

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 95. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 780/ - druhé čtení
2. Vládní návrh stavebního zákona /sněmovní tisk 1008/ - druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona /sněmovní tisk 1009/ - druhé čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 95. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 1. dubna 2021

Obsah:

Strana:

1. dubna 2021

Schůzi zahájil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Usnesení schváleno (č. 1598).

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 780/ - druhé čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	8
Řeč poslance Ondřeje Profanta	9
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	9
Řeč poslance Marka Bendy	9
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	10

Usnesení schváleno (č. 1599).

Sloučená rozprava k bodům 2 a 3 /sněmovní tisky 1008 a 1009/

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	11
Řeč poslance Ivana Bartoše	13
Řeč poslance Martina Kupky	15
Řeč poslance Jana Čížinského	20

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	20
Řeč poslance Marka Výborného	23

Řeč poslance Ivana Bartoše	23
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	24
Řeč poslance Jana Čížinského	24
Řeč poslance Marka Výborného	24
Řeč poslance Adama Kalouse	25
Řeč poslance Jana Čížinského	25
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	25
Řeč poslance Jana Čížinského	26
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	26
Řeč poslance Marka Výborného	34
Řeč poslance Jana Čížinského	34
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	35

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jana Čížinského	35
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	35
Řeč poslance Jana Čížinského	36
Řeč poslance Marka Výborného	36
Řeč poslance Martina Kupky	36
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	37
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	37
Řeč poslance Jana Čížinského	37
Řeč poslance Martina Kolovratníka	38
Řeč poslance Martina Kupky	40
Řeč poslance Jana Čížinského	40
Řeč poslance Adama Kalouse	41
Řeč poslance Pavla Šindeláře	41
Řeč poslance Františka Kopřivy	43
Řeč poslance Petra Sadovského	44
Řeč poslance Jana Richtera	44
Řeč poslance Adama Kalouse	45
Řeč poslance Marka Výborného	48

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Evy Fialové	51
Řeč poslance Pavla Jelínka	52
Řeč poslance Josefa Kotta	54
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	55
Řeč poslance Ondřeje Profanta	57
Řeč poslance Jana Čížinského	58
Řeč poslance Petra Dolínka	59

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Petra Dolínka	62
Řeč poslankyně Věry Kovářové	64

Řeč poslance Mariana Jurečky	66
Řeč poslance Lukáše Černožského	68
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	72

2. Vládní návrh stavebního zákona /sněmovní tisk 1008/ - druhé čtení

Řeč poslance Dominika Feriho	74
Řeč poslance Ivana Bartoše	74
Řeč poslance Petra Sadovského	75
Řeč poslance Jana Richtera	75
Řeč poslance Adama Kalouse	75
Řeč poslance Ivana Adamce	75
Řeč poslance Marka Výborného	75
Řeč poslankyně Evy Fialové	76
Řeč poslance Jana Bauera	76
Řeč poslance Radka Holomčíka	76
Řeč poslance Petra Dolínka	76
Řeč poslance Josefa Kotta	76
Řeč poslance Ondřeje Polanského	77
Řeč poslance Ondřeje Profanta	77
Řeč poslance Martina Kolovratníka	77
Řeč poslance Jaroslava Holíka	77
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	77
Řeč poslance Martina Kupky	78
Řeč poslance Pavla Jelínka	78
Řeč poslance Mariana Jurečky	78
Řeč poslance Františka Kopřivy	78
Řeč poslankyně Věry Kovářové	79
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	79
Řeč poslance Pavla Jelínka	79
Řeč poslance Lukáše Černožského	79

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona /sněmovní tisk 1009/ - druhé čtení

Řeč poslance Adama Kalouse	80
Řeč poslankyně Evy Fialové	80
Řeč poslance Petra Dolínka	80
Řeč poslance Radka Holomčíka	80
Řeč poslance Martina Kolovratníka	81
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	81
Řeč poslance Pavla Jelínka	81
Řeč poslance Lea Luzara	81
Řeč poslance Jana Čížinského	81
Řeč poslance Ivana Adamce	82
Řeč poslance Lukáše Černožského	82

Řeč poslance Jana Bauera 82

Závěrečná řeč předsedy PSP Radka Vondráčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

1. dubna 2021

Přítomno: 88 poslanců

(Schůze byla zahájena v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně, než zahájíme tuto 95. schůzi Poslanecké sněmovny, tak bych vás informoval, že 10 minut po jejím skončení by měla být zahájena schůze 96.

Nyní tedy zahajuji 95. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Aby byla zaznamenána naše účast, všechny vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 10 bude hlasovat paní poslankyně Kalátová, s náhradní kartou číslo 24, pokud jsem si to dobře poznamenal, bude hlasovat pan poslanec Zlesák.

Schůzi svolal předseda Poslanecké sněmovny podle § 91 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 49 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou dne 24. března tohoto roku.

Nyní svolám kolegy do sálu, protože budeme hlasovat. (Gong.) Poprosím vás o klid.

Budeme určovat dva ověřovatele této schůze. Navrhuji, abychom určili jako ověřovatele této schůze poslance Stanislava Berkovce a paní poslankyni Kateřinu Valachovou. Doufám, že všichni vědí, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 1, bylo nakonec přihlášeno 73 poslanců, pro 71. V době, kdy jsem zahajoval hlasování, ještě nebyl přihlášen dostatečný počet poslanců, nicméně pokud nikdo nemá námitky, tak bychom takto pokračovali. Žádnou námitku nevidím, takže konstatuji, že jsme ověřovateli pro 95. schůzi Poslanecké sněmovny určili poslance Stanislava Berkovce a poslankyni Kateřinu Valachovou.

Mám za to, že jednáme v polovičním počtu, takže konstatuji, že poslanci, kteří nejsou přítomni a nejsou omluveni písemně, se považují za omluvené na základě dohody předsedů poslaneckých klubů.

Z členů vlády, kteří nejsou poslanci, se omlouvá paní ministryně – prosím o klid, už jednáme – Marie Benešová z pracovních důvodů, paní ministryně Jana Maláčová ze zdravotních důvodů, pan ministr Lubomír Metnar z pracovních důvodů a pan ministr Tomáš Petříček od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 95. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti, nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Takže pokud se nikdo nehlásí k pořadu, tak bychom prostě nechali hlasovat o pořadu schůze. (Gong.) Věřím, že ho nemusím představovat. Ještě jednou jsem svolal kolegy, nicméně to vypadá, že všichni, kteří chtějí být přítomni, jsou přítomni.

Zahajuji hlasování číslo 2 o pořadu této schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování číslo 2, je přihlášeno 84 poslanců a poslankyň, pro 57, proti 18. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

Přistoupíme k prvnímu bodu pořadu. Prvním bodem pořadu je

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 780/ - druhé čtení

Otevírám tento bod. Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Než vám dám slovo, znovu požádám sněmovnu o klid. Již jednáme. Prosím, aby tady bylo důstojné prostředí, abychom mohli jednat v klidu a tak, abychom slyšeli všechna zásadní slova. Děkuji. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych uvedla vládní návrh novely zákona o podpoře regionálního rozvoje, jehož cílem jsou změny v podstatě spadající do tří oblastí. (Neklid v sále trvá.)

V části A se odráží obsah připravovaných nařízení Evropské unie v navrhované změně úlohy vybraných měst při výběru operací podporovaných v rámci integrovaných územních investic.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní ministryně, já vás znovu přeruším a vyzvu zejména kolegy v levé části sálu, ale i v pravé části sálu, aby své jednání případně přesunuli mimo jednací sál. No, nevypadá to, že to bude lepší.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji moc. Změna spojená se zrušením administrativně náročné působnosti zprostředkujícího subjektu umožní rozšíření počtu vybraných měst v rolích center městských aglomerací a metropolitních oblastí z dosavadních sedmi na 13.

V části B jde o zajišťování koordinace programů, fondů a nástrojů v přímém řízení Evropské komise, takzvané přímé nástroje, a jednoznačné vymezení kompetencí spojených s koordinační rolí ministerstva jako národního orgánu pro koordinaci.

V části C je cílem návrhu zrušení sedmi regionálních rad regionu soudržnosti dnem 31. 12. 2021 a stanovení jejího právního nástupce. Navrhuje se, aby tímto nástupcem bylo Ministerstvo pro místní rozvoj a ve věci správy daní Ministerstvo financí.

V roce 2007 až 2013 plnily regionální rady funkci řídicích orgánů regionálních operačních programů. Není hospodárné, aby nadále fungovalo sedm samostatných subjektů s veškerými provozními náklady, když by zbytkové činnosti mohly být soustředěny a zajišťovány výrazně menším počtem osob.

Co se týká samotného zákona, tak vzhledem k uplynutí poměrně dlouhé doby od předložení návrhu zákona Poslanecké sněmovně je nutné formou pozměňovacího návrhu provést drobnou technickou úpravu navrhované novely, týkající se vypuštění odlišných pravidel pro ustanovení a činnosti výboru regionálních rad, a to z toho důvodu, že už

proběhly volby do krajů a v podstatě již byli jmenováni členové výborů regionálních rad a prakticky na všech úrovních regionálních rad se řídí podle dosavadního zákona.

Dále je třeba stanovit datum nabytí účinnosti části první návrhu zákona reálným datem v závislosti na přijetí novely.

Ve dnech 4. a 18. 2. 2021 byl návrh projednán na schůzi výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který doporučil Poslanecké sněmovně návrh zákona schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Pozměňovací návrh dále řeší drobnou technickou úpravu navrhované novely s vazbou na rozpočtová pravidla, jejichž novelizace je navrhována v souvislosti s plánovaným ukončením činnosti regionálních rad regionů soudržnosti. Ministerstvo pro místní rozvoj vyjádřilo k oběma návrhům souhlasné stanovisko. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a ještě jednou požádám o větší klid v sále, než budeme pokračovat. Děkuji.

A nyní, návrh jsme přikázali v prvním čtení k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 780/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj Ondřej Profant, informoval nás o projednání návrhu ve výboru, případně pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji. Výbor se nad tímto tiskem sešel 18. února 2021 na své 48. schůzi a svoji vůli vtělil do sněmovního dokumentu 780/2, kde doporučuje schválit tisk 780 a přikládá pozměňovací návrh, s kterým se podrobně můžete seznámit právě v tisku 780/2.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které se mi přihlásila paní ministryně. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji ještě jednou za slovo. Vzhledem k tomu, že skutečně vše k tomuto zákonu bylo velmi dobře a řádně projednáno, dovoluji si navrhnout zkrátit lhůtu mezi druhým a třetím čtením ze 14 dnů na 7 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, to je návrh, s kterým se případně vyrovnáme. A já se ptám, jestli se ještě někdo další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, tedy obecnou rozpravu končím. Pan poslanec Benda se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, omlouvám se.

Poslanec Marek Benda: Moc se omlouvám, mám takový drobný dotaz na paní ministryni, abychom měli představu, jestli se chystají dělat nějakou mimořádnou schůzi příští týden. Proč 7 dnů? Jestli to chceme na řádné schůzi, tak pro mě za mě 11, ale jenom bych nerad měl příští týden ještě další tři schůze. Jestli by mohl být ten návrh korigován alespoň na 10 dní, aby bylo jasné, že se to nebude chtít projednávat příští týden.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To je něco jako alternativní návrh. Paní ministryně bude reagovat, prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Ano, klidně souhlasím na 10 dnů. Skutečně neplánujeme žádnou mimořádnou schůzi příští týden.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Návrh nově zní 10 dní. Opět se s ním vyrovnáme až v příslušný moment. Zeptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do obecné rozpravy ve druhém čtení? Skutečně nikoho nevidím, takže rozpravu tentokrát skutečně končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě? Není tomu tak. Nezazněly návrhy, které bychom měli v tuto chvíli hlasovat.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být řádně odůvodněny. Vidím, že se hlásí opět paní ministryně, takže prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Ještě jednou v podrobné rozpravě. Navrhuji zkrátit lhůtu mezi druhým a třetím čtením ze 14 dnů na 10 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy, aby načelí případné pozměňovací návrhy? Pokud tomu tak není, budu věřit, že návrh výboru je případně zaznamenán. A pokud se již nikdo další do obecné rozpravy nehlásí, tak rozpravu – tedy do podrobné rozpravy nehlásí – tak podrobnou rozpravu končím. Opět se ptám, jestli je zájem o závěrečná slova? Není tomu tak. V tom případě nyní budeme hlasovat o návrzích. Svolám kolegy do sálu, protože jsem je vyzýval, aby sál opustili.

Jediný návrh, který zazněl, a v tuto chvíli bychom ho měli hlasovat, je tedy zkrácení lhůt pro třetí čtení, a to na 10 dní. Počkám, jestli se dostaví všichni do sálu. Již vidím, že kolegové přicházejí, dáme jim možnost.

A jestli již dorazili všichni, kteří chtějí, tak zopakují, že budeme hlasovat o zkrácení lhůt pro třetí čtení na 10 dní.

Zahajuji hlasování číslo 3. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 3, kde hlasujeme o zkrácení lhůt, je přihlášeno 86 poslanců a poslankyň, pro 63, proti 1, návrh byl přijat.

Počkám, jestli nebude nějaká kontrola hlasování nebo něco, ale nevypadá to. Konstatuji, že jsme lhůty pro třetí čtení zkrátili na 10 dní. To byly všechny návrhy, které bychom v tuto chvíli měli projednat, a pokud nikdo nic zásadního nenamítá, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní ministryni a končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem číslo 2, což je vládní návrh stavebního zákona, sněmovní tisk 1008, druhé čtení. Jsme ve sloučené rozpravě s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona, a sice sněmovní tisk 1009, také jsme ve druhém čtení.

Sloučená rozprava k bodům 2 a 3 /sněmovní tisky 1008 a 1009/

Těmito sněmovními tisky jsme se zabývali dne 3. března 2021 na 87. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. Paní ministryně již je přítomna u stolku zpravodajů jako navrhovatel, tedy paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová, a zpravodajem by měl být poslanec garančního výboru pan poslanec Martin Kolovratník, kterého také prosím, aby zaujal své místo u stolku zpravodajů. Dalšími zpravodaji dalších výborů potom jsou pan poslanec Ivan Bartoš za výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pan poslanec Dominik Feri za ústavně-právní výbor a pak také pověřeni zástupci menšin výborů, jimiž jsou pan poslanec Martin Kupka za menšinu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pan poslanec Ondřej Polanský za menšinu hospodářského výboru a pan poslanec Marek Výborný za menšinu ústavně-právního výboru.

Nyní tedy opět dávám možnost vystoupit paní navrhovatelce, která, jak vidím, má zájem, případně potom dalším zpravodajům a zástupcům menšin. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dnes se opět setkáváme ke stavebnímu zákonu, naposledy jsme se nad ním sešli 3. března letošního roku, kdy Poslanecká sněmovna projednávání přerušila a odročila do 30. března 2021. Na toto jednání dnes tedy navazujeme a Sněmovna přerušila jednání z důvodu, kdy určila jako normu, ke které se bude podávat komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru. Vlastně to je sloučení několika komplexních pozměňovacích návrhů, ať už z pera pana Kolovratníka, pana Luzara, pana Dolinka, pana Kalouse nebo pana Fialy. Tento komplexní pozměňovací návrh tedy hospodářský výbor takto přijal a Sněmovna ho doporučila jako nosný tisk.

Co se týká samotných věcí v rámci toho komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru, návrh hospodářského výboru navrhuje jednotnou soustavu státní stavební správy na všech úrovních, tedy včetně prvoinstančních stavebních úřadů.

Já bych velmi ráda zde skutečně znovu vyvrátila ten mýtus, že to bude stát obrovské množství peněz. Je potřeba si uvědomit, že dneska máme 1 300 samostatných úřadů, v těchto úřadech pracuje přes 13 000 úředníků. My skutečně nechystáme budování žádných nových stavebních úřadů někde na zelené louce, určitě využijeme všechny stavební úřady, které máme. Sama jsem měla už mnoho jednání se starosty, protože i čistá státní stavební správa, která bude od úrovně kraje, bude mít územní pracoviště, a nejlépe tam, kde jsou stavební úřady dnes. To znamená, se starosty skutečně jednáme o tom, že nám pronajmou jako státní správě tyto prostory. A je potřeba říci, že stavební řízení v dnešní době je přenesená působnost, to znamená, je to výkon státní správy v přenesené působnosti, a již dneska si stát platí za všechny prostory, za úředníky, za archivy, kde dneska stavební úřady působí. Takže tyto čtyři miliardy, které stát platí již dnes, budeme samozřejmě platit i do budoucna tak, aby ta územní pracoviště zůstala nejlépe tam, kde jsou.

Co se týká potom dalšího bodu, tak je územní plánování. V návrhu hospodářského výboru zůstává zachován současný model výkonu působnosti v oblasti územního

plánování s tím, že cílem návrhu je posílit postavení územně samosprávných celků. Je potřeba ale zdůraznit, že zejména z popudu velkých měst je připravováno i pořizování územněplánovacích dokumentací jako do samostatné působnosti. Je to součást takzvaných čtyř městských artikulů, my jsme se tím velmi vážně zabývali a myslím si, že je připraven pozměňovací návrh, který skutečně to územní plánování dává do samostatné působnosti od nejmenší obce až po největší město.

V oblasti stavebního řádu navrhuje nový stavební zákon komplexní procesní úpravu povolování staveb. Výsledkem navrhovaných změn je jedno řízení vedené jedním úřadem, v němž budou v maximální možné míře integrovány dotčené orgány. Proces povolení stavby má pevně stanovené lhůty. Pro všechny neintegrované dotčené orgány bude platit fikce souhlasu, ke které dojde po uplynutí lhůty pro vydání vyjádření nebo závazného stanoviska.

V oblasti stavebního práva hmotného předpokládá návrh komplexní úpravu požadavků na výstavbu v jednom prováděcím právním předpisu, avšak při zohlednění specifických územních požadavků velkých sídel. Návrh zákona zavádí pro hlavní město Prahu, statutární město Brno a statutární město Ostravu oprávnění vydat prováděcí předpis upravující odchýlně některé požadavky na výstavbu, takzvané městské stavební předpisy.

V oblasti změnového zákona, který byl taktéž projednán na výborech, jsme řešili společně se stavebním zákonem 3. března, kdy Poslanecká sněmovna i změnový zákon přerušila a odročila do 30. března. V rámci pozměňovacích návrhů se řešily zejména pozměňovací návrhy panů Kolovratníka a samozřejmě dalších v množství samostatných návrhů k jednotlivým zákonům ve změnovém zákoně obsaženým.

Pozměňovací návrhy ke změnovým zákonům se týkaly například integrace rozhodování o nakládání s vodami do stavebního řízení, rozšíření možností pro umístění reklamních zařízení, zrušení návaznosti hygienických limitů nebo zavedení poplatku z výstavby nebo dále o úpravu v soudním řádu správním, konkrétně v řízení o zrušení opatření obecné povahy. Tento návrh odporuje kompromisní dohodě a úpravě Legislativní rady vlády a dohodě s Nejvyšším správním soudem. Musíme zároveň uvést, že rovněž Ministerstvo spravedlnosti po pečlivém vyhodnocení dopadů zastává namísto původního neutrálního námětu jednoznačně negativní stanovisko.

Dovolu mi tedy závěrem poděkovat všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě ať už vládního návrhu, nebo i zmíněného komplexního pozměňovacího návrhu. Opravdu si velmi vážím úsilí všech, kdo se zapojili do přípravy nového stavebního zákona. Je jasné, že ne ke všem návrhům mohu mít pozitivní stanovisko, na druhou stranu vnímám to jako velmi vyvážený kompromis a budu se těšit na velmi věcnou a konstruktivní debatu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Připomínám, že znovu je možnost vystoupit, těch, co mají zpravodajů nebo zástupců menšin, nicméně pokud se nikdo nehlásí, tak nyní otevírám rozpravu, přerušenu, sloučenou obecnou, ve které mám nějaká přednostní práva a nějaké přihlášky. Mám zde přednostní právo pana předsedy Bartoše a pana poslance Kupky, předpokládám, nicméně ještě z minulá byla přihlášena paní poslankyně Maříková, u které si také nejsme jisti, jestli také neuplatňovala přednostní právo. Nicméně vzhledem k tomu, že paní poslankyni Maříkovou v sále nevidím, tak zvu pana předsedu Bartoše a pak se posuneme.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den, dámy a pánové, vážená paní ministryně, pane předsedající. Já bych chtěl v tuto chvíli jenom krátce pohovořit o důležitosti digitalizace jako nástroje k zefektivnění stavebního řízení. Paní ministryně kývá, my se určitě v této části shodneme, že digitalizace je důležitá, ale ačkoliv tento zákon v jistém směru navazuje na naše původní digitalizační snahy, které jsme jako poslanci ve spolupráci s vládou zhmotnili v zákoně týkající se digitálních technických map, najednou se vládou navrhovaný zákon, respektive nyní ten kvazivládní návrh pana poslance Kolovratníka, bere tu digitalizaci jako něco bokem, co by vlastně nemuselo úplně tak zafungovat ve zrychlení stavebního řízení. A já říkám, že je to základ, zrychlení stavebního řízení, jeho zefektivnění a i finálním úsporám. Už pár desítek let ve veřejném prostoru koluje takové rčení, že mají obíhat data, nikoliv lidé. S tímto rčením souhlasím, ostatně to je princip digitalizace, to je princip toho, že když si dneska něco vyřizujete s úřadem a ta cesta se snad bude zrychlovat, použijete mobilní telefon, vám se tam ty věci vyplní, pošlete třeba formulář žádosti o prodloužení parkování a ono se vám prodlouží.

Já bych byl rád, kdyby se tento princip, který známe z řady služeb, přenesl do stavebního řízení v České republice. Co ale ten návrh, který teď projednáváme ve Sněmovně, přináší? On možná částečně řeší tu otázku, že lidé nemají obíhat úřady, ale jak ji řeší? Vezme úředníky z různých oblastí a ty v podstatě sestěhuje – a to není do virtuální, ale na jeden úřad, kde všichni budou sedět v nějakém domě, asi ve své kanceláři, a odpoledne se sejdou na nějakou poradou a tam si tu věc vyřeší. To není moderní efektivní princip.

Princip, že mají obíhat data, a ne lidé, je následující. Vy jste občan, který staví nějakou stavbu, svoji, nebo jste stavebník či developer. Vy si ten projekt připravíte, nahrajete ho do systému nebo ho asistovaně nahrajete do systému, vznikne jediná dokumentace, která je uložena na jednom místě, a všichni další, kteří s tou dokumentací pracují – k tomu už nepotřebujete být u toho jako stavebník nebo jako občan – tak vzdáleným přístupem se na ni podívají, dají tam to virtuální razítko, o kterém hovoříme, zda jich bude v danou chvíli, těchto virtuálních razítek, 10 nebo 15 nebo jiný počet, to úplně v tom procesu není tak relevantní, a na konci, kdy vlastně všechno může běžet najednou a paralelně, se vypořádají tyto rozpory, v danou chvíli je ten projekt schválený a můžeme se posunout dál.

To je princip digitalizace, to je to, integrace procesů, o které hovoříme, v 21. století, kdy jsme měli možnost – a byla tam i paní ministryně Dostálová, sice s jinou výpravou – podívat se, jak funguje stavební řízení v moderní společnosti v severských zemích, kde sedí úředník v kanceláři, kde není jediný papír, má před sebou velký monitor a říká: Dneska mám hodně práce, dneska musím vyřešit 34 stavebních řízení. A usmívá se, protože se mu na obrazovce objeví průběh toho stavebního řízení, on kontroluje pouze ty dotčené orgány, klikne, když končí čas nebo lhůta, klikne a připomene e-mailem a ten proces běží, je transparentní, je levný, je efektivní, nikam nikoho nestěhujeme, žádné nové úředníky nenabíráme, funguje ve stávajícím systému.

Toto byla ta moderní vize, se kterou my jsme přistoupili jako skupina poslanců ve skupině pod výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoje, který se zabývá stavebním řízením, a na této procesní integraci jsme postavili náš komplexní pozměňovací návrh, který Sněmovna zamítla, který přesto dnes budeme předkládat jako komplexní pozměňovací návrh k návrhu pana Kolovratníka, ale dílčí části týkající se územněplánovací dokumentace, týkající se jádra stavebního řízení, ty předložíme taktéž

jako pozměňovací návrhy, protože každá tato část je uplatnitelná samostatně a dá se použít.

Nejraději bychom samozřejmě byli, kdyby se naše země, kde budou potřeba peníze a už nyní jsme zásadně deficitní, nepouštěla do divokého projektu vzniku stavebního úřadu, kde jen ty transformační náklady jsou odhadovány na desítky miliard korun s nejistým výsledkem, ale šli jsme cestou moderní, šli jsme cestou digitální. Digitalizace i ve stavebním řízení neznámá pouze nižší náklady na zavedení, ale ve finále šetří čas a peníze. Šetří čas lidem, kteří si nemusejí shánět razítka, kteří to mohou udělat z pohodlí domova, kteří nemusejí nikam cestovat, šetří čas státu na prostředcích ve vysoké míře.

Když se podíváme na globální případ, a Estonsko je – pan premiér se rád chlubí, že se setkal s někým z Estonska – Estonsko digitalizovalo státní správu jako celek. V danou chvíli to mělo své náklady a i snad rozpočet v té době byl v Estonsku deficitní, ale podařilo se jim to. V následujícím období ušetřili na provozu, na výdajích států 3 % hrubého domácího produktu. To by bylo v České republice něco přes 100 miliard na výdajích. Stavební řízení není celá digitalizace, ale spoustu věcí už jsme udělali od registru, třeba přes bankovní identitu, kterou schválila tato Sněmovna v předminulém roce. A toto všechno dohromady spolu se stavebním řízením může ve finále šetřit čas a šetřit peníze.

Já bych proto vás požádal o podporu toho hlavního návrhu, který skutečně nejde cestou odebrání pravomoci samosprávám a stěhování úředníků, ale jde cestou digitální. Myslím si, že to je základ, že to je cesta pro 21. století.

Samozřejmě bych vás chtěl požádat i o podporu dalších pozměňovacích návrhů, které dnes zaznějí, ať už od skupiny poslanců, která řešila stavební zákon, tak i třeba od Pirátů, jejichž jménem tady mluvím. Za sebe bych chtěl upozornit na dva pozměňovací návrhy, které budou načteny. Jedním předkladatelem je skupina poslanců prostřednictvím mě, který se týká elektronického stavebního deníku. Druhý následně bude předkládat pan poslanec Polanský za Piráty.

My jsme už v předchozím jednání v legislativě prosadili elektronický stavební deník jako nástroj, který by měl řídit stavbu, který by měl být pro kontroly dostupný, kam by stavebník nebo realizátor zapisoval postupy ve stavbách a umožnil by i kontrolu. Pokud se jedná samozřejmě o veřejné prostředky, jsou to stavby, které staví obec, stát, je to naprosto žádoucí z pohledu třeba nevhodnosti vybraných materiálů a pozdějších reklamací, ale třeba i kontrolování průběhu projektu. Otázkou elektronického stavebního deníku jako dobrovolného nástroje bychom chtěli uchopit i v novém stavebním zákoně jako možnost určit parametry, které by takový stavební deník měl mít – a já věřím, že později bude vystupovat i pan kolega Polanský – a samozřejmě pod zakázky většího rozsahu, kde stavby jdou z veřejných prostředků, o něm uvažovat jako o povinnosti.

Já bych tímto uzavřel své první vystoupení. Samozřejmě se dále ještě přihlásím ke svým návrhům v podrobné rozpravě a budu pozorně sledovat, kam se dnes bude debata vyvíjet. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a jako další je přihlášen pan poslanec Kupka – předpokládám, se stanoviskem klubu. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, milé kolegyně, milí kolegové. My jsme dali dohromady spolu s dalšími kluby a s dalšími kolegy hned několik pozměňovacích návrhů, ale to nejpodstatnější: Bojujeme za to, aby se stavební řízení v České republice opravdu zrychlilo a zjednodušilo, ale aby se stát nevydal cestou, která ve výsledku, byť tady mnoho lidí vystupuje hodně odlišně, nepředstavovala naopak zašpuntování výstavby, zašpuntování veškerého stavebního povolování. Protože vznik megastavebního úřadu znamená jediné – ať říká kdo chce, co chce – ale znamená to reálné převedení více než 13 000 úředníků do nově budovaného stavebního úřadu.

Nikde se ve světě nestalo, že by vybudování nového úřadu vyřešilo vážné problémy, které ta země má, a Česká republika opravdu v prodlužovaných lhůtách stavebního řízení vážný problém má. Proto jsme se pustili do řešení, které především má znamenat vyvážení jednotlivých zájmů, zrychlení jednotlivých procesů, elektronizaci, jak o ní byla řeč, a zároveň staví na vyzkoušených dobrých modelech, tak jak to už teď při současném platném zákonu v mnoha zemích funguje, a na mnoha českých úřadech.

Zaznělo tady z úst paní ministryně, jak je to vlastně vyvážený model, jak je to vyvážený přístup. A to, že jsme tady na mimořádné schůzi, tak jasně dokladuje, že naopak je to od začátku uplatnění pozice síly a protlačování toho zákona hlava nehlava. Už jsme to jednou zažili. Stejně tak v roce 2017 ministerstvo vedené hnutím ANO protlačovalo změnu zákona a říkalo, jak to všechno bude výborné, jak všechno poběží skvěle. Výsledek? Prodloužilo se stavební řízení v České republice! To jsou fakta. Kde máme jistotu, že teď, když znovu ministerstvo říká, jak to půjde skvěle, jak vyřešíme všechny problémy ve stavebním řízení, že se nestane pravý opak, stejně jako tomu bylo v roce 2017, 2018. Všichni nás přece učí, že máme vycházet z toho, jak to vypadalo a jaké jsou zkušenosti. Tak tady jsou zkušenosti bohužel zřejmé. A místo toho, abychom racionálně vyhodnocovali, kde jsou skutečné problémy a zaměřili se na řešení, tak jsme se tady zamilovali, tedy my ne, ale současná koalice pro stavební zákon, ANO, SPD a komunisté, zamilovali se do toho, že vytvoří nový byrokratický aparát. Byrokratický aparát, který bude nejprve řešit všechny svoje vnitřní řády, nakupovat auta, zajišťovat prostory, protože je přece úplně jasné, že ve všech městech tak, jak to teď je, prostě nebude možné zajistit prostory pro nový megastavební úřad, prostě to třeba současná vedení radnic neumožní, protože mají samy velké boje s nedostatkem prostoru. A pokud se stát rozhodne něco takového budovat, tak samozřejmě to bude muset nést na svých bedrech. A bylo to Ministerstvo vnitra, které jasně vyčíslilo, že pokud bude muset stát zajistit takové prostory, tak ho čekají náklady třeba až ve výši 30 miliard korun, s nějakým střízlivým odhadem 24 miliard.

Paní ministryně říká, že už mluvila s celou řadou starostů, kteří to přivítali. To nevyklučuji, ale je úplně zřejmé, a vypovídá o tom jak stanovisko Svazu měst a obcí, tak třeba Spolku pro obnovu venkova, Sdružení místních samospráv, Asociace krajů České republiky, že to mezi těmi klíčovými partnery není převažující názor, ale naopak, že si tím stát přidělá spoustu starostí a ve výsledku oddálí služby od samotných lidí.

Není to tak dávno, co klíčovou argumentací, klíčovým důvodem pro reformu veřejné správy bylo to, že musíme úřady přiblížit víc lidem, a místo centralizace se naopak zaměřit na to, aby se klíčové procesy odehrávaly opravdu co nejbliž k jednotlivým aktérům, co nejbliž k jednotlivým stavebníkům. Vybudování centrálního stavebního úřadu jde přesně opačným směrem a ukazuje také to, že pokud dojde k oné redukci stavebních úřadů, my se ztotožňujeme s tím, že nemá smysl v České republice držet

takzvané jednohlavé stavební úřady. A v našem návrhu dokonce respektujeme klíč, se kterým přišlo Ministerstvo pro místní rozvoj tak, aby úřady, které mají dál fungovat, splňovaly tři důležitá kritéria – stačí, když naplní jedno z nich: velikost správního obvodu, počet samotných úředníků, a především počet podání, se kterými se ten úřad musí vypořádat. To jsou přece věčná a stěžejní kritéria pro zachování toho úřadu, ale verze, se kterou přichází v tuto chvíli vláda a skupina poslanců vedená panem kolegou Kolovratníkem, nepřináší absolutně žádnou garanci toho, že detašovaná pracoviště blízka lidem zůstanou.

Je prostě jasné, že pro mnoho kroků, pro mnoho upřesnění je blízkost, fyzická přítomnost úředníka nezbytná, zejména pro malé stavebníky, kteří na to nemají složité aparáty a velké projekční kanceláře. Proto má-li náš stát fungovat opravdu dobře, musí jít oběma cestami. Přinést kvalitní elektronizaci, to se v Poslanecké sněmovně napříč politickým spektrem s významnou podporou MMR podařilo a bude to platit i v okamžiku, kdy by nový stavební zákon přijat nebyl. Ale zároveň musíme pamatovat na to, že ve společnosti zůstane vždycky část lidí, kteří budou upřednostňovat z různých důvodů bezprostřední kontakt s úředníky. Proto je důležité, aby i nová podoba stavebního zákona garantovala, že se síť stavebních úřadů zcela nerozpadne.

Co zaznívá ze strany samotných úředníků? Proběhl průzkum veřejného mínění, který organizovalo Sdružení místních samospráv a také příslušná odborová organizace, a ptaly se více než 1 200 úředníků na současných stavebních úřadech, zda jsou ochotni přejít do režimu zákona o státní službě, do nového megastavebního úřadu. Odpověď? Pouze 40 % z nich by takovou nabídku přijalo. Zbývajících 60 % dalo najevo, že by buď odešli do důchodu, anebo by zůstali případně ve městě či obci.

A odezva celé řady starostů s ohledem na to, že jim scházejí investiční referenti, že jim scházejí lidé, kteří dobře znají stavební zákon, tak by to nepochybně pojali tak, že ty nejlepší ze stavebních úřadů by se pokusili získat dál pro práci ve městě. A co by zbylo státu? No, nepochybně by to nebyl personálně lépe vybavený úřad, to je jednoduchá matematika. V okamžiku, kdy nemáte ani teď dostatek kvalitních úředníků, tak v okamžiku, kdy je roztrhnete, rozdělíte ty úřady a budujete nový, tak ten problém neřešíte, ale ve skutečnosti jednoznačně prohlubujete. Na to odpověď nezaznívá. Zároveň přerušíte odborné týmy v jednotlivých odborech, které se věnují specificky životnímu prostředí, silnicím a podobně.

Takže cesta od zvyšování kvality a zaměření na věcné řešení problémů – je to prostě politický krok, který říká: Postavíme nový úřad, hlava nehlava. A dopady na státní rozpočet v pocividově době v řádech desítek miliard korun, výsledek, a to je nejzávažnější, nejenom že nejistý, ale krajně rizikový.

Tohle všechno jsou důvody, proč jsme představili návrh, který Vycházíme z toho, jak to dělají v Plzni, jak to dělají v Karvině, jak to dělají v desítkách českých stavebních úřadů, kde to dokázali opravdu i se současným zákonem významně urychlit, protože ty úředníky dokázali svést k jednomu stolu. Nástroj, který využíváme, koordinované jednání, přesně v situaci, kdy se ukáže, že jednotlivé orgány státní správy mají například vážné výhrady k tomu návrhu, tak v okamžiku, kdy se objeví konflikt, může stavební úřad svolat příslušné jednání a řešit jednotlivé veřejné zájmy, aby stavebník našel východisko, aby upravil podmínky a upravil ten projekt tak, že bude schopen fungovat. A to je to nejpodstatnější a ukazují to příklady zemí, kde se staví dobře a kde se staví také rychle, že řešení nespočívá v tom, že něco zvalcujete, že něco navzdory odbornému

názoru prostě rozhodnete, ale že hledáte cestu k vypořádání podmínek a k uspokojení konkrétních výhrad.

A tady se ocitáme v situaci, kdy to všichni dobře víme, problematické (jsou) a táhnou se ty projekty, kde se objeví ten střet, kde památkáři nebo životní prostředí mají výhrady, věcné důvody k tomu, proč by se ten projekt měl upravit a měl by doznat významných změn. Přesně v tom okamžiku zdravý rozum velí, u jednoho stolu s investorem se zástupcem města a s těmi dotčenými orgány vést diskuzi o tom, jak projekt upravit tak, že bude vyhovovat jednotlivým nárokům a naplní veřejné zájmy. Tohle je klíčová cesta. V okamžiku, kdy to někdo na sílu, tak jako projednávání celého tohoto zákona, bude rozhodovat, k ničemu dobrému to nepovede, dokonce to samozřejmě představuje celou řadu závažných rizik. V okamžiku, kdy rozhodnutí opravdu potlačí zájmy třeba i významných skupin občanů nebo veřejné zájmy v oblasti památkové péče nebo jinde, tak samozřejmě hrozí následné soudní spory, ve kterých ten problém jenom víc vyhezne a znásobí se, nebo se dokonce umocní, a výsledek pro Českou republiku, pro rozvoj stavebnictví a podnikání bude ještě významně horší.

Proto jsme připravili návrh, který počítá s tím, že nedojde k institucionální integraci, ale spojí se procesy a na jednotlivých stávajících stavebních úřadech bude možné zapojit do jednání k jednomu stolu tu odborníka v oblasti životního prostředí, ochrany vod, odpadového hospodářství, připojit památkáře k debatě o tom, co se musí změnit v tom projektu, a tímto způsobem se s klíčovými body vypořádat.

Abych přiblížil proces, s kterým počítáme, zkusím ukázat na konkrétním příkladu zcela konkrétní stavby. Potřebujete vybudovat bytový dům, to je téma, které teď hýbe veřejnou diskuzí, protože byty máme stavět. Dokonce pokud jste drobným developerem, tak v našem modelu výkonu stavebního práva můžete přijít na úřad a můžete předložit žádost, podáte ji elektronicky, nahrajete celou dokumentaci do datového úložiště projektové dokumentace, a v ten okamžik se všem dotčeným orgánům zobrazí váš požadavek a zároveň náš systém počítá s tím, že je možné takto, v prvním kroku, oslovit i správce sítě. V okamžiku, kdy se žádný problém, žádná kolize neobjeví, tak do 30 dnů může postupovat už stavební úřad dál a vydává stavební povolení, které se všemi lhůtami může stavebník obdržet do 60 dnů od okamžiku, kdy požádal. To je samozřejmě ideální případ, nejsnazší možná cesta.

Může se ale stát, že se někde na cestě to řešení zkomplikuje, že se objeví rozporuplná stanoviska dotčených orgánů. V ten okamžik svolává stavební úřad ono dohodovací řízení, koordinované jednání, kde u jednoho stolu zasedá stavební úřad, zástupce samosprávy a samozřejmě také stavebník, zastoupený třeba projektantem a zástupci těch odborů, které zaznamenaly ten střet, rozpor s chráněnými veřejnými zájmy. A výsledek, na kterém se shodnou, se promítne do podoby samotného projektu a následně stavební úřad logicky rozbíhá samotné stavební řízení, a znovu, pokud se shoda najde, je možné ve lhůtě určitě do 90 dnů vydat stavební povolení.

Zaznamenal jsem výhrady paní ministryně a ministerstva, že nejsou zajištěny v tom našem případě striktně dodržené lhůty. No, není to pravda, protože náš návrh počítá s úplně stejnými lhůtami a jenom velmi malým způsobem proměňuje původní návrh, který stanovuje pro základní stavby 30 dnů, pro složitější 60 dnů. Žádná změna. A v okamžiku, kdy například stavební úřad nestihne tu lhůtu, tak celý dokument, celý spis postupuje k rozhodnutí krajskému úřadu a ten už, protože v tomto směru sdílíme stejné principy, na základě zákazu ping-pongu rozhoduje, nevrací to zpátky, ale musí

rozhodnout o samotném stavebním povolení. To je významný krok a významné zlepšení k tomu, aby se v České republice stavělo rychleji.

To jsou základní principy pozměňovacího návrhu, ty klíčové rysy. Zůstává zároveň zachováno současné odvolání z první instance k druhé instanci, kdy jde o odlišné úřady. Pro jistotu stavebníka, že se na jeho případ podívá někdo jinými očima a spravedlivě zhodnotí, jestli náhodou někdo nepochybil, je samozřejmě mnohem lépe garantováno než v okamžiku, kdy o odvolání rozhoduje stejně hierarchicky řízená instituce na úrovni státní správy, protože to bude jeden úřad, jedna hlava, nejvyšší stavební úředník, kterého jmenuje vláda.

Tenhle model samozřejmě vychází z toho, co jsem zmiňoval, jak fungují současné funkční stavební úřady tam, kde to dali dohromady, protože opravdu klíčem v případech kolizních staveb je hledat východisko. Víme také, jak jsem zmiňoval, pokud se někde objevují problémy, které pak se promítají do těch dlouhých lhůt a končí stavební řízení třeba po 10 letech, tak je to právě tam, kde se ty rozpory, ty problémy nepodařilo vypořádat.

Máte pocit, že v okamžiku, kdy u sporných staveb, kde reálně dochází ke střetu, tak to stavební úřad nějak od stolu rozhodne, že tím situaci vylepší, že tím ve výsledku uspokojí ty, kteří budou chránit a mají chránit například veřejné zájmy v oblasti životního prostředí nebo v oblasti památkové péče? Nepochybně ne. Ale to přece není zájem státu, a to ze dvou důvodů. Jednak to, že veřejné zájmy existují, to nemůže nikdo zpochybnit. Ano, je třeba je vymáhat a rýsovat přiměřeným způsobem. Ale na druhou stranu, a to je stejně důležité, je potřeba zajistit, aby tyto veřejné zájmy se promítly v dobrém do výsledného projektu. Pokud se to nestane, tak jednoduché rozhodnutí z pozice síly principiálně ty problémy nevyřeší, ale jenom zastře tak, aby vyhrzly v případě soudních sporů ještě vážnější problémy, se kterými případně přijde potom buďto skupina občanů, anebo třeba i konkurent v konkurenčním prostředí.

Tohle jsou stěžejní důvody, proč se vydáváme cestou, která neznamená žádné vážné zatížení rozpočtu České republiky, netahá tedy další peníze z kapes lidem a zároveň staví opravdu na příkladech dobré praxe a zaměřuje se na to, kde problémy vznikají, po analýze, kterou nemůže ministerstvo zpochybnit, protože prostě platí, že stavby, které neobsahují kolizi, také nepředstavují z hlediska prodlužovaných lhůt vážný problém v České republice.

Máme zájem na tom, aby stavební řízení zůstalo blíž lidem, aby fungovalo i z hlediska možnosti dovolání, kdy se prodlužují lhůty nebo kdy se v tom uplatňují nějaké podezřelé zájmy. Nechci rozvádět to, co se děje v okamžiku, kdy vybudujete byrokratickou strukturu, kdo jí ve skutečnosti bude vládnout a jaká rizika tam jsou. Opakovaně jsme pojmenovali, že centralizované úřady mají logicky větší tendenci a větší korupční riziko než úřady, které jsou decentralizované, kdy je možné se dobrat změny a domoci práv v okamžiku, kdy víte, že je tam tajemník, kterého potkáte na ulici, a můžete uplatnit své požadavky a své stížnosti.

Mám za to, že se aspoň v těch konkrétních případech tady podařilo představit základní kontury našeho společného pozměňovacího návrhu, který říká: Pojdme měnit stavební zákon, ale způsobem, který nezatíží Českou republiku zbytečnými náklady navíc. Pojdme ho měnit tak, že zachováme blízkost úřadů k lidem. Pojdme ho měnit tak, že bude fungovat na principu moderní a funkční elektronizace. Pojdme ho měnit tak, že budeme schopni vypořádat veřejné zájmy, ne je válcovat. Pojdme ho řešit tak, že nebude

vítězit, tak jako jsme bohužel svědky u toho projednávání, pozice síly, ale bude opravdu vítězit snaha věcně řešit problémy v oblasti stavebního řízení.

Kolegové pak představí další pozměňovací návrhy. Ty, které pak načtu v podrobně rozpravě, budou dva. Jednak to bude dílčí pozměňovací návrh, který se zaměřuje popsanou institucionalizaci, respektive zachování současného smíšeného modelu veřejné správy, současné fungování, ale zlepšení procesů, a odbourání představy funkčního megastavebního úřadu, který nebude fungovat. A zároveň načtu také komplexní pozměňovací návrh, který upravuje celek toho nosiče, toho základního pozměňovacího návrhu, který přinesla prostřednictvím předsedajícího pana poslance Kolovratníka a skupiny poslanců paní ministryně a který znamená v tomto směru vyčlenění stavební správy do podoby čistého výkonu státní správy.

Mnohokrát děkuji za pozornost. Já se samozřejmě do diskuze zapojím, protože máme zájem na tom, aby i v tomto druhém čtení, i ve třetím čtení zazněly všechny podstatné argumenty. Není dobře to, že tak závažná změna postupuje netradičním způsobem, že jsme se vlastně dobrali úpravy, která nemohla projít standardním legislativním procesem. Zásah v podobě komplexního pozměňovacího návrhu, který vrací zpátky vlastně ten koncept věcného záměru zákona oddělené stavební správy, by si samozřejmě zasloužil od začátku projednání se všemi kroky standardního legislativního postupu, bohužel na to nedošlo. Musí to aspoň do jisté míry nahradit debata, kterou povedeme ve druhém a třetím čtení.

Ale znovu zdůrazňuji, že zájem pro Českou republiku je důležitý, je podstatný – zlepšit procesy stavebního řízení tak, aby v pocovidové době i rozvoj stavebního průmyslu mohl posilovat další ekonomický rozvoj České republiky a napravit klíčové hendikepy, které máme v dopravní infrastruktuře, které máme ale i v oblasti bydlení a dostupného bydlení. To jsou klíčové důvody. Pokud se někomu jeví debata o stavebním zákonu jako abstraktní, tak to, co se podaří schválit nebo neschválit v následujících měsících, přímo ovlivní to, jestli budou na trhu dostupné byty, jestli se podaří rychleji budovat klíčové dopravní tepny, jestli i drobní stavebníci budou bez zbytečných nervů a obíhání úřadů schopni realizovat svoje plány a svoje vize budovat domovy pro svoje rodiny. To je reálný výsledek dobrého stavebního zákona.

A pokud se spolehne na nefunkční modely, tak jako to bylo v roce 2017, 2018, tak hrozí jenom další deziluze. Hrozí to, že dojde znovu na slova premiéra Černomyrdina: Mysleli jsme to dobře, ale dopadlo to jako vždycky. A to já bych v tomhle případě opravdu nerad, protože jestliže tady opravdu máme příklad, a ty argumenty byly stejné, tady stejně tak tehdejší ministryně pro místní rozvoj volala k odpovědnosti kdekoho, říkala, jak se procesy zrychlí, a stal se opak. Zcela prokazatelně se v tom globálu stal opak. Kde je teď jistota, že to nebude podle úplně stejné šablony? Jenom to, že se jedná o kompletní přestavění stavebního zákona, přece není žádná záruka. Zárukou je poctivá analýza toho, kde nás opravdu tlačí bota, a řešení problému v místě, které nás bolí, kde nás to opravdu tlačí. Ale to se v tomhle případě neděje. Ta změna je plošná bez citlivosti pro nejzávažnější problémy a bez zaměření na to, kde opravdu problém nastává v největším rozsahu. Proto voláme po tom, abychom se od silového rozhodnutí vrátili k zaměření na věcné problémy, na nejzávažnější komplikace v procesu, abychom dokázali tam, kde dochází k prodlužování lhůt, kde vznikají konflikty, to řešit.

Věřím, že bude ještě prostor i na praktických případech ukázat, kde se návrh ministerstva míjí efektem a kde je potřeba opravdu ve finálním znění přijmout nezbytné úpravy. Děkuji za pozornost a pevně doufám, že i tahle diskuze s věcnými argumenty

povede nakonec k tomu, že ministerstvo změní pozici – moc bych si to přál – a přijme práci celé řady poslanců, starostů, lidí, kteří se státní správou mají zkušenost a analyzovali to, co je potřeba udělat pro zlepšení stavebního řízení. Děkuji moc za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Seznámím Sněmovnu s omluvenkami. Pan ministr zemědělství Miroslav Toman se nám omlouvá dnes ze zdravotních důvodů a pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga se omlouvá z pracovních důvodů.

Nyní se přihlásil pan poslanec Kolovratník. Ptám se, jestli je to s přednostním právem, nebo jako faktická poznámka. S přednostním právem. V tom případě zde mám faktickou poznámku pana poslance Čížinského, který přijde na řadu první. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Já bych rád poděkoval předřečníkovi kolegovi Kupkovi. On tady položil velmi správnou otázku, kde je ta jistota. Já bych se možná zeptal paní ministryně, kde je aspoň nějaká slušná pravděpodobnost, protože z dosavadního projednávání jednoznačně plyne přesvědčení předkladatelů, že teď je to nejhorší, jak může být, a horší to nemůže být, to znamená můžeme udělat cokoliv a ono to bude lepší. Ale já jsem si jist, že to je velmi špatný předpoklad. Kdybychom chtěli mít alespoň slušnou pravděpodobnost, tak by to znění, které je preferováno, mělo skutečně v taktu zásadní věci být posláno do připomínkového řízení, oprávněně všemi ministerstvy, a pak by byla alespoň nějaká slušná pravděpodobnost, že to dopadne dobře. Před mnoha lety podobným způsobem vznikl zákon o exekucích, doteď jsme se z toho nevyhrabali. Teď riskujeme úplně totéž a riskujeme zase více než deset let, než bude nějaká šance se ze situace, kterou tady zhoršíme, vyhrabat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, to byla faktická poznámka kolegyně Čížinského, nyní s přednostním právem zpravodaj kolega Kolovratník, připraví se pan poslanec Polanský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Moc děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Využiji možnosti pro zpravodaje se rychle přihlásit a reagovat a vezmu to odzadu, na pana kolegu Čížinského. Ale ono to proběhlo, to meziresortní připomínkové řízení. Připomenu, a teď se vrátím minus rok a kousek, paní ministryně mě kdyžtak dopřesní, to znamená někdy do zimy 2020, kdy tedy došlo k nějaké dohodě nebo politickému rozhodnutí nakonec ten vládní návrh podat v té, řekněme, hybridní formě nebo v té kombinaci, ale to původní, k čemu jsme se vlastně vrátili komplexním pozměňovacím návrhem hospodářského výboru, to znamená čistá stavební správa, to byl prapůvodní návrh, který proběhl, prošel meziresortním připomínkovým řízením, byl vypořádáván, a dokonce k němu Legislativní rada vlády původně dala kladné stanovisko, ale vracím se o více než rok zpátky. To je rychlá reakce k tomu.

A možná ještě doplním jednu informaci, jak to vnímám já jako zpravodaj – to dění posledních týdnů, března i zimy. Já jsem to říkal dneska dopoledne na tiskové konferenci a rád to povím tady, že vám, kolegům z opozice, za to chci poděkovat a vůbec to nenesu

úkorně, ale naopak pozitivně, že jsme se už na konci loňského roku dohodli na lhůtě 100 dnů mezi prvním a druhým čtením, teď že jsme se dohodli na začátku března, je to skoro měsíc, na relativně dlouhém přerušení druhého čtení, protože jsme měly obě strany dost času připravovat další pozměňovací návrhy. V tuhle chvíli jich u tisku 1008, teď jsem to před malou chvílí počítal, možná ještě nějaké příbudo, je 71 a nějakých 50, 55 u tisku 1009. Samozřejmě nejsme schopni teď reagovat na ty, které se v systému objevily dneska ráno nebo včera v noci, ale ty, které se tam objevují během března, tak my jim, a teď mi, prosím, odpusťte ten výraz, je to zjednodušení, opravdu věnujeme takový jakoby mikrooperativní režim právě toho mezeřesortu, kde o každém jak z našich, tak i z vašich pozměňovacích návrhů dennodenně diskutujeme a poměrně široce jak s kolegy z Ministerstva pro místní rozvoj, tak se všemi dalšími dotčenými resorty, s životním prostředím, s vnitřem, s průmyslem i s dopravou. A já třeba u sebe jako zpravodaj v malém expertním týmu, v pracovní skupině, mám zástupce jak Legislativní rady vlády, pana doktora Korbela, tak zástupce Nejvyššího správního soudu, pana doktora Vomáčku, a s nimi se na každý ten návrh díváme a dáváme si k němu nějaké stanovisko. Takže tímhle i odpovídám trochu na Martina Kupku. Já si prostě nemyslím, že to tady děláme nebo tlačíme, vládní koalice, nějakou silou, že se spěchá, kvalituje, řekl jsem to před chvílí, ty lhůty byly velmi dlouhé jak v zimě, tak i v tuto chvíli, udělat si názor a každý z těch návrhů prodiskutovat.

Vzal jsem to odzadu a teď rychlá reakce na pana předsedu Bartoše, k té digitalizaci. Bylo to řečeno vůči paní ministryni na začátku, tohle je věc, na které se shodneme. A jasně, ty prvky tam jsou, objevují se ve jak ve vašich návrzích, tak v tom vládním nebo v tom z hospodářského výboru. A tohle je věc, o které už snad ani není potřeba diskutovat. Elektronický deník – tuším, že u prvního návrhu v dopravě jsem se dokonce Pirátům spolupodepisoval pod ten návrh – tohle podporujeme. Ale připomenu, že metody jako BIM, programování v digitálním prostředí, už začíná prakticky být realitou, bude dokonce v tom velkém stavitelství povinné. Když jsme tady dělali novelu liniového zákona, čtyřistašestnáctky, zavedli jsme do toho práva Národní geoportál územního plánování. Tohle všechno je digitální. Například v jednom z pozměňovacích návrhů teď tady ve druhém čtení exaktně dáváme projektantům, těm, kteří tvoří územní plány, povinnost odevzdávat je v jednotném standardu, respektive opačně, říkáme, pokud neodevzdají, bude to bráno jako přestupek.

Takže tyhle všechny kroky tam jsou promítnuty, dělají se a určitě se na nich shodneme, ale to, co chci říct, co je pointa tohohle mého vystoupení: opravdu, přátelé, není to samonosné, a tohle je moment, na kterém se bohužel neshodneme, ale je potřeba to říct. Jsme prostě přesvědčeni, že pouze digitalizace, pouze zdigitalizování těch procesů tomu systému nepomůže a nezajistí nám vymahatelnost těch lhůt a toho, že to všechno stihneme tak, jak chceme.

A teď se, s prominutím, jak se říká, oslím můstkem dostávám k reakci na vystoupení Martina Kupky. Nechci používat slova, že my jsme se zamílovali do jednoho systému – mohl bych to vrátet, že kolegové z opozice se zamílovali do nějakého jiného. Zkrátka jeden názorový proud tady říká: Pojďme evolucí, ne revolucí, my říkáme: Těch evolučních pokusů už bohužel bylo mnoho, musíme mít politickou odvalu a zkusit tu takzvanou revoluci, udělat to celé od základu znovu, a digitalizace musí být součástí toho všeho, protože pak vám bude fungovat sjednocování metodických postupů, bude vám fungovat možnost vzájemné zastupitelnosti, ale ne v tom smyslu, že se úředníci budou

odněkud někam přesouvat, ale organizačně uvnitř jednotné instituce si přehodnotí nebo přerozdělí práci.

Tady povím, že jeden z pozměňovacích návrhů, který jsem podával včera večer společně s rekonstrukcí státu, má silné protransparentní prvky. Tak věřím, že i když nebude třeba shoda na tom výsledku jako celku, tak že někteří kolegové z opozice se najdou v jednotlivých pozměňovacích návrzích, a zrovna tady ten silně protransparentní prvek, který říká, že ta instituce, ten nejvyšší stavební úř včetně krajských úřadů, bude mít veřejně zpřístupněný deník práce nebo plán práce, kde bude pod kontrolou přes elektronický vzdálený přístup vidět, kde která kauza je komu přidělena, který úředník na ní pracuje a jak je daleko, aby se nemohly účelově někam přesouvat, že to bude prvek, na kterém určitě nalezneme maximální shodu.

A poslední rychlá reakce. Bylo řečeno, že Svaz měst a obcí má odpor, že samospráv že je odpor. Ale, prosím, buďme v té debatě korektní. Není to úplná pravda, není to stanovisko SMOČRu tady v tom jednotné, Komora statutárních měst to prostě vidí jinak než většinová představitelé Svazu měst a obcí a vydala i jakési v uvozovkách jiné oponentní stanovisko. A tady zase připomenu ty už diskutované čtyři městské artikuly, požadavky velkých měst jsme pomocí pozměňovacích návrhů do systému, do toho komplexního pozměňovacího návrhu zapracovali.

Co se týká návrhu na městské stavební předpisy pro velká města, už je právě v komplexním tisku 1008/7 z mého pohledu to, co i já jako městský zastupitel v Pardubicích vidím jako klíčové – a za to se budu bít – a vidím to opravdu jako velký pilíř dalších úprav, které jsou teď během té dlouhé doby dělány, je exaktní stanovení práva tvorby územního plánování čistě plně v samostatné působnosti, a to jak u obcí, u těch nejmenších, tak u měst až po ta největší statutární, tak i u krajů. A i tohle si myslím, že je prvek, který, když si vzpomenu na jedno z prvních vystoupení paní ministryně, kde použila větu "územní plány a tu tvorbu vlastního území ať si dělají obce, ať si lidé v místě řeknou a rozhodnou, co chtějí, jak chtějí a kdy to chtějí, to nechme jim, a pak to technické vydání, ten technický proces vydání toho povolení, toho integrovaného povolení nechme oddělený jakoby odříznutý", právě tímhle pozměňovacím návrhem naplníme prakticky na 100 %.

A teď už to je ode mě poslední věta. V debatě na začátku března jsem také uváděl příklad ze svého Pardubického kraje od pana starosty Brydla z Litomyšle, který mi popisoval, jak si Litomyšl vlastně takovým trošku ohýbáním praxe zajišťuje svoje právo v jednotlivých stavebních řízeních na svém území, že má historicky nakoupeny proužky různých pozemků a částí obce, aby vždy byla sousedem, tím účastníkem, tak i tady můžu říct, je to vlastně čtvrtý z těch městských artikulů, který doplňuje procesní postavení obcí jako dotčeného orgánu ve stavebním řádu. Toto podával – pokud už to má podáno, myslím že ano – Petr Dolínek, a je to tedy v tuto chvíli také připraveno k tomu, abychom to podrobili diskuzi. A já budu optimista v tom smyslu, že toto by mohlo být nakonec kladně Sněmovnou odsouhlaseno.

Takže věřím, že byť na tom základním... na tom pohledu na svět mezi, jak jsem říkal, evolucí, ponecháním té dvojkolejnosti, a vylepšením, a mezi tou radikální změnou, na tom se asi neshodneme. Ale budu optimista a prosím o věcnou debatu oboustrannou, že určitě najdeme velké průniky v řadě těch dalších dílčích pozměňovacích návrhů. Děkuji za pozornost pro tuto chvíli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Vyvolal dvě faktické poznámky, nejdřív pana poslance Marka Výborného, poté Ivana Bartoše. Kolega Polanský je stále připraven. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si to podstatně nechám potom na vystoupení, ale pokud tady pan kolega Kolovratník hovoří o tom, jak je všechno sluncem zalité a úžasné, a na začátku říká – a já ho vůbec nechci podezřívát, protože jako zpravodaj nezná tu historii... Pane kolego, prostřednictvím pana místopředsedy, vy přeče moc dobře víte, co dnes projednáváme, v jaké verzi a co prošlo legislativním procesem a Legislativní radou vlády. Přeče ten výsledek byl úplně jiný. A my v tuto chvíli jsme se vaším kvazi vládním pozměňovacím návrhem Kolovratník vrátili úplně na začátek toho procesu, který byl většinou těch účastníků prostě odmítnut.

Tak tady neříkejte, že to je jinak, vy to přeče moc dobře víte, a je to de facto porušení dohod, které v průběhu toho procesu byly vypořádány. Ano, Ministerstvo pro místní rozvoj a paní ministryně v mnoha věcech musela ustoupit i při vypořádání připomínek na Legislativní radě vlády, ale co se stalo poté? Byl projednán nějaký návrh, který sem byl poslán v tom hybridním modelu, ale poté se ministerstvo rozhodlo jít kvazi vládním pozměňovacím návrhem kolegy Kolovratníka – přesně takto to je, je třeba to říkat velmi otevřeně a jasně - a obejít všechny ty dohody, které byly klíčové pro to, aby tady existovala nějaká alespoň elementární shoda. Alespoň elementární shoda! Čili já si myslím, že tohleto je veliký podraz, který tady byl. A bohužel se to potom odráží i do negativních stanovisek, třeba podstatné části Svazu měst a obcí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ivan Bartoš, poté s přednostním právem paní ministryně Dostálová.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji vám za slovo. Já bych chtěl navázat na předřečníka ve faktické poznámce, pana poslance Marka Výborného. Zaznělo to tady od pana Kolovratníka – a možná tomu lidé nerozumí, co to je kvazi vládní, tak si to jenom řekněme: Ministerstvo přišlo s externě napsaným návrhem, který zaváděl jeden stavební úřad, obrovský, centrální, podíleli se na něm výrazně zástupci strany developerů, ostatní resorty se k tomu postavily negativně. Ministerstvo vnitra vydalo analýzu, která hovořila o zaseknutí stavebního řízení na období roku, náklady v hodnotě možná i stovek miliard, transformační, je to poměrně takováhle tlustá analýza Ministerstva vnitra. Pak jsme se tady rok přetahovali o nějaké vyjednávání kompromisu do verze hybridního návrhu, který sem přišel do Sněmovny, v nouzovém stavu na mimořádné schůzi jsme se posunuli dál a pak pan Kolovratník, poslanec Kolovratník, vzal ten původní návrh a fakticky řekl: Toto je pozměňovací návrh, který je vypořádán. Na něj se díváme nyní.

Já bych chtěl jenom říct, že počet schůzek a jednání ani tiskových konferencí nedokládá nic o kvalitě práce, která byla odvedena, neříká nic o tom, zda názory i jiných odborníků než té vládní skupiny byly vyslyšeny. Já mohu říci, že nebyly. My jsme se snažili postupovat kompromisně, vzali jsme to dobré z toho návrhu paní ministryně Kláry Dostálové, z toho hybridního, i když s principem jsme nesouhlasili, postavili jsme na něm alternativu, která má procesní integraci, nevytváří úřad. Teď jsme tady, projednáváme původní návrh vlády, vy jste ho předložil. Nazýváme věci pravými jmény. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní paní ministryně Dostálová. Chcete, paní ministryně, s faktickou poznámkou? (Ano.) Stačí, dobře. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Jenom s faktickou poznámkou. Já jenom, pánové, já bych to opravdu ráda uvedla na pravou míru. Nám je tady vytýkáno, že jsme postupovali nějakým způsobem netradičně. My jsme šli i věcným záměrem zákona. I věcný záměr zákona prošel Legislativní radou vlády, prošel vládou, jsou tam souhlasná stanoviska všech resortů, není pravda, že tam jsou nesouhlasná stanoviska, všichni měli kladné stanovisko. A věcný záměr zákona byl o čisté státní stavební správě. Takže není pravda, že to neprošlo meziresortním připomínkovým řízením. Následně jsme ve znění věcného záměru dali do meziresortního připomínkového řízení dopracovaný zákon. V lednu se dohodla kompromisní dohoda se Svazem měst a obcí, dopracoval se zákon do toho hybridu a ten hybrid, to znamená s tím ústupkem Svazu měst a obcí, byl schválen vládou. Následně se hospodářský výbor v podstatě vrátil k věcnému záměru zákona. Takže jenom bych opravdu chtěla říct, není pravda, že by byly nesouhlasy resortů. Vždycky byly souhlasy resortů, se všemi to bylo řádně projednáno. A není pravda, že by i ta čistá státní stavební správa neprošla meziresortním připomínkovým řízením.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Dostálové za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Čížinského. Máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Já si vlastně vážím toho, co tady zaznělo z úst pana poslance Kolovratníka, že se nejedná o evoluci, ale že se jedná o revoluci. Pojdme si skutečně říci, jestli stavební zákon je to, co má podléhat revoluci. A pak tady byla slova o odvaze. Je to experiment, co je tady předkládáno, ale bohužel to, co může být poškozeno, je životní prostředí, bezpečnost, památková péče, důvěra lidí ve stát, dokonce v sázce je to, jestli se velká část stavebních řízení velmi rychle nepřesune k soudům, nezahltí soudy a neprotáhne se to ještě mnohem dál. A když máme tato rizika, tak bychom neměli dělat revoluce, ale měli bychom skutečně dělat velmi dobře prodiskutovanou evoluci.

Sázka na centralizaci je špatnou sázkou, dnes to vidíme každou hodinu, každou minutu v koronavirové krizi vidíme, že centralizace funguje hůř než decentralizace. Pokud si vezmeme očkování, tak očkování funguje díky tomu, že je decentralizované, a díky tomu, že se kraje, města, všichni snaží, aby se očkovalo. Kdyby to bylo centrálně organizováno, tak to funguje mnohem hůř. Takže ta sázka na centralizaci je sázka na špatného koně, je to sázka na koně, který běží úplně opačným směrem, než je cíl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou ještě pan poslanec Marek Výborný a potom eviduji přihlášku pana ministra kultury. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Když tady jsou ta slova o evoluci a revoluci, tak já chci říci, že to není ani evoluce, ani revoluce, ale spíše rozklad, rozklad zaběhnutého, fungujícího, dvacet let fungujícího modelu spojené veřejné

správy, a to je to, co bude bohužel výsledkem tlačení té verze, která tady dnes je projednávána, což není ta původní vládní verze, která prošla připomínkovým řízením, ale je to verze pana poslance Kolovratníka, která se ale v zásadě vrátila úplně na počátek k zájmům skupin, o kterých tady hovořil pan kolega Bartoš. Je potřeba to říci naprosto jednoznačně. Výsledkem mimo jiné bude skutečný rozklad smíšeného modelu veřejné správy, to je potřeba také vědět, a dopadne to na všechny občany. Mimochodem tady hrozí – a to taky musíme říct velmi otevřeně, paní ministryně to neřekne, tak já to tedy říkám – hrozí to, že na dva roky, možná déle, bude úplně zašpuntováno stavební řízení v České republice, protože notabene v době covidové se budeme muset soustředit na budování nových úřadů, procesů a tak dále. Je to skutečně reálné ohrožení stavebního řízení u nás.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní tedy ještě pan poslanec Kalous s faktickou poznámkou. Stále je přihlášený kolega Polanský a před ním s přednostním právem ministr kultury. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl vyjádřit, vašim prostřednictvím, k tomu, co tady zaznělo od pana poslance Výborného. Legislativní rada vlády přece podpořila plnou státní správu, to je prostě fakt. Naopak uvedla, že hybridní model je nesmyslný. A já tady odcituji připomínku Nejvyššího správního soudu z tohoto připomínkového řízení. Takže cituji: "Považujeme za nezbytné upozornit na to, že tato změna," míněna integrace rozhodování, "je proveditelná pouze v systému jednotné soustavy stavebních úřadů jako správních úřadů, přímých vykonavatelů státní správy. Naprosto neproveditelná je naopak při současném modelu výkonu stavební správy a souvisejících agend na obecních a krajských úřadech." Já považuji za velmi důležité, aby to tady zaznělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Čížinský ještě s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji, jenom v reakci na předřečníka. Ale já tady přece nebudu číst celý e-mail, to by nás tady zdržovalo, ale Legislativní rada vlády jasně řekla, že mělo být opakované připomínkové řízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: S faktickou poznámkou paní ministryně Dostálová.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Já se omlouvám, že se tady takhle přestřelujeme, ale to také není úplně pravda, pane kolego, protože Legislativní rada vlády sama uznala, že opakované meziresortní připomínkové řízení by nikam nevedlo, protože to je střet dvou vesmírů, a pochopila vlastně ten návrh, který jsme měli jako kompromisní, jako politický konsenzus. To znamená, i sama Legislativní rada vlády řekla, že chápe to, že opakované meziresortní připomínkové řízení nikam nepovede.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kolega Čížinský ještě další faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Když už se o tom takhle bavíme, tak to neřekla Legislativní rada vlády, ale pouze stanovisko předsedkyně Legislativní rady vlády, což je také trochu něco jiného. Rozumím, že se třeba předpokládá, že se v tom lidé nevyznají, ale když už se bavíme přesně, máme se bavit přesně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní s přednostním právem pan ministr kultury a připraven je pan poslanec Šindelář. Kolega Polanský, jestli tomu dobře rozumím, se odhlásil. Máte slovo, pane ministře.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Když mi dovolíte, tak bych si dovolil přece jenom ještě připomenout ty základní náležitosti. Už jsem je tady možná říkal, ale snad mi bude odpuštěno, když je ještě jednou shrnu a připomenu. Já jsem ten, kdo pokládá návrh stavebního zákona tradičně za jednu z těch nejobtížnějších chvil a norem v Poslanecké sněmovně, a už během prvního čtení jsem tady říkal, že to nikdy nebývá jednoduché projednávat právě stavební zákon. Ministerstvo kultury patří mezi ty, kteří budou dopady nové legislativy samozřejmě ovlivnění docela zásadním způsobem, to je jasné.

A vlastně kdybych měl znovu připomenout, o co nám jde. Tak my potřebujeme sledovat, aby při nové podobě stavebního práva byla v určité rovnováze udržena ochrana rozvoje individuálních zájmů a na druhé straně ochrana veřejných zájmů. Takže to je vlastně naše pozice a to je to, oč se tady snažíme. Veřejný zájem je to, na čem bychom se měli shodnout, a pokud tedy provádíme změny, tak by se měl i ten zásadně chránit a měli bychom tady ve Sněmovně najít shodu, kde jsou hranice, které by neměly být překročeny, a pak máme šanci vytvořit stavební zákon, který dostojí těm oběma dvěma principům, které se tady snažíme smířit.

A dovolte mi, abych tedy ještě jednou řekl – omlouvám se, že jsem to už také zmiňoval, ale připadá mi to důležité, tak to řeknu ještě jednou. Ochrana kulturního dědictví by neměla být vnímána jako něco, co úplně kritickým, zásadním způsobem ovlivňuje rychlost stavebních řízení v České republice obecně. Velikost chráněného území, památkových zón, tvoří jenom asi 1,4 % území, o kterém se jedná v těch řízeních, 1,4 % pouze, na které se vztahuje účinnost stavebního zákona. To je vlastně opravdu nepatrný zlomek, i když já vím, že někde ve významných místech nebo atraktivních lokalitách – ale to rozhodně není hlavní věc z hlediska celkové plochy, na kterou ten stavební zákon působí. Nevnímejte tu věc jenom prizmatem Prahy, kde se ta památková regulace potkává, tam se potkává velký počet vlastníků a investorů. přijímáme ten zákon pro celou republiku. Takže to je jedna věc, kterou bychom měli mít na paměti.

A pak ještě připomenou, že přijímáme tento zákon skutečně pro celou zemi a Ministerstvu kultury samozřejmě záleží na snižování administrativní zátěže, ale to, upozorňuji, nemusí být vždy řešeno právě stavebním zákonem. Mnohokrát se z naší strany mluvilo o zjednodušení tím, že se zintenzivní vydávání plánů ochrany, které umožní vyloučit povinnost vyžadovat si stanoviska příslušných orgánů a podobně. Já tedy jenom připomínám, že existují jiné nástroje, které skutečně jsou důležité z hlediska

rychlosti. A to není něco, co patří přímo do stavebního zákona, dá se to prostě dělat jinak. Spoléhat se na to, že jeden stavební zákon nám tohle všechno vyřeší anebo že otázka zrychlení v oblasti památkové péče se tady upraví ve stavebním zákoně, to vnímáme jako také určité nepochopení věci.

Takže to jenom na úvod a teď k té vládní předloze. Vládní předloha stavebního zákona ve spojení s doprovodným změnovým zákonem představovala samozřejmě od začátku v mnoha ohledech nějaký kompromis, kdy si ještě bylo lze představit nějak účinné rozumné hájení zájmů kulturního dědictví podle nové úpravy. Já si současně nemyslím, že kdokoliv, kdo se s vládní předlohou seznámil, by dospěl k závěru, že zájmy státní památkové péče vyšly z tohoto kompromisního řešení nějak posíleny, spíš bych řekl, že pravda je opak. To, co se odehrává s touto předlohou v Poslanecké sněmovně, spíš vzbuzuje obavu, že i to minimum, které bylo dohodnuto, nám spíš nenávratně mizí – is running out – před očima.

Integrace působnosti orgánu státní památkové péče byla zúžena na nemovitosti v ochranném pásmu a orgány památkové péče si podržely pro hájení veřejného zájmu na úseku státní památkové péče formu závazného stanoviska. Proč se o to snažíme? Řada stavebních kulturních památek a kulturních nemovitostí v památkových rezervacích a památkových zónách má hodnoty v drobnostech, v detailech, bez kterých by se celková hodnota těch staveb podstatně snížila. Pokud se projdete po centrech našich měst nebo zavítáte k nějakým osamoceným poutním kostelíkům, tak si hned všimnete těch detailů. To je taková ta hravost, se kterou se naši předkové těm detailům věnovali. A jsou to detaily, které můžeme nechat tedy zaniknout, zmizet, vykašlat se na to, přestat se tím zabývat a nechránit to. A současně se dnes zabýváme stavebním zákonem, jehož metou je zjednodušení postupů a nalezení cest, jak minimalizovat byrokratickou zátěž v souvislosti se stavební činností, v celku logicky pak tady hrozí to, že se ochrana těchto detailů často úplně míjí nebo že vlastně na ně prostě není čas a prostor. Přestaneme na ně myslet. A ono se to míjí právě s tou regulací, která vyplývá z projednávaného stavebního zákona. Takže restaurování vnitřní nástěnné fresky, vitrážového okna nebo řemeslná oprava vstupních dveří do zemědělské usedlosti jsou činnosti, které stavební zákon nezajímají a nechávají problematiku na první pohled jen památkové péči. Pokud jsou však ty samé detaily řešeny v rámci celkové rekonstrukce stavebního objektu podle stavebního zákona, hned se nám v rozhodování objeví stavební úřad a zmíněná integrace působnosti dotčených orgánů. A v rámci přípravy stavebního zákona jsme opakovaně řekli, že pro běžného občana by byla zcela nesrozumitelná vize, že s restaurováním nástěnné malby by měl jednou jít na stavební úřad, kdyby bylo součástí rozsáhlejších stavebních prací, a ve druhém případě by tím orgánem, který by řešil tutéž malbu, byl obecní úřad obce s rozšířenou působností, a to jen z toho důvodu, že tento typ úpravy stavební úřad samozřejmě zajímat nebude. A představa, že jednou o téže malbě bude rozhodovat stavební úřad a u něj bude i spis a podruhé s odstupem pár let, když je třeba přikročit k dílčí retuši, ta věc bude posuzována jiným úřadem, tak to je očividný nesmysl, který vedl k dohodě o míře integrace, která byla prezentována ve vládní předloze a která by se na první pohled v porovnání s integrací jiných veřejných zájmů mohla jevit jako nemístná. Má však věcnou logiku, která vyplynula až z mnoha diskuzí v rámci přípravy stavebního zákona.

A takových na první pohled drobností je ve stavebním zákoně a jeho doprovodném změnovém zákoně velké množství. Takřka za každým slovem či každou větou bychom při podrobné diskuzi odborníků na danou oblast zjistili, že to, co se v komplexu může

jevit jako nerovnováha, má svůj racionální základ. A na tom nic nemění fakt, že tento základ nemusí být na první pohled běžně patrný.

Až nám to epidemiologická situace dovolí, přijďte se prosím podívat do Státní opery, kterou máme kousek odsud, nebo do historické budovy Národního muzea, které samy o sobě jsou jedním ze stěžejních muzejních exponátů, a myslím, že mi dáte za pravdu, že tam najdete spoustu detailů a možná nějakých legráček, historických legráček, které jsme si zachránili pro budoucí generace a byla by škoda o ně přijít. Není to odsud daleko, ale takových příkladů nakonec můžeme najít hodně i v regionech a můžete jich možná sami jmenovat celou řadu. A proto se s obrovskými obavami dívám na zásahy, které jsou na vládní předloze stavebního zákona zde v Poslanecké sněmovně prováděny, aniž bychom byli schopni dohlédnout důsledky změn, jichž jsme tady soustavně svědky.

Některí z kolegů zde hovoří o revoluci, kterou jednotlivé pozměňovací návrhy mají přinést nebo již přinesly. A já se ptám: skutečně tady na půdě Poslanecké sněmovny dohlédneme důsledků těchto změn, změn těchto revolucí, které tu koncepci vládního návrhu takto zcela revolučně mění? Já se samozřejmě obávám, že je dost dobře možné, že vůbec nedohlédneme.

Prvním příkladem třeba takovéto revoluce je zavádění automatického vydání povolení stavby, které nově předpokládá ustanovení § 196 návrhu stavebního zákona a navazující přezkumné řízení a v navrhovaném § 197 stavebního zákona, jak jej ve svém pozměňovacím návrhu předpokládají kolegové Kalous a Kolovratník. I přes změnu nadpisu ustanovení § 196 stavebního zákona jde o vrácení takzvaného automatického povolení do stavebního zákona. Prostým srovnáním návrhu stavebního zákona v podobě předložené v listopadu 2019 do připomínkového řízení a textu daného pozměňovacího návrhu dospějeme k závěru, že až na několik nepodstatných drobností jde vlastně o řešení totožné.

Podle důvodové zprávy k návrhu stavebního zákona předkládaný návrh vychází i z předpokladu zachování dosavadních standardů nastavených v oblasti ochrany architektonického dědictví tak, jak zavazují Českou republiku podle úmluvy o ochraně architektonického dědictví vyhlášené podle čísla 73/2000 Sb. Jedná se především o přijetí opatření k ochraně architektonického dědictví nebo předcházení znetvoření, zchátrání nebo demolici chráněných statků. Není tedy vůbec zřejmé, jak automaticky vygenerovaným rozhodnutím lze předejít znetvoření, zchátrání nebo demolici statků chráněných na základě zmíněné úmluvy.

Podle důvodové zprávy k návrhu stavebního zákona a s ohledem na skutečnost, že jednou z podmínek zápisu tuzemského statku na seznam světového dědictví a ponechání statku na tomto seznamu je existence záruky ochrany takového statku nástroji vnitrostátního práva, počítá návrh zákona se zachováním doposud platných standardů ochrany kulturního a přírodního dědictví právě podle úmluvy o ochraně tohoto dědictví, vyhlášené podle čísla 159/1991 Sb.

Je třeba konstatovat, že dosud platné standardy ochrany rozhodně nepředpokládají, že k posouzení dopadu na hodnoty chráněného statku vůbec nedojde. Záruku podle mého názoru nepředstavuje ani postup podle § 197 návrhu nového stavebního zákona. Podle tohoto paragrafu se provede ve stanovených případech povinně přezkumné řízení. Tyto případy však dopadají pouze na část statků chráněných na základě zmíněných úmluv. Nedopadají totiž na památkové rezervace ani památkové zóny, ač ty jsou nesporně chráněným statkem rovněž.

Jde o problematiku, kterou Ministerstvo kultury samostatně a výslovně připomínkovalo již v prosinci roku 2019. Uplynul rok a čtvrt a bez jakékoli reflexe včetně připomínkové dílčí chyby tu takové řešení máme zpět. Navrhovatelem je tady zpravodaj tohoto tisku, protože předmětem přezkumného řízení je přezkum zákonitosti, a nikoliv přezkum věcné správnosti automaticky vygenerovaného rozhodnutí. Pro mě je víc než zásadní otázka, jak by například nadřízený stavební úřad z hlediska zákonitosti posuzoval věcnou otázku, zda realizaci záměru nedojde ke znetvoření chráněného statku. Domnívám se, že tato otázka překračuje meze přezkumného řízení, a tedy přezkumné řízení žádnou faktickou zárukou není.

Současně je třeba upozornit, že již samotný fakt vygenerování automatického rozhodnutí je třeba považovat za počátek běhu subjektivní lhůty pro zahájení přezkumného řízení podle § 96 odst. 1 správního řádu. Tuto lhůtu nelze prodloužit a je tak velmi zásadní otázkou, jaké dává stavební zákon záruky pro ochranu proti tomuto typu nečinnosti. Na rozdíl od ochrany soukromého zájmu, kdy například omezením rozsahu přezkumu pouze na zákonost dává soukromému zájmu velmi zásadní pojistky, tak naopak v případě nečinnosti stavebního úřadu ve vztahu k ochraně veřejného zájmu nedává záruky žádné a nečinnost na všech úrovních tak může zapříčinit naprosté vyloučení posouzení jakýchkoliv veřejných zájmů.

To znamená, když jsem říkal, že ta naše role tady je to vybalancování, hledání rovnováhy mezi individuálním zájmem a veřejným, tak tady na tomhle příkladu se snažím ukázat, že tady ta rovnováha je jednoznačně vniiveč. Tady prostě ten veřejný zájem je bokem. Nejde mluvit o tom, že by měl dostatečný prostor nebo šanci se prosadit. Naopak, prostor pro korupční jednání, kdy postačí ze strany úřadu kvalifikovaná nečinnost, je v tomto případě enormní. Tohle se otevírá jako Eldorado. A proto závěr o protikorupčním potenciálu navrženého zákona jako celku i z tohoto pohledu považuji s vědomím tohoto pozměňovacího návrhu za velmi sporný. Tohle jsou dveře pro korupci.

Zde odkazuji z důvodu stručnosti také na připomínky, které jsme uplatnili již k věcnému záměru stavebního zákona, kde je třeba konstatovat, že dříve vznesené obavy nebyly nikdy rozptýleny, a i proto byl daný institut z vládní předlohy stavebního zákona bez náhrady vypuštěn.

Pani ministryně nás již během prvního čtení informovala, že návrh stavebního zákona obsahuje dostatečné záruky proti nečinnostem, které měly být navíc posíleny kompletním vyloučením možnosti výkonu působnosti stavebního úřadu v přenesené působnosti, jak to vyplývá z komplexního pozměňovacího návrhu, který tvoří základ pro naše jednání. A ejhle – nestačí to.

Vracíme se k řešení, které bylo shledáno jako problematické již v rámci připomínkového řízení. Můžeme konstatovat, nebo vy můžete konstatovat – o co jde, je to jen kultura? No dobře, ale upozorňuji, že ani kultura v tomhle nebyla a není sama. Proti tomuto řešení se postavilo 35 připomínkových míst. A ani 35 připomínkových míst, tedy nejen kultura, ale proti tomuto řešení se postavily Úřad vlády, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo financí, převážná část krajů, veřejný ochránce práv. Proti tomuto řešení se postavily takové váhy, jakými je z hlediska práva a bezpečnosti státu Nejvyšší soud, Nejvyšší správní soud, Nejvyšší úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost. Opravdu tito všichni nevěděli, o čem mluví? Opravdu takto problematické ustanovení vypustilo Ministerstvo pro místní rozvoj zbytečně? Já se domnívám, že opak je pravdou, a tím víc mě zaráží, že s tímto pozměňovacím návrhem tady zpravodaj

přichází a znovu to takto vrací do hry. Ti by si měli být vědomi souvislostí, spojených s daným návrhem zákona.

Ale tím ilustrace problematických pozměňovacích návrhů zdaleka nekončí. Další pozměňovací návrh se stal i námětem médií. Možná jste si všimli konstatací, že některá města přicházejí s takzvanými čtyřmi městskými artikuly, z nichž jeden se týká přenesení pořizování územněplánovací dokumentace obcí a krajů zcela do samostatné působnosti. Návrh je v zásadě prezentován jako minimalistický s tím, že jen přesouvá pořízení územněplánovací dokumentace obcí a krajů z přenesené působnosti do samostatné.

Právě tady, na půdě Poslanecké sněmovny, bychom si měli být vědomi, že míra vázanosti právními předpisy v samostatné i přenesené působnosti je odlišná, respektive nelze v případě samostatné působnosti spoléhat na regulaci podzákonými předpisy a uplatnění principu nadřazenosti a podřízenosti. Padly by tedy postupy a regulace, které dnes nemusel samostatný stavební zákon řešit. Stavební zákon zatím mohl přenechat prováděcím předpisům, usnesením vlády nebo i metodickému vedení v rámci hierarchie výkonu státní správy celou řadu otázek. Koneckonců i ústavně garantovaný výkon samosprávy a relativně úzký prostor pro vstup státní moci do tohoto výkonu podle článku 101 Ústavy ČR s sebou nese řadu otázek, jak by bylo možné vůbec uplatňovat za veřejné zájmy ústavně obhajitelná omezení pro pořizování územně plánovací dokumentace. Zde nejde o principy obhajitelné s oporou v zákonech, ale je třeba posoudit, zda změna této optiky nevyžaduje i vstup do úrovně ústavních předpisů, které s tímto rozsahem výkonu samosprávy nepočítaly a nepředpokládaly také obdobnou míru garance ochrany jednotlivých veřejných zájmů. To by se ostatně netýkalo jen otázek veřejných zájmů na ochranu kulturního nebo přírodního dědictví, ale například i veřejných zájmů u nadregionálních staveb, ať již dálnic, železničních koridorů nebo staveb páteřních produktovodů.

Již v současné době poskytují nálezy Ústavního soudu ČR relativně vysokou míru ochrany zájmů samospráv a není jakkoli rozporována samostatná působnost obcí a krajů při schvalování územněplánovací dokumentace. Přesun pořizování územněplánovací dokumentace obcí nebo krajů do jejich výlučné pravomoci by tak mohl vést k naprosté nemožnosti prosazení veřejných zájmů, prosazovaných z pozic státu. Navíc tyto rozsudky zjevně předpokládají jiný vztah a jiný zásah práva na samosprávu ve vazbě na územní plánování, než který je předpokládán v předmětném pozměňovacím návrhu, jehož cílem je postavení samospráv dále posílit. To, že je nyní uvažováno o odlišném řešení, které zcela mění dosavadní a dohodnuté principy, aniž by na řadu otázek bylo možné dostat odpověď, to lze považovat za velmi problematické a rozhodně odporující principům, na nichž by měla být zajištěna ochrana veřejných zájmů podle nového stavebního zákona.

Navržené řešení rozporuje, pak dále jednoznačně oslabuje ochranu veřejného zájmu, neboť navržený § 55 odst. 3 stavebního zákona dává jednoznačnou preferenci názoru územní samosprávy a územní samospráva nebude mít žádný zásadní důvod pro hledání kompromisního řešení. Postačí neustoupit po dobu 60 dnů a názor obce či kraje nabude vrchu, ať již bylo ze strany dotčeného orgánu navrženo jakékoli kompromisní řešení. Tady opět vidíte jasnou nerovnováhu.

Není také provázáno ustanovení § 55 odst. 1 a § 55 odst. 2 a 3 stavebního zákona. Linie řešení rozporu se v důsledku přenesení pořizování rozporu rozdělí do dvou samostatných větví, s jejichž propojením zmíněná ustanovení nepočítají. Pro úplnost dodávám, že řešení rozporu mezi dotčenými orgány může gradovat až rozhodnutím na

vládní úrovni. Skutečnost, že rozpor s jedním a tím samým dotčeným orgánem může mít jak samospráva jako pořizovatel, tak jiný dotčený orgán, navržená úprava vůbec neřeší.

Pokud by tedy platila navržená úprava, pak by mohlo dojít k poněkud absurdní situaci, že řešení rozporu mezi dotčenými orgány přijaté vládou by se vůbec do dané územněplánovací dokumentace nemuselo promítnout, neboť by již uplynula lhůta 60 dnů předkládaných v § 55 stavebního zákona, a možná i lhůta 90 dnů, pokud připočteme lhůtu obsaženou v § 55 odst. 4 stavebního zákona. Marginalizace ochrany veřejného zájmu, a to dokonce i v podobě řešení rozporu na úrovni vlády, je za tohoto stavu alarmující.

Dále je třeba připomenout další absurditu spojenou s navrženým řešením a řešením rozporu mezi dotčenými orgány v rámci dohodovacích řízení, a to v případě, pokud by samospráva vyčkala na řešení rozporu mezi dotčenými orgány, což jí navržená úprava nikterak neukládá a ani následné záchranné prostředky ji k tomu nikterak nemotivují. Řešení rozporu mezi dotčenými orgány by mohlo mít stejně jako dnes podobu dvou- či dokonce vícestranné veřejnoprávní smlouvy o řešení rozporu. Pak by ovšem na straně dotčeného orgánu nevystupoval jeden dotčený orgán, ale ty orgány, které uzavřely veřejnoprávní smlouvu, a v případě dohody se samosprávou o řešení rozporu by musely ve stanovené lhůtě vstoupit do zmíněné veřejnoprávní smlouvy, protože až revize veřejnoprávní smlouvy je dokladem skutečnosti, že došlo k řešení v rozporu s územní samosprávou. Zda je tento vstup do účinné veřejnoprávní smlouvy ve vazbě na úpravu ve správním řádu možný, navržená úprava neřeší. Pokud by došlo k dohodě na úrovni ústředních orgánů, pak by měl navíc v druhé fázi jakousi kvazi mediační roli krajský úřad, který by měl v rámci své působnosti instančně vyšší úroveň státní správy motivovat či jinak přesvědčit ke změně názoru.

Ještě absurdnější pak tato situace vypadala v případě, kdy by rozpor mezi dotčenými orgány řešila vláda. Pak by se měl pověřený člen vlády za dotčený orgán účastnit vypořádání rozporu s územní samosprávou a měl by zajistit změnu usnesení vlády, pokud by se na tomto řešení dohodla s územní samosprávou. Navíc pokud by to pověřený člen vlády nezvládl do 30 dnů ode dne výzvy obce, pak by měl být pověřený člen vlády podřízen v případě územněplánovací dokumentace obce oné kvazi mediační roli krajského úřadu.

Zmíněné ustavení je pak nedotaženo i v řadě dalších detailů. Jedním z nich je například i vztah k pozastavení účinnosti územněplánovací dokumentace a běhu 30denní lhůty podle § 55 odst. 4 návrhu stavebního zákona. Úprava této problematiky je však s ohledem na uvedenou skutečnost podružná a neřeší další navazující problémy spojené s tímto ustanovením.

Z hlediska možného přezkumu schváleného územního plánu je třeba zdůraznit, že budou sníženy možnosti vstupu státní moci do schváleného územního plánu, neboť v případě pořizování územněplánovací dokumentace v přenesené působnosti již poskytl velmi silné postavení právu na území samosprávu například usnesení Ústavního soudu značky... je to III US 38717/17 ze dne 23. 5. 2019. S vědomím tohoto usnesení je sporné, jak bude nahlíženo na garance práva na územní samosprávu při případném dozorčím prostředku podle nyní navrženého § 55 odst. 4 stavebního zákona.

Zde je třeba konstatovat, že navzdory textu ustanovení § 287 odst. 1 stavebního zákona je v tomto případě kontrola omezena výlučně na dodržování stavebního zákona. Předmětem kontroly s ohledem na výše uvedené ustanovení Ústavy ČR již nemůže být dodržování právních předpisů vydaných k provedení stavebního zákona – opatření

obecné povahy a rozhodnutí vydaných na základě tohoto zákona včetně dodržování usnesení vlády, směrnic ústředních správních úřadů, jakož i opatření příslušných orgánů veřejné správy, přijatých při kontrole výkonu přenesené působnosti. Navíc dotčené zájmy budou hájeny s oporou v naprosto jiných zákonech, než je stavební zákon, a tedy bude víc než sporné, nakolik bude možné tímto způsobem reagovat na nerespektování veřejných zájmů, jejichž základ je mimo stavební zákon. A to je právě příklad nejen zájmu státní památkové péče, ale třeba i ochrana, využívání a dalšího rozvoje zdrojů přírodních léčebných lázní, lázeňských míst a podobně.

Tím jen připomínám společnou nominaci lázeňských měst v Evropě na zápis do Seznamu světového dědictví, kde za Českou republiku jsou nominována hned tři lázeňská města: Karlovy Vary, Mariánské Lázně a Františkovy Lázně, která by touto úpravou mohla být negativně dotčena, a mohlo by to znamenat až vyřazení našich zástupců z této mezinárodní nominace. To je taky jeden z důsledků této úpravy. A já se musím znovu ptát, zda nerespektování zájmu na ochraně těchto veřejných zájmů bude možné řešit nápravným opatřením podle § 288 navrženého stavebního zákona. Odpověď zní: Asi těžko. Ani jeden z těchto veřejných zájmů nemá svůj právní základ ve stavebním zákoně, přijetí územního plánu v rozporu s těmito zájmy tak nepředstavuje rozpor se stavebním zákonem a náprava základního stavu nebude možná.

Ve svém dopise ze dne 22. února roku 2021 mě paní ministryně pro místní rozvoj ujistila, že teze přesunu pořizování územněplánovací dokumentace do samostatné působnosti, řešené tímto pozměňovacím návrhem, jí řízené ministerstvo nepodporuje a staví se proti němu. Ovšem dneska, jak to vidím, tak byl podaný návrh, který byl načten. Takže v rozporu s tímto ujištěním, které se mi dostalo, jsem se dozvěděl, že byl načten pozměňovací návrh. Já ale v tom vidím dneska veliký rozpor. V tom, že tady je návrh, který znovu vstupuje a celou tuhle věc, takto vstupuje, vrací do hry. A je to tedy, přečteno poslancem, který je zrovna členem hnutí ANO, to znamená, je členem stejného hnutí jako paní ministryně, což nevypadá, že by to bylo úplně bez koordinace.

Já ale v tom vidím dneska veliký rozpor. V tom, že tady je návrh, který znovu vstupuje a celou tuhle věc, takto vstupuje, vrací do hry. A je to tedy, přečteno tedy poslancem, který je zrovna členem hnutí ANO, to znamená, je členem stejného hnutí jako paní ministryně, což nevypadá, že by to bylo úplně bez koordinace.

Současně musím konstatovat, že proti hledání řešení této otázky se jakoby nestavím a priori, to já nevidím černobíle, ostatně pro hodnocení možných dopadů přesunů pořizování územně plánovací dokumentace obcí a krajů z přenesené do samostatné působnosti, zřídila ministryně pro místní rozvoj pracovní skupinu Územní plánování 2030, která se dosud šelha pouze jednou a již z úvodní diskuse bylo zřejmé, že ani základní otázky této problematiky nejsou ještě vyjasněny. Toto uvažované řešení rozhodně není vnímáno jako bezkonfliktní.

A výstupem této pracovní skupiny má být koncepční řešení této otázky a v tomto směru je Ministerstvo kultury připraveno poskytnout součinnost na činnosti této pracovní skupiny. To je platforma, kdy a nebo kde může vzniknout základ celkové koncepce přenosu působnosti a kde by mělo být i diskutováno, jaké jsou záruky pro nesnížení nebo dokonce nevyločení možností uplatnění veřejného zájmu v rámci územního plánování. A já jenom říkám – nechtějme prosadit tuto koncepci bez toho, že bereme v úvahu důsledky, kdy jedním z nich dokonce může být až zásah do Ústavy České republiky.

Ostatně i z toho hlediska zřejmě v sousední Spolkové republice Německo vedlo například k tomu, že prioritní stav, kdy veřejné infrastruktury jsou zaneseny přímo v zákonech, a nikoliv v podzákoných aktech, jak to předkládá s vědomím odlišné koncepce pořizování územněplánovací dokumentace vládní návrh zákona stavebního a ostatně logicky i návrh v podobě navržené hospodářským výborem Poslanecké sněmovny, který je východiskem pro formulování jednotlivých pozměňovacích návrhů. Řešení zvolené ve Spolkové republice Německo ve vztahu k prioritním stavbám však není řešením, které z hlediska památkové péče je a může být funkční, a proto i ve vztahu k německému modelu jsme z hlediska zájmů státní památkové péče teprve na začátku hledání východisek, a nikoli na konci, jak by se z pozměňovacího návrhu, předpokládajícího přesun pořizování územně plánovací dokumentace do samostatné působnosti s ohledem na minimalistickou podobu tohoto návrhu mohlo zdát.

A to jde pouze o střípek z mozaiky mnoha změn, kterými vládní předloha stavebního zákona prošla či prochází v Poslanecké sněmovně, a nejsou to změny kosmetické, nejsou to změny dílčí, jsou to změny opravdu revoluční, úplně zásadně koncepční, které se odchyľují od toho, co schválila vláda, jíž jsem členem, a pokud si myslíte, že naše kulturní dědictví lze hájit pod sloganem: Pojďme to zkusit, a když to nebude fungovat, tak to změníme, tak to mi připadá trochu riskantní metoda. Hrozí totiž, že v momentě, kdy budeme chtít změnu prosadit, už nebude existovat část toho, co jsme chtěli nebo měli chránit.

Nehovoří se o dědictví jen proto, že nám bylo předáno po předcích, ale také proto, že je někdy těžko nahraditelné nebo vůbec nenahraditelné ve chvíli, kdy ho na nějakou dobu pomíneme nebo zanedbáme. A právě pro tu nenahraditelnost nebo kvůli této nenahraditelnosti, tak to mě odrazuje od toho, abych respektoval výzvu k odvaze činit tady revoluční kroky, ve kterých nevíme, kam nás dovedou a co bude jejich důsledkem a dopadem. Velká míra změn v rámci tohoto projednávání se negativně podepisuje na přehlednosti a srozumitelnosti toho, co vlastně aktuálně leží na stole.

Uvedu jeden ilustrativní příklad. S paní ministryní Dostálovou máme dohodu, že její ministerstvo bude kulturu informovat o změnách, které se mohou dotknout naší gešce. Toho já si vážím, té komunikace, a konstatuji, že v řadě případů skutečně jsme jednali, jednání proběhla. Nicméně ta úporná snaha zvrátit vládní návrh do podoby, která se míjí jak s vládní předlohou, tak i s věcným záměrem stavebního zákona, tedy dosažení stavu, který nebyl předmětem předchozího odborného posouzení, připomínkování nebo posouzení Legislativní radou vlády, do stavu nerespektujícího uzavřené kompromisy, které umožnily posunutí věci do Sněmovny, vede k nepřehlednosti. Vnější pozornosti sebepečlivějších úředníků Ministerstva pro místní rozvoj zřejmě unikla například téměř zdánlivě drobná úprava kompetencí v oblasti ochrany archeologických nálezů, učiněných v souvislosti s postupy podle stavebního zákona.

O tomto posunu jsme informováni nebyli, proto jsem nucen alespoň v tomto směru načíst pozměňovací návrh, který věc vrací opět do podoby, která odpovídá dohodám uzavřeným v rámci základních připomínek Ministerstva kultury. K tomuto pozměňovacímu návrhu se přihlásím v rámci podrobné rozpravy, a to prostě proto, protože dopad tady toho by byl pro kulturu naprosto nepřijatelný, kdybychom museli mít, hradit vlastně všechny náklady spojené s takovými novými... na což nemáme ani prostředky, ani sílu. Takže říkám, takovéto věci vznikají a tady jenom jako kdyby reagují na něco, což už nelze prostě takto nechat, protože ty dopady by byly pro nás devastující.

Ale musím se ptát, kolik takových na první pohled drobných změn, již bylo do toho vládního návrhu možná v dobrém úmyslu, ale bez hlubších znalostí, souvislostí vloženo. Já mám podezření, že vidím sám jenom příslovečnou špičku ledovce a ta masa ledu pod hladinou je skryta leckomu z nás. A navzdory tomu mám dojem, že si ani nechceme připustit, že množství zde prosazovaných změn – tak to možná spíš přispěje k havárii celého stavebního práva než k jeho renesanci. A to je něco, co bychom neměli připustit, že ve jménu dobrých úmyslů uděláme něco, co dopadne jako vždycky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi kultury. Mám dvě faktické poznámky, Marka Výborného a Jana Čížinského, hlásí se zpravodaj. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Vážený pane ministře, já bych vám chtěl poděkovat. Tady teď jsme byli svědky toho, co znamená – mluv pravdu a nic než pravdu. A nejsme svědky často tady ve Sněmovně, že ministr dokáže tímto způsobem hájit svůj resort. Vy jste v tuto chvíli v zásadě strážce kulturního bohatství a kulturního dědictví této země. A to, co jste tady teď říkal, tak si myslím, že je přesně to, co si zaslouží reflexe toho návrhu, který tady dnes máme.

A paní ministryně, když jste nám tady oponovala, že není pravdou, že nebyly věci vypořádány, a že byly dodrženy dohody a že celá vláda za vašim návrhem, poslance Kolovratníka, tedy za tou dnešní verzí, stojí jako jeden muž, tak se chci zeptat. Máte ten samý pocit po vystoupení pana ministra kultury? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce, nyní faktická poznámka pana poslance Čížinského, paní ministryně poté. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Já bych taky rád panu ministrovi kultury poděkoval, protože vlastně řekl tady: Spěchá se, nevíme, jaký to bude mít vliv, a jako ministr kultury varuji, protože to může ohrozit naše kulturní dědictví. Měl by tady být určitě ministr životního prostředí, předpokládám, že by měl říct totéž.

Pokud se podíváme do minulosti, tak právě ochrana životního prostředí a ochrana kulturního dědictví byla třeba – když se podíváme před listopad 1989 – tak to bylo motorem nebo jedním z motorů kritiky režimu a stateční lidé hájili přírodu, hájili památky proti tehdejší moci. A pokud se koukneme na příběhy těch statečných lidí, tak hájení právě těchto hodnot nakonec přivádělo stále víc a víc lidí do opozice vůči tehdejšímu komunistickému režimu. A teď je potřeba neudělat chybu, abychom tyhle hodnoty opět ohrozili (neohrozili?). Protože není to tak, že každý stavební nápad je dobrým nápadem, stavební řízení je ze své povahy konfliktní a je potřeba také dát čas všem stranám, aby se na nejlepším řešení domluvily. A to se tím to návrhem bohužel neděje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil čas k faktické poznámce. Paní ministryně Dostálová s faktickou poznámkou a zpravodaj se hlásí. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji moc. Já budu opravdu velmi stručná. Také děkuji panu ministrovi za vystoupení. Jenom bych chtěla ctěnou Sněmovnu upozornit na to, že ať už vládní návrh, nebo komplexní pozměňovací návrh je vždy s kladným stanoviskem resortu. To, o čem hovořil pana ministr, jsou dílčí pozměňovací návrhy, s těmi samo Ministerstvo kultury a konečniců i mnoho dalších resortů má problém a je skutečně na ctěné Sněmovně, jak se k těm dílčím pozměňovacím návrhům postaví. My, s čím měly resorty problémy, jsme nikdy nedovolili zakomponovat do těch norem, ať už to byl vládní, nebo komplexní pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan zpravodaj s faktickou poznámkou. S přednostním? Tak potom v tom případě má přednost ještě pan poslanec Jan Čížinský s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Já bych to asi tedy, paní ministryně, potřeboval upřesnit. Protože pan ministr tady hovořil, jeho vystoupení dávalo jasný smysl, a ten smysl byl a myslím, že jsme to tady všichni slyšeli, ten smysl byl v tom, že kulturní dědictví naší země je tímto návrhem ohroženo, není jasné, jakým způsobem bude ochrana kulturního dědictví, které má v gesci, hájena. Ohrožuje to mimo jiné také nečinnost, která povede k právním důsledkům. A vy tedy říkáte, že ten návrh podporuje. Takže máme tady vás, máme tady pana ministra. To, co pan ministr říkal, dávalo smysl. A já bych chtěl vyzvat vás, paní ministryně, abyste ale konkrétně reagovala na výtky pana ministra. Protože to umí každý. Vy jste tady před chvilkou přišla a řekla jste: Máte všechna kladná stanoviska a je to úplně super. A pak jste si sedla. Přišel pan ministr. mluvil úplně jinak. Vy jste se potom zase zvedla a řekla jste, má to stanovisko, to jsou nějaké dílčí věci, je to všechno skvělé. Konec.

Zareagujte konkrétně na pana ministra! Zareagujte na tu lhůtu, která když uplyne, tak to vede k právním důsledkům! Proč pan ministr má – a z mého pohledu oprávněný – názor, že kulturní dědictví v jeho gesci bude ohroženo? Že ochrana památek nebude při stavebních činnostech hájena, a to v jasně konkrétních situacích, které tady pojmenoval?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně Dostálová chce reagovat faktickou poznámkou. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Já to zkusím pomaleji. Já jsem říkala, že pan ministr reagoval na podané pozměňovací návrhy. Těch je opravdu 34, jen co jsem zaznamenala, možná už jich je podaných víc. On říká, že těmi pozměňovacími návrhy by se zásadně změnila základní norma, která by mohla ohrozit kulturní památky. To je pohled pana ministra. My samozřejmě všechny pozměňovací návrhy projdeme celým tím kolečkem resortů, a dá se tedy předpokládat, že k těmto pozměňovacím návrhům bude Ministerstvo kultury mít negativní stanovisko.

Další vystoupení měl pan ministr k územnímu plánování, kde také nesouhlasí, aby to bylo takto překotně dáváno do samostatné působnosti. Správně řekl, že k tomu je pracovní skupina a že by se to mělo detailněji prodiskutovat. Já říkám, že to, co jsme předložili, ať už vládě, nebo komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru, prošel stanovisky resortu, kde i Ministerstvo kultury mělo souhlasné stanovisko, protože

v tom komplexním pozměňovacím návrhu hospodářského výboru se nic nedotklo kulturních věcí. Co se dotýká kultury, jsou dílčí pozměňovací návrhy a to je samozřejmě na každém poslanci. Já nedokážu ovlivnit, kdo může a kdo nemůže podat pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni a budou ještě pokračovat faktické poznámky. Pan poslanec Jan Čížinský, po něm pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Já jsem, musím říct, neslyšel, že by to bylo vůči dílčím pozměňovacím návrhům. Já jsem tady slyšel od pana ministra, že se vyjadřoval k pozměňovacím návrhům, dokonce ke konkrétnímu také pana kolegy Kolovratníka. Takže vlastně, paní ministryně, to, co jste tady říkala, tak moc velký, upřímně řečeno, smysl nedává. Vy vlastně říkáte: Ministerstvo má k tomu kladné stanovisko. Ale pan ministr tady netlumočil kladné stanovisko svoje, ani dílčí, ani celkové. Pan ministr tady varoval před tím, abychom zákon v takovéto podobě, jak je teď tlačen a navrhován, přijímali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Marek Výborný, poté ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych to asi chtěl ulehčit nám všem. Každý si můžeme ze stenozáznamu pustit vystoupení paní ministryně, předtím pana ministra. Já myslím, že je zcela zjevné, paní ministryně, vy to přece víte – v tuto chvíli projednáváme návrh stavebního zákona ve znění návrhu poslance Kolovratníka, tedy v tom znění, na které vy jste jako ministryně dala palec. A podstatná část připomínek pana ministra kultury, který tady jasně vyjádřil své obavy, byla právě k tomuto, jak vy se nám tady snažíte říci, dílčímu pozměňovacího návrhu. To není pravda. Ale myslím, že je evidentní, že na ty otázky, které tady kolega Čížinský řekl, nechcete jasně reagovat. Bude určitě prostor i ve třetím čtení a pro všechny, kteří mají zájem o tom, kde je pravda, tak si schválně porovnejte vystoupení paní ministryně a pana ministra Zaorálka. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pan poslanec Martin Kupka s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Já bych se chtěl jenom zeptat paní ministryně, protože jsem byl účasten celé řadě debat, a vy jste se teď trochu distancovala, jak tomu rozumím, od toho návrhu, který řeší přenos celého územního plánování do samostatné působnosti s tím, že to je vlastně dílčí návrh poslanců, že když je to dílčí návrh poslanců, tak to nemůžete ovlivnit. Ale já jsem byl svědkem toho, kdy jste reálně vedla jednání o tom, že to bude součást, v dobrém slova smyslu, vaší politiky v prosazování toho zákona. A stejně tak pan kolega Kolovratník říkal při jedné debatě, že přes to nejede vlak.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Zaorálek, po něm paní ministryně Dostálová. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Říká se, že to hlavní umění je říct něco jednoduše. Já se pokusím říct za sebe úplně jednoduchými slovy, v čem je podle mě problém toho stavebního zákona, a aby to bylo bez celé té ambaláže kolem.

V práci na stavebním zákoně vidím dva základní pohyby, které se tam dějí. Jeden pohyb je, že pro stát – stavební správa, že ji bude vykonávat pouze stát, ne už v přenesené působnosti města a kraje. To je jakýsi pohyb centralizace, řekněme postátnění. A proti tomu jde druhý pohyb, to je, že územněplánovací dokumentaci na sebe stahují města a stát v konečném důsledku zůstává bokem. Když prostě obec neustoupí v nějakém sporu, tak má pravdu, ve skutečnosti stát už do toho nebude mít šanci zasáhnout. Jsou tam sice nějaké dozorové pravomoce, ale ty jsou na přenesené úrovni a my říkáme: Nebude to fungovat. Takže vlastně výsledek toho je, že stát nakonec nemá nástroj, jak to rozhodnutí zvrátit. To je podle mě ta dysbalance. Tam, kde měl být veřejný zájem, tak tam se úplně ztrácí schopnost ten veřejný zájem podržet, protože, jak jsem řekl, tam nakonec poslední slovo bude mít obec. Když neustoupí, tak má pravdu.

To je pro mě lidově řečeno ta zásadní nerovnováha. Jestli ten zákon měl vytvořit rovnováhu mezi státem a zájmem řekněme parciálním, tak tady se to podle mě úplně rozpadá a ten zákon vlastně neplní to, co měl.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně Dostálová, poté pan poslanec Čížinský. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Já jenom k tomu územnímu plánování, abych odpověděla. Ano, Ministerstvo pro místní rozvoj založilo pracovní skupinu Územní plánování 2030 a podporuje, aby územní plánování bylo v samostatné působnosti. My jsme ale upozorňovali ke všem těm návrhům, že to samozřejmě vzniká velmi rychle, měli jsme tam řadu připomínek. Zda ty připomínky ministerstva byly zapracovány do finálního návrhu, já se omlouvám, ale já to opravdu nevím, protože se to nahrávalo v noci. Takže uvidíme, až se k tomu pozměňovacímu návrhu dostaneme, jaké bude stanovisko resortu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jan Čížinský, faktická poznámka.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Pan ministr Zaorálek tady velmi správně upozornil na jednu dílčí obavu a je potřeba říct, že tento spor bude rozhodovat soud, protože pokud někdo bude chtít hájit nějaký zájem, tak se obrátí na soud. Ale tohleto se bude dít i s velkou další většinou všech střetů soukromých versus obecních. Bude se prostě dít, že ta rychlost, to, že se rozhodne automaticky, povede k velkému množství soudních sporů, a tady je to prezentováno tak, že to bude zrychlení. Myslím si, že každý, kdo se někdy soudil o nějakou podobnou věc, tak ví, že to nepovede k žádnému zrychlení, že to povede k zahlcení soudů a že to povede k velkému zpomalení.

A ještě bych rád upozornil na jeden závažný aspekt, který tady pan ministr Zaorálek zmínil, to je ten prokorupční aspekt. A to nejsou moje slova, to jsou slova pana ministra. To jsou slova vašeho kolegy, paní ministryně, to jsou slova ministra této vlády, který tady od tohoto pultíku varoval před prokorupčním aspektem zákona, který je tady projednáván.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně Dostálová bude reagovat faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Opět velmi rychle. Já se omlouvám, automaticky vygenerované povolení v návrhu zákona není! Není! Je to součástí nějakého dílčího pozměňovacího návrhu, ale v návrhu zákona to není.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Čížinský s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čížinský: Má to, paní ministryně, podporu vašeho klubu, za který jste ministryní, a vaši podporu, nebo nemá? (Dotaz mimo mikrofon.) Automaticky vygenerované – nemá, takže pro to klub ANO nezvedne ruku. (Odpověď mimo mikrofon.) Za ministerstvo určitě ne, ale možná, že se to stane. Děkuji za upřesnění.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní je na řadě pan zpravodaj, pan poslanec Kolovratník s přednostním právem. Připraví se pan poslanec Pavel Šindelář. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já to nejdřív trochu odlehčím. Jsme svědky zřejmě koaliční roztržky, v uvozovkách, k radosti kolegů z opozice, kteří na to reagují. To se stane.

Teď k tomu vážně. Já to zkusím nějak uvést na pravou míru. Tak stane se to, prostě je to součástí té debaty, patří to k tomu, O. K., jsme pro to, abychom ty argumenty postavili na stůl a vysvětlili si to. Prosím vás, to, o čem mluvil pan ministr Zaorálek, ono se říká, buď hledáme, jak to udělat, pane ministře, aby věci šly, aby se povedly, anebo hledat důvody, proč to nejde. Já nevím, v jakém jste hodně detailu, kdo to stanovisko kultury psal, a určitě ho nezpochybňuji, je správné, když se ministr rve za svůj resort a hájí jeho práva. Já tak, jak jsem to pochopil, jak jsem vaše vystoupení vnímal, tak to byla zčásti kritika toho komplexního pozměňovacího návrhu a zčásti některých individuálních. Tak možná chci poprosit kolegy z opozice, nenachytávejte paní ministryni, teď se jí trochu zastanu. Jsou to občas reakce na některé z těch individuálních, které teď během března do toho systému nabíhají. Jestli jsem to pochopil správně, to automatické rozhodnutí, opatření proti nečinnosti, není ani ve vládním, to paní ministryně řekla správně, není to ani v tom komplexním z hospodářského výboru, měl by to být Adam Kalous, jeden z těch individuálních návrhů. A tady chci vysvětlit, je to opatření proti nečinnosti. Zkrátka hledáme, tak jak jsme si v celém zákoně nastavili ty lhůty, a znovu opakují, pro koho to děláme? Pro občany, pro lidi, pro investory, pro obce, ale i pro Ministerstvo kultury, které

ty památky, sobě svěřené nemovitosti, přece chce opravovat, chce je mít v dobrém stavu, chce je někam posunout a nechce si házet ping-pong jednotlivých odvolání, nesouhlasů a podobně. Takže jeden z nástrojů, jedna z možností je tady to automatické rozhodnutí, a tady jediné, co řeknu a připomenu, a tím to snad bude vysvětleno alespoň trochu: není pravomocné. Vždycky stejně na něj bude muset proběhnout přezkum a bude muset být posouzeno. Ale pokud úřady budou rozhodovat ve lhůtě, tak pak samozřejmě nic takového se stát nemusí.

Co se týká té obavy, jak jsem pana ministra poslouchal, nevyváženosti ochrany veřejných zájmů, tak zase je potřeba se podívat trochu pečlivěji nebo lépe do těch jednotlivých pozměňovacích návrhů. V jednom z nich, a už v systému je několik dnů, pane ministře – nejsem vnímán, ale bude to tedy v zápisu – exaktně přímo do § 1 odst. 3 společně s Adamem Kalousem vkládáme větu, já ji přečtu: "Účelem stavebního zákona je zajistit integrovanou ochranu veřejných zájmů při územním plánování, povolování staveb a výstavbě a" – prosím pozor – "vytvářet podmínky pro udržitelný rozvoj území a zvyšování kvality vystavěného prostředí, architektury a stavební kultury pro život a potřeby lidí." Takže už v úvodních paragrafech toho zákona exaktně říkáme, že zákon není jenom o developerech nebo zájmech soukromníků, ale že je o vyvážení všech veřejných zájmů, o vyvážení trvale udržitelného rozvoje celého území jako celku, a že by právě stavební správa, a teď se k tomu vracím, díky jednotné metodice, integraci, jednotným postupům, odbornosti úředníků, kterou také vkládáme formou pozměňovacího návrhu, měla být schopna toto kontrolovat.

A poslední odpověď nebo snaha o vysvětlení na obavy pana ministra kultury k územnímu plánování. Opět, před kritikou je dobré se do toho podívat lépe a detailněji. Ano, řekl jsem, a za tím si stojím a vnímám to jako jeden ze základních pilířů – samostatnou působnost obce a kraje, ale také dále poměrně exaktně v § 55, pane ministře, právě rozepisujeme a popisujeme, do jisté míry specifickým způsobem, řešení těch rozporů velmi zrychleně, dojde-li k rozporu mezi krajem, obcí nebo dotčeným orgánem, projednají kraj nebo obec a dotčený orgán rozpor v dohodovacím řízení. Jsou tam nastaveny pevné lhůty. Pokud nedojde k dohodě, posouváme se o patro výš do další instance, k Nejvyššímu stavebnímu úřadu anebo krajskému úřadu, je-li to rozpor mezi obcí a dotčeným orgánem. Zase tady máme lhůtu 60 dnů, a teď prosím pozor, pokud ani tady nedojde k dohodě, tak ten spor, tím konečným řešitelem sporu bude vláda, Nejvyšší stavební úřad předá ten spor vládě. A tohle vidíme jako klíčové – je tam ta obava, jak jsem ji slyšel, mezi oslabením role státu, ochrany zájmu státu, ať třeba v zemědělství, životním prostředí, ve vašem případě kultury, a to, že si obce, samosprávy v uvozovkách budou co dělat, tak právě tady jako pojistku u těch sporů vidíme předložení vládě. A jsme přesvědčeni, že pokud tady bude předloženo vládě, která má rozhodnout do 60 dnů, tak to právě v konečném důsledku zajistí přednost prosazení věcných zájmů státu nad zájmy samospráv. Činí se tak na nejvyšší úrovni vlády, její členové jsou představitelé jednotlivých resortů, kteří u takového sporu budou hájit zájem toho svého konkrétního resortu. Je to vlastně ta poslední pojistka. A podotýkám, že nesmí být porušeny nesoulady s nadřazenou územněplánovací dokumentací, s krajskými územními plány a tak dál a tak dál.

Takže možná je to jenom o nedostatečné komunikaci. Rád se svými kolegy na kulturu předám číslo svého mobilního telefonu, můžeme se do toho opravdu podívat a zkusit si to vysvětlit. Věřím, že když ne všechny, tak velká část obav pana ministra kultury Zaořálka

bude rozptýlena a že i tady můžeme najít když ne celkovou, tak alespoň dílčí shodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Váš příspěvek vyvolal reakce ve formě faktických poznámek. Jako první vystoupí pan poslanec Martin Kupka, poté pan poslanec Jan Čížinský, pak pan poslanec Adam Kalous. Prosim, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Pan kolega Kolovratník tady rozjel aprílový humor – přečetl nám větu, kterou do toho vkládá, řekl, že je zcela exaktní, a pak přečetl něco, co bylo naprosto neexaktní, o rozvoji kultury, architektonické úrovni v České republice. Tak to mně připadalo jenom na tom úsměvné. Ale bavíme-li se o dodržování lhůt, tak tady od začátku, už od loňského roku, apelujeme na to, že přijetí digitalizace Portálu stavebníka, který nabídne přehled o tom, jak kde jaké jednání trvá, dává opravdu nejsilnější nástroj k tomu, zlepšit respekt vůči zákonným lhůtám, protože do toho neuvidí jenom ten samotný stavební stavebník, ale uvidí do toho samozřejmě i všechny ostatní instituce a kontrola procesu stavění bude opravdu výrazně lepší.

To, co navrhuje přijmout v podobě poslaneckého pozměňovacího návrhu jako automatické stavební povolení, pokládám za krajně nebezpečné, byť bude podléhat přezkumu, tak je to ale vstup, který má prostě svá významná rizika, která ani tímhle eliminovat nejde. Víím, že to bylo součástí původního konceptu, původního vládního návrhu. Je dobře, že to tam teď nefiguruje, ale varuji před tím i z hlediska možných jiných komplikací, které se vrátí zpět, ne ve prospěch, ale proti prospěchu stavebníka.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je na řadě faktická poznámka pana poslance Jana Čížinského. Připraví se pan poslanec Kalous. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Je to tady taková vlastně zajímavá situace, myslím systémově zajímavá situace, kdy pan kolega Kolovratník tady vlastně vystupuje jako ministr. Všimněte si, že pan kolega Kolovratník tady vlastně smiřuje zájmy ministerstva, nabízí ministerstvu svůj mobilní telefon, aby to všechno vyřešil. Možno vlastně dokonce v roli premiéra, a teď to nemyslím nějak zle. Ale všimněte si, že tady sedí paní ministryně, vedle sedí zpravodaj, a ten zpravodaj říká: Jestli máte, pane ministře, problém, zavolejte mi, tady máte moje telefonní číslo, vyřešíme to, domluvíme se. To znamená, v praxi tady máme dva ministry, paní ministryni, která – vypadá to – neví, co projde, a pak je tady pan kolega Kolovratník, který ví, co projde. A já si myslím, že by bylo fér prostě říci všem, co tedy podle vás v tom zákoně nakonec bude podpořeno, nebo aspoň co podpoří třeba klub hnutí ANO. Myslím, že by bylo skutečně fér říci, co z těch návrhů bude podpořeno, protože pak tady přestane taková ta hra: Já to nenavrhuji, to nějaký poslanec, my za to nemůžeme, pak to nějak projde. To je přesně to riziko, které tady nemáme v takovém zákoně podstoupit. A je to přesně totéž, co se dělo s exekucemi, že se to prostě vzalo do ruky tímto směrem a dopadlo to naprostou katastrofou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Adam Kalous. Prosim, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych se vašim prostřednictvím vyjádřit jak k faktickým poznámkám pana kolegy Čížinského, tak i k tomu, co řekl pan ministr Zaorálek.

A začnu právě panem ministrem, protože podstatná část jeho vystoupení byla směřována na automatické rozhodnutí a to je skutečně pozměňovací návrh můj a pana kolegy Kolovratníka. Ministerstvo pro místní rozvoj se k tomu do této chvíle nevyjadřovalo. Pozměňovací návrh tam je nahrán od večerejška od večera a já jsem si vědom toho, že to je sporný bod, o který je nutné vést diskuzi.

My jsme předložili dva pozměňovací návrhy, které se týkají automatického rozhodnutí. Ta druhá varianta je, že tam bude paušalizovaná náhrada újmy 1 000 Kč za den, protože já chci, aby ty úřady rozhodovaly v zákonné lhůtě. A zopakuji to, co už tady bylo řečeno, automatické rozhodnutí není pravomocné, vždy ten přezkum probíhá. Je to jen opatření proti nečinnosti a úřad má rozhodovat v zákonných lhůtách tak, aby automatická rozhodnutí nevznikala.

Pokud kritika směřuje na paní ministryni, tak tímto se jí chci zastat, protože skutečně my jsme to tam vložili včera. A pokud ta kritika je, tak ji prosím směřujte na mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Pavel Šindelář. Připraví se pan poslanec Kopřiva. Máte slovo.

Poslanec Pavel Šindelář: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, pane ministře, kolegyně, kolegové, stavební zákon je jeden z nejdůležitějších zákonů, který se bude zásadním způsobem dotýkat většiny občanů, fyzických a právnických osob jako stavebníků, samospráv jako hlavních garantů kvality prostředí pro život občanů i zaměstnavatelů, a zejména a v neposlední řadě státní správy jako správce významné infrastruktury, garanta řady chráněných hodnot a právního státu. Nepochybně budoucí podoba tohoto zákona ovlivní prosperitu naší země.

Rád bych tímto vystoupením přispěl k tomu, aby po 22 letech legislativního přešlapování tato změna skutečně vedla k úspěšnému rozvoji naší republiky. Bohužel, předložený návrh zákona k tomuto cíli nepovede.

Dovolím si roli poslance doplnit o zkušenost komunálního politika. Jsem sedm let náměstkem primátora města Plzně a do mé gesce spadá územní rozvoj. Zároveň jsem určeným zastupitelem. Plzeň, troufnu si říct, je velmi úspěšné město a tento úspěch spočívá v přijetí metodicky soudobého územního plánu. Územní plán jsme přijali v roce 2016. V roce 2017 získal ocenění Stavba roku za urbanistický projekt. Prokázal svou odolnost proti několika žalobám. Vytvořil podklad pro zpracování řady územních studií. Zajistil i přípravu téměř 200 hektarů transformačních ploch pro zástavbu. A to je samozřejmě přínos pro občany města Plzně. Na základě těchto zpracovaných dokumentací se daří umísťovat podstatné objemy zástavby do vnitřních rezerv města, a zejména zajišťovat nabídku bydlení. Nejsem si ale úplně jistý, že návrh zákona, který je tady projednáván, by umožnil přijetí, respektive vydání takovéhoho územního plánu.

Dále jako samospráva pořizujeme strategické a koncepční dokumenty, které nám umožňují tvořit pro občany města Plzně kvalitní prostředí odpovídající 21. století. Jsou to jako plány udržitelné mobility, adaptační strategie a tak dále. A je nutné říci, že jakkoli je to náročné, daří se nám to dosahovat na základě dohody se státní správou a jejími

organizacemi a dalšími aktéry v území. Přesto, pokud se kouknu na řízení územní nebo stavební, tak přesto veškeré legitimní zájmy města s jeho 170 000 obyvatel prosazujeme pouze z pozice prosebníka a v okamžicích povolování staveb a projektů jsme vydáni na milost zákonům, opatřením, zájmům, správcům dopravní a technické infrastruktury a státním orgánům. Ačkoli neseme veškerou odpovědnost před našimi obyvatelem a náklady jednání, naše práva jako města jsou v úrovni souseda stavitele. To ale návrh zákona žádným způsobem neřeší a miji.

Na tomto místě je nezbytné nebo nutné vyjádřit uznání velké řadě subjektů a institucí, které se v nestandardních časových podmínkách a s velkým nasazením podílely na připomínkování, tvorbě a v podstatě suplování činnosti Ministerstva pro místní rozvoj. Tímto musím ale také vyjádřit politování nad způsobem přípravy zákona ze strany Ministerstva pro místní rozvoj a zmínit několik výhrad, které považuji za klíčové v dalším postupu projednávání tohoto zákona. Pokud byste snad namítali, že tu dnes neprojednáváme návrh Ministerstva pro místní rozvoj, nýbrž komplexní pozměňovací návrh skupiny poslanců, zejména z hnutí ANO, pak věřte, že tomu tak není. Tento pozměňovací návrh zákona jednoznačně vychází z návrhu zákona Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstvo se na něm významně podílí a připomínkuje jej. A proto tento dnes navrhovaný komplexní pozměňovací návrh nelze chápat jinak než jako vládní návrh hnutí ANO, to jest zhmotněnou představu, jak má fungovat povolování staveb na území České republiky do budoucna.

Bohužel, tato vize vychází hned z několika mylných předpokladů. Již v úrovni analýzy uvádí záměr návrhu zákona ne zcela úplné, tedy korektní, údaje. Závěry založené na dotazníkovém šetření Doing Business pro Světovou banku si autor návrhu zákona vykládá tak trošku po svém a vytrhuje z něj údaje, které se mu pro argumentaci nejvíce hodí. Jako hlavní závěr analýza uvádí, že Česká republika je mezi posledními prověřovanými zeměmi z hlediska délky povolovacího procesu pro stavby. Tento závěr je zavádějící, neboť dotazníkové šetření prověřovalo pouze případy stavby průmyslového skladu a zároveň zohledňovalo v hodnocení řadu dalších parametrů, mezi které se počítala složitost, respektive počet úkonů v procesu, nebo soubor parametrů tvořící index kvality stavby obsahující naplňování technických i územněplánovacích požadavků na samotnou stavbu i dokumentaci. Česká republika ovšem selhávala v porovnání s ostatními vyspělými zeměmi více než z hlediska délky procesu zejména ve složitosti řízení a velmi špatné kontroly kvality staveb a dokumentaci a současně se u nás stále potýkáme s velmi nízkou cenou za příslušná povolení a dokumentaci v poměru k ceně stavby, což je mimo jiné další sledovaný parametr.

Dovolím si tyto systémové nedostatky potvrdit z hlediska komunální praxe a uvést je v kontextu zpracování a projednávání nového stavebního zákona. Ano, skutečně je součástí projekční či investorské praxe podávání neúplných nebo nedokonalých dokumentací, ať už ve stupni územního rozhodování, nebo stavebního povolování, a to má samozřejmě negativní vliv na délku řízení. Zároveň jsou předkládány dokumentace, které se snaží překonat, prolomit například kapacity území stanovené územněplánovací dokumentací nebo územními studiemi, a tedy změnit tu dohodu v území, o které jsem mluvil, což má také vliv na délku řízení. Tyto problémy lze nazvat jako malý respekt ve vztahu k požadavkům na dokumentace a jako malý respekt k dohodě v území. Jinými slovy řečeno, pokud pro projektanta či investora není stanoven žádný následek za podání neúplné či nedokonalé dokumentace, nic mu nebrání ji podat a bohužel to stavebníkovi vyjde relativně levněji, což potvrzuje právě průzkum Světové banky, který jsem tady

zmiňoval. Zároveň stát nikdy nemůže být skutečným garantem dohody v území a jejím aktivním vymahatelem. Jenom se můžeme tak rétoricky zeptat, kolik černých staveb umístěných v rozporu s územním plánem za posledních dvaadvacet let stát odstranil.

V tomto smyslu je otázkou, zda navrhovaná rekodifikace, kterou nyní projednáváme, si je vědoma skutečných praktických problémů ve vztahu k délce povolovacích stavebních záměrů a skutečně na ně reaguje a řeší je. Mohu na to rovnou odpovědět. Návrh zákona se tímto nezabývá, návrh zákona totiž předpokládá, a zcela mylně, že úředníci stavebních úřadů nedodrží lhůty, nevěnují se spisům, a proto je třeba na ně nastavit přísnější metr a kontrolovat je důslednou státní kontrolou. Nicméně kdo se pohybuje v praxi ví, že podat bezchybnou projektovou dokumentaci se může jednat hodit, jak už jsem uvedl, ale hlavně je to v zásadě nemožné, protože s ohledem na nepřehlednou a přebujelou legislativu to v podstatě nejde. Zjednodušení legislativy se však tento návrh tak, jak jsem ho měl možnost prostudovat, nijak nevěnuje, a proto, kolegyně, kolegové, nečekejme, že stavební řízení se výrazně zrychlí. Pokud má předkladatel za to, že stavební řízení zrychlí tím, že ubude počet druhů řízení, aniž by zjednodušil související legislativu, pak to opravdu fungovat nebude. Zmíněný problém délky povolování staveb či spíše nedodržování lhůt, který leží na straně výkonu státní správy v přenesené působnosti či přímé působnosti, samozřejmě existuje, ale je nezbytné opakovat, že není způsoben leností či hloupostí úředníků. Tento problém má zcela stejnou příčinu jako zdánlivě nesouvisející problém zajištění kvality rozhodování. Touto příčinou je absence kvalitní dohody v území. Dohoda v území je totiž základní předpoklad pro možnost kvalitního a rychlého rozhodování v území. Bez dohody v území není nad čím rozhodovat, nevíte, zdali rozhodujete správně, a dohánění dohody v rámci rozhodování znamená oddalování rozhodnutí a je hlavní příčinou instančního ping-pongu bez lhůt. Většina samospráv i profesních organizací, jako je Česká komora architektů, dlouhodobě upozorňuje, a zejména praxe úspěšných měst a obcí dokazuje, že dohodu v území dokáže efektivně dojednat pouze samospráva, a to na základě vhodných místních územněplánovacích nástrojů, šitých na míru konkrétnímu místu. Státní ústřední orgán nebo unifikovaná metodika takovou dohodu nezajistí, nebo případně pouze zdánlivou, vedoucí ke kumulaci konfliktů v území. Takže tou centralizací, unifikací si podle mě, paní ministryně, prostřednictvím pana předsedajícího, nepomůžeme.

Z toho důvodu si taktéž dovoluji vyjádřit obavu, zdali autor návrhu zákona má vůbec zájem vycházet z praxe samospráv, které skutečně realizují místní rozvoj, nebo chce ve věcech místního rozvoje rozhodovat za samosprávu sám. Je to samozřejmě na nás, kolegyně a kolegové, abychom při posuzování takto důležitého zákona vycházeli zejména z poznatků praxe a názoru odborníků a preferovali dohodu nad takto důležitým zákonem určeným všem občanům naší země a majícím vliv na povolování staveb, a tím zprostředkovaně na trh práce, ekonomiku, segment stavebnictví a tak podobně, před použitím předloženého torza tohoto zákona jako marketingového produktu sloužícího jednotlivcům před volbami. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec František Kopriva, připraví se pan poslanec Sadovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Kopriva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, můj pozměňovací návrh má krátké

odůvodnění, ale vidím, že pan kolega, který bude vystupovat po mně, je tady už řádně připravený. Můj pozměňovací návrh se týká přezkumu a rozhodování sporů plánovacích smluv. Předložený návrh zákona počítá s tím, že posuzovat soulad plánovacích smluv s právními předpisy a rozhodovat spory z nich plynoucí bude Nejvyšší stavební úřad. Tato konstrukce je zjevně inspirovaná úpravou veřejnoprávních smluv ve správním řádu, aniž bere v úvahu rozdílnost veřejnoprávních smluv a plánovacích smluv ve smyslu předloženého návrhu. Zatímco u veřejnoprávní smlouvy je vždy aspoň jednou stranou – a většinou oběma – orgán veřejné moci vystupující z titulu své vrchnostenské pravomoci, plánovací smlouvy se daleko víc blíží klasickým soukromoprávním ujednáním a jednou jejich stranou vždy bude osoba soukromého práva. O sporech z plánovací smlouvy by tím pádem neměl rozhodovat nadřízený správní orgán, zde tedy Nejvyšší stavební úřad, ale občanskoprávní soud. Ani z pohledu efektivity veřejné správy není vhodné zatěžovat nově zřízený úřad s celostátní působností, která v některých případech bude spíše bagatelního charakteru. Agenda plánovacích smluv by kvůli nutnosti možného soudního přezkumu zatížila i správní soudy a vzhledem k tomu, že návrh zákona nevylučuje odvolání, také Ministerstvo pro místní rozvoj. Tak to je tedy vše a přihlásím se ke svému pozměňovacímu návrhu v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Petr Sadovský, připraví se pan poslanec Richter. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji. Dobrý den, pane předsedající, paní ministryně, ministři, kolegyně, kolegové. Moje úprava v pozměňovacím návrhu spočívá v úpravě požadavků na předávání dat plynoucích z územněplánovací činnosti. Vyhotovují se v elektronické verzi či ve strojově čitelném formátu včetně prostorových dat a rovněž ve vektorové formě. Současně navrhuje, aby v jednotném standardu byla vyhotovována i územní opatření jakožto závazné nástroje územního plánování, které mají významný územní průměr. Tato úprava je včleněna právě do odstavce 1, 2, 3 a 4. V odstavci 3 se zároveň rozšiřuje vládní rozsah standardů i na geodetický referenční systém, který stanoví prostorovou lokalizaci jednotlivých dat.

V bodě dva reaguji na skutečnost, kdy se týká opatření rozsáhlejšího území. V takovém případě bude možno použít i jinou mapu vhodnějšího měřítko, a nikoliv jenom katastrální mapu, jak to bylo definováno doposud.

To je v podstatě všechno a přihlásím se k pozměňovacímu návrhu v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jan Richter, připraví se pan poslanec Kalous. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Richter: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, rád bych vám zde představil svůj pozměňovací návrh, který má za cíl zařadit stání pro obytné automobily a automobilové přívěsy mezi jednoduché stavby vymezené v příloze č. 2 vládního návrhu stavebního zákona, a současně se doplňují relevantní výčty § 229 a 242 návrhu tak, aby bylo zřejmé,

že tyto jednoduché stavby se na rozdíl od většiny jiných jednoduchých staveb budou kolaudovat a nebudou podléhat zjednodušenému režimu užívání.

V rámci podpory cestovního ruchu v České republice je nezbytné podporovat i výstavbu míst, která jsou primárně určena pro parkování, přenocování a obslužení obytných automobilů a obytných přívěsů a jsou vybavena odpovídající infrastrukturou, zejména vodovodními, kanalizačními a elektrickými přípojkami. Tato místa jsou pak využívána jak ze strany zahraničních turistů, kteří Českou republikou projíždějí a rádi by zde zůstali na den a noc a zároveň navštívili zajímavá turistická místa v jejich nejbližším okolí, tak v rámci tuzemské formy cestování. Tato místa jsou v zahraničí hojně rozšířena, jejich aktuální počet se v Evropě pohybuje kolem 10 000. V zahraničí jsou označována nejčastěji jako stellplatzy nebo caravan parkinky a jejich právní úprava a požadavky na ně jsou zpravidla zakotveny v právních řádech daných zemí.

V českém právním řádu řešení této otázky však doposud chybí, na základě čehož pak vznikají některé praktické problémy jako zaměňování těchto stání za ubytovací zařízení a na ně vázané povinnosti, složité stavební řízení – povolení, stanovení požadavků na takovou stavbu a její kolaudace, umístění těchto staveb do území a s tím související ztížené vyhlášení dotačních programů a jejich čerpání v této oblasti. Nezbytnost právní úpravy této otázky také vyplývá z rozvoje tohoto fenoménu a nutné regulace některých jevů s tím spojených, například možnost přenocování obytných automobilů a přívěsů pouze na vyhrazených místech, k čemuž řada zahraničních států také přistupuje. S tím právě souvisí i nutný rozvoj odpovídající infrastruktury, pro kterou je nutno vytvořit právní rámec.

Samotné definování pojmu, respektive konkretizování požadavků na stavbu, stání pro obytné automobily a obytné přívěsy, a vymezení pravidel pro umístění takové stavby do území je nicméně vhodné učinit vzhledem ke struktuře stavebních předpisů našeho právního řádu prováděcím předpisem věcně příslušného ministerstva, respektive je nutné zavést tento pojem v příslušných prováděcích vyhláškách připravovaných k návrhu nového stavebního zákona či novelizací vyhlášky stávající.

Z hlediska strukturování staveb – drobné, jednoduché, vyhrazené, ostatní stavby – dle vládního návrhu stavebního zákona je ale zároveň vhodné provést již nyní zařazení této stavby do některé z uvedených kategorií. Vzhledem k tomu, že se jedná svou povahou o stavbu, která je obdobná jiným jednoduchým stavbám vymezeným v příloze č. 2 vládního návrhu stavebního zákona, např. dobíjecím stanicím, přípojkám technické infrastruktury a tak dále, navrhuje se její zařazení právě do této kategorie, včetně podmínek pro realizaci staveb s touto kategorií spojených.

Já vám děkuji za pozornost a k tomuto pozměňovacímu návrhu se přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Adam Kalous, připraví se pan poslanec Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení kolegové, já jsem velmi rád, že se opět posouváme s rekodifikací stavebního práva, především proto, že se jedná o komplexní změnu legislativy, na kterou čeká česká veřejnost a všichni stavebníci již dlouhá léta. Chtěl bych poděkovat Ministerstvu pro

místní rozvoj, paní ministryni a celému jejímu týmu, protože vnímám velký kus práce, který byl na tom odveden. Hledal se konsenzus a domnívám se, že se k němu blížíme.

K předloženému návrhu přicházím s několika pozměňovacími návrhy, které v různých sice detailech, ale významných, dále vylepšují projednávanou legislativu. Tak mi prosím dovolte krátce okomentovat moje zásadní návrhy.

Pozměňovací návrh 7934, tak ten směřuje k zachování právní jistoty v území v okamžiku, kdy je například územní plán nebo změna územního plánu napadena nebo zrušena soudem, což je důležité pro předvídatelnost práva a jeho aplikace v území. Je to důležitý moment nejen pro stavebníky, ale také pro samosprávy. Smyslem územní studie je prověřit možnost využití území, které často využívají obce k ověření a nalezení konsenzu o tom, jak konkrétně naplnit územní plán. Od registrované studie se lze odchýlit jen tehdy, je-li odchylka odůvodněná. V územní studii se tedy řeší, co a jak může v území být, a je jedním z předpokladů pro rozhodování. Je tedy absurdní, aby nebylo umožněno její využití v situaci, kdy soud například zruší územní plán obce nebo jeho části pro formální pochybení nebo v případě, že obec z jakéhokoli důvodu územní plán prostě vůbec neschválí nebo jej neschválí včas. Je to klíčové pro zachování podkladů pro rozhodování i právní jistotu území.

Pozměňovací návrh pod číslem 7935 je zpřesněním zákonné definice obytné místnosti bytu. Současné požadavky na stavby neumožňují stavět kompaktní města, jakkoli je to ve veřejném zájmu, ale nutí stavět prakticky solitérní domy, podle nichž by dnes pražské čtvrti jako například Vinohrady nikdy nemohly vzniknout. Je proto nezbytné požadavky na stavby nastavit tak, aby města nebyla jednotlivými domy v poli. To je proti všem principům, které dnes i s ohledem na ochranu prostředí, ekonomiku města a jeho sociální rozměr, jako jsou urbanismus a tak dál, utiskovány. Takže posuďte sami, kde byste chtěli žít a jaké místo občané ufinancují ze svých daní.

V pozměňovacím návrhu číslo 7936, respektive poté v alternativě v návrhu 7937, to je to automatické rozhodnutí, se odráží snaha nejen zrychlení povolovacího procesu, ale také reálná ochrana účastníků řízení před nezákonnou nečinností úřadů. Často zde hovoříme o lhůtách, pojďme se ale spíše bavit o termínech, protože právě termín "do kdy" je pro obyvatele České republiky to důležité v celém procesu.

Tento pozměňovací návrh fakticky vyrovnává postavení občanů a úřadů. Dosud platilo, že zatímco úřady měly lhůty, které byly těžko vymahatelné, občané měli termíny, do kterých museli něco udělat, a pokud to neudělali, tak následovala sankce. Tak jako dotčené orgány mají nově jasné termíny, tak je musí mít i stavební úřad. To lze zajistit buď opatřením proti nečinnosti v podobě přenesení aktivity z prvoinstančního na nadřízený orgán, který je povinen vše znovu prověřit a povolení vydat, nebo zamítnout, nebo formou sankcí či náhrady škody, jejíž vymahatelnost však musí být přiměřená i velikostí náhrady. Stát ve smyslu klíčových základních ústavních principů má přece poskytovat službu občanům, v tomto případě v roli stavebníka.

V pozměňovacím návrhu číslo 7938 se plně odráží princip úřadu, který je zde pro občany, nikoliv obráceně. Navrhují zde povinnost úřadu říci žadateli o povolení v případě, že se objeví oprávněná námitka tak, aby se šetřil čas a náklady státu i stavebníka a nemuselo docházet k opakovanému otevírání věci. Abych uvedl konkrétní příklad. Úřad řekne stavebníkovi, že má špatně spočítanou například dopravu, a proto předloženou žádost zamítne – bez možnosti stavebníka se k námitce vyjádřit. Návrh doplňuje povinnost stavebního úřadu poskytnout stavebníkovi poučení a možnost vyjádřit

se k předběžnému závěru stavebního úřadu o tom, že žádosti o povolení záměru nelze vyhovět nebo je to možné jen za určitých podmínek, o nichž ho musí informovat.

Pozměňovací návrh 7939 zásadním způsobem napравuje riziko právní diskontinuity právního prostředí v případě pražských stavebních předpisů. Kontinuita právních předpisů je klíčová pro výstavbu v Praze. Proto by bylo nešťastné novou právní úpravou automaticky zrušit platnost stávající normy. To znamená, tento předkládaný návrh umožňuje zachovat kontinuitu právní normy do doby, kdy bude připravena její nová podoba, v tomto případě pražské stavební předpisy.

Pozměňovací návrh 7940 se dotýká problematiky hluku. Navazuje na nálezu Ústavního soudu a reaguje na množství problémů, které jsou způsobeny tím, že současná právní úprava klade fyzikálně, technicky či ekonomicky naprosto nesplnitelné nároky na stavby. Současně neumožňuje činit opatření, která vedou ke snižování hluku. Proto se navrhuje právní úprava, kterou je možné v praxi aplikovat. Čeho konkrétně se tedy tento bod týká? Mění se úprava ochrany před hlukem, která by měla stanovit jako požadavek na stavby ochranu před hlukem v chráněném vnitřním, ale nikoliv však ve venkovním prostoru stavby.

Pozměňovací návrh 7942 má umožnit zrealizovat projekty, které vyžadují úpravu na základě technických požadavků na stavby, které se v čase mohou měnit, které nejsou ve většině případů zohledněny při tvorbě regulačního plánu. Nově doplněné ustanovení umožňuje odchýlit se od podmínek stanovených v regulačním plánu, pokud to bude nezbytné nebo vynucené s ohledem na požadavky právních předpisů, které svou podrobností odpovídají obsahu dokumentace pro povolení záměru, tedy jsou podrobnější než podmínky stanovené v regulačním plánu. V těchto případech má správní orgán sám vyhodnotit potřebnost odchylného řešení, a pokud dospěje k závěru, že je třeba se od regulačního plánu v daném případě odchýlit, má mít možnost tak učinit a záměr povolit. Bez této výjimky by totiž nemohl záměr povolit do doby, než by došlo ke změně regulačního plánu, což by vedlo ke značným průtahům při povolování záměrů, v mnoha případech až o roky.

V pozměňovacím návrhu 7943 je snahou odstranit zcela nesmyslnou konstrukci, aby se dva úřady vzájemně soudily o povolení. Úřady mají pro podobné situace zcela jiné nástroje řešení a nemělo by být cílem předkládané legislativy dále zatížit soudy. Není přece možné, aby stavebník zahájil stavbu a v mezičase se začaly soudit úřady. Nemůžeme takto hazardovat. Resorty své gesce metodicky povedou, povedou úředníky vzhledem k obsahu agend. Řešení vzájemných sporů úřadů by nemělo být přenášeno na soudy, musí je řešit vnitřními procesy.

Pozměňovací návrh 7944 se zabývá přístupem k pozemkům. To je z mého pohledu velmi důležité. Mnou předkládaný návrh napравuje stav, kdy by veškerá napojení nemovitostí musela být pouze přímo z obecní komunikace a neumožňuje například společnou soukromě spravovanou příjezdovou cestu k rodinným domům. Pokud bychom to neopravili, tak by obce buď stavbu domku neumožnily, nebo nepřevzaly odpovědnost za financování údržby i v případech, kdy si náklady na přístupy hradí vlastník dobrovolně sám nebo se skládá více uživatelů na základě věcného břemene.

Pozměňovací návrh 7949 doplňuje do zákona zkrácený postup pořizování změn územněplánovací dokumentace, které nevyžadují zpracování variant řešení. Podstatou zkráceného postupu je vypuštění celé jedné fáze pořizování a projednávání zadání změny územněplánovací dokumentace. Ve zkráceném postupu je spojeno rozhodnutí o pořízení

změny se schválením takzvaného obsahu změny, která nahrazuje formalizované zadání, a díky tomu je možné přistoupit hned poté k zahájení pořizování a projednávání návrhu změny.

V čísle 7951 se snažím zajistit, aby v případech, kdy územní studii pro území obce nepořizuje sama obec, ale úřad územního plánování, byla zajištěna alespoň minimální návaznost a informovanost obce o pořizování prostřednictvím institutu určeného zastupitele, stejně jako je tomu při pořizování územněplánovací dokumentace úřadem územního plánování pro obec.

Návrhem číslo 7966 zrovnoprávňuji postavení stavebníka a vlastníka stavby v soudním řízení o žalobě proti rozhodnutí stavebního úřadu. Je přece nesmyslné, aby v probíhajícím řízení, které se týká právě stavebníka, tak aby ten stavebník nebyl rovnoprávným účastníkem řízení.

Další pozměňovací návrh 7967 doplňuje pravidlo, že pokud soud přizná žalobě odkladný účinek, je povinen o žalobě samotné rozhodnout s nejvyšším urychlením.

A konečně účelem pozměňovacího návrhu 7997 je zjednodušení povolovacího procesu pro drobné stavebníky, specificky pro fyzické osoby, při naplňování jejich bytových potřeb, kdy navrhovaná změna míří na zjednodušení povolovacího procesu ve vztahu k takzvaným mobilním domům, mobilheimům. To jsou domy nevelkého rozsahu a zjednodušení jejich užívání zejména jako trvalé rekreační obydlí.

Vážení kolegové, jak je vidět, tak mnou předkládané pozměňovací návrhy jsou drobné, mají ale nejen své opodstatnění, především ale dále precizují předkládanou normu. Ke všem těmto pozměňovacím návrhům se potom přihlásím v podrobné rozpravě a já už nyní vás žádám ve správný okamžik k jejich podpoře. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jedna omluva. Pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček se omlouvá z dnešního jednání od 11.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Nyní vystoupí pan poslanec Marek Výborný, připraví se paní poslankyně Fialová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych se na úvod rád připojil a přihlásil i k tomu návrhu, který tady už přede mnou přednesl a zdůvodnil kolega Martin Kupka. Je to výsledek naší práce, která jde napříč demokratickou opozicí společně s kolegy z Pirátů a ze STANu i s kolegy z ODS, z TOP 09 a námi, poslanci KDU-ČSL.

My jsme skutečně tady s paní ministryní v jedné věci zajedno, že Česká republika a stavebníci v České republice potřebují nové, moderní, rychlé, jednoduché stavební předpisy. V tom se jednoznačně shodujeme. Bohužel jsme přesvědčeni o tom, že ta cesta, která byla zvolena paní ministryní, i přes úpravy vládního hybridu prostřednictvím pozměňovacího návrhu kolegy Kolovratníka, který nám sem byl podšoupan, tak že bohužel nevede k cíli, ale vede někam nazpět a ve finále nepřinese to, co je nám slibováno, notabene povede k de facto rozvalu modelu smíšené veřejné správy. Tento spojený model, který tady byl vytvořen před více jak 20 lety v době vzniku krajů, tak už tehdy, a mně to tady ctěný kolega, tehdy hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek, dneska potvrdil a říkal: Tehdy, když se ptali jednoho z hejtmanů, jak dlouho

bude trvat úplná aplikace spojeného modelu veřejné správy, tak říkal, 20 let. A zároveň říkal: Za těch 20 let už to někdo začne demontovat.

Bohužel, paní ministryně, pokud byste chtěla nebo pokud prosadíte tu vaši podobu, vůči které se tak výrazně vyhrazují kraje, ale i obce a města, tak skutečně tady provedete destrukci něčeho, co tady funguje 20 let, respektive tedy od 19. století, když si vezmeme historii veřejné správy v Československu a v zemích Koruny české. Myslím si, že to není rozumná cesta, notabene s sebou ponese obrovské náklady – náklady finanční, náklady personální.

Nevím, jestli pan premiér dodnes tuší, že bude muset jeho vláda mít minimálně 13 000 nových tabulkových míst pod služebním zákonem. On, který říkal a říká, že už ani jednoho úředníka pod služebním zákonem, tak jenom tímto zákonem, pane premiére, hledejte minimálně 13 000 úředníků, které budete potřebovat.

Budou se vytvářet nové úřady, hrozí tady reálně to, že stavební řízení se na jistý čas, možná na několik let, úplně zastaví. Myslím, že těch rizik je tolik, že je zcela zbytečné postupovat touto cestou, a proto my – říkáme to od začátku i při jednáních s vámi, že chceme rychlé, jednoduché, moderní digitální stavební řízení – jsme připravili návrh, který sice Sněmovna v prvním čtení odmítla, ale přinášíme jeho podstatné rysy, podstatné části, přinášíme i teď v rámci druhého čtení. To klíčové – o tom už hovořil kolega Martin Kupka – je skutečně procesní integrace. Pokud bychom dokázali jít cestou procesní integrace, tak deklarujeme, že jsme připraveni se podívat na výsledek, který tady ve třetím čtení bude, a zvážit, ale to je ta klíčová věc, že procesní integrace povede k rychlosti. Stavby budou povolovány v průměru za 90 dnů, u těch jednodušších to bude 60, u těch složitějších 120.

Nerezignujeme na to, že tady má být nějaká centrální autorita. I my s tím souhlasíme. Tady jsme asi zajedno a vnímáme, že toto je hlavně pro velké infrastrukturní stavby cesta k tomu, abychom urychlili výstavbu například dopravní infrastruktury. Považujeme to za důležitější a zároveň tím odbremeníme současné stavební úřady, které popravdě řečeno s tímto mají velké problémy, a my se jim nedivíme.

Tolik tedy jenom ve stručnosti. Ve třetím čtení o tom budeme ještě velmi podrobně hovořit. Já se vrátím i k otázce rozvalu veřejné správy, který je připravován. V tuto chvíli vyjadřuji jasnou podporu i za nás, za poslanecký klub KDU-ČSL, těmto našim společným návrhům a současně, protože v tom Sněmovnou odmítnutém komplexním pozměňovacím návrhu naší skupiny byla celá řada důležitých věcí, řekněme jednotlivých, jednotlivostí, ale významných, tak jsme si dovolili připravit celou sérii pozměňovacích návrhů. V systému jsou načteny pod jménem kolegy Martina Kupky. My se k nim jednotlivě také přihlásíme.

Já bych tady rád teď v rámci druhého čtení dva tyto návrhy představil a zdůvodnil. Ten první se týká otázky vyvlastnění, která je řešena v návrhu stavebního zákona. Vnímáme to, že vyvlastnění je velmi zásadním zásahem do ústavně chráněného práva na vlastnictví. V tomto smyslu si myslíme, že nelze brát na lehkou váhu jakékoliv takové kroky, i když jsou vedeny ve veřejném zájmu. Návrh, jak je dnes předložen, ve znění poslaneckého návrhu kolegy Kolovratníka, umožňuje vyvlastňovat obecně ve veřejném zájmu. My jsme přesvědčeni o tom, že tady je potřeba toto zúžit a ponechat tam pouze veřejné, dopravní či technické stavby v rámci veřejné, technické či dopravní infrastruktury. Tam skutečně tento instrument může být tím jediným, který dokáže zajistit kontinuitu stavebního řízení a stavby samotné, protože samozřejmě, když si vezmeme –

kolega Kolovratník se rád věnuje Českým drahám a drahám obecně – železnici, tak dráha je samozřejmě nějakým způsobem vyprojektovaná, není možné ad hoc měnit technické míry, vedení té dráhy samotné, takže tam si to dovedeme představit a je důležité tento nástroj i v rámci stavebního řízení skutečně mít. Ale nejsme přesvědčeni o tom, že by mělo docházet k vyvlastnění ve veřejném zájmu v případě například staveb občanské vybavenosti, veřejných prostranství a podobně. Tam musí samospráva, ať obecní, městské nebo krajské, jít standardní cestou toho, že pozemky vykoupí, smění, získají jakýmkoliv jiným legálním způsobem, ale nikoliv tak, že se přistoupí k tomuto velmi radikálnímu kroku, který zasahuje do ústavou chráněných práv každého člověka, a to je právo na vlastnictví. V tomto smyslu tedy předkládáme pozměňovací návrh, ke kterému se potom v podrobné rozpravě přihlásím, tedy ponechat tam pouze stavby dopravní a technické infrastruktury, konkrétně tedy ty, které jsou pod písmeny C a D v § 10 odst. 1.

Druhý návrh se týká jiné materie, a to jsou územní studie. Jsme přesvědčeni o tom, že územní studie jako důležitý podkladový materiál pro územní rozvoj obce, ale i kraje by měla podléhat i rozhodnutí zastupitelů, čili volených zástupců občanů toho daného území. Zastupitelé by měli mít možnost mít pod svou kontrolou to, jakým způsobem se na základě územní studie budou potom tvořit územněplánovací dokumentace. Proto navrhuje v našem pozměňovacím návrhu to, aby územní studii, pořízenou krajským úřadem, schvalovalo krajské zastupitelstvo, stejně tak aby územní studii obce, města schvalovalo zastupitelstvo obce. Skutečně, to je přece ten orgán, volený občany, tam je dodržen i princip subsidiarity k tomu, aby oni měli pod kontrolou rozvoj daného území.

Třetí návrh, ke kterému bych se rád přihlásil, vložil do systému a připravil ho kolega poslanec Jiří Míhola. To je řekněme drobná, ale velmi důležitá úprava, která se týká primárně provozovatelů lesních mateřských školek. Jiří Míhola předkládá návrh, kterým se upravují některá ustanovení stavebního zákona ve vztahu k lesním mateřským školám, případně klubům. Lesní mateřské školy jsou druhem mateřských škol, který je dnes už definován ve školském zákoně právě díky zásluze kolegy Jiřího Miholy, který se tomu dlouhodobě věnuje jak v tomto, tak i v předchozím volebním období. Vzdělávání v nich probíhá především ve venkovních prostorách mimo zázemí mateřské školy, ano, už z názvu lesní mateřská škola to jasně vyplývá. Toto zázemí nesmí být podle školského zákona stavbou – a teď už se dostáváme k tomu přesahu do stavebního zákona – což je obvykle vykládáno tak, že může jít o výrobek plnicí funkce stavby, ale nikoliv stavbu spojenou se zemí.

Navrhuje se tedy, aby vzhledem k charakteru lesních mateřských školek mohlo být jejich zázemí umístováno i mimo zastavěné území, podobně jako například ekologická nebo informační centra. Čili nejeme tady tím, že bychom vytvářeli nový segment, ale přiřadili bychom lesní mateřské školy právě k těmto stavbám ekologických či informačních center.

Dále se navrhuje, aby zázemí lesní mateřské školy, které je výrobkem plnicí funkce stavby a nemá doplňkovou funkci bydlení nebo rekreace, bylo považováno za takzvanou drobnou stavbu. Tu lze umísťovat i bez příslušného povolení, ovšem pouze v souladu se stavebním zákonem a územněplánovací dokumentací. Podobně jsou za drobné stavby považovány například menší stavby pro myslivost. Tady bych si dovolil také požádat o vaši podporu, která sice je podporou drobnosti, ale těm, kteří provozují lesní mateřské školy, a hlavně rodinám, které do těchto lesních mateřských škol posílají své děti, výrazně usnadníme samotnou existenci.

Tolik tedy pozměňovací návrhy. Děkuji potom ve třetím čtení za jejich podporu a ještě vám je znovu připomenu, až budeme před klíčovým hlasováním. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké poledne. Nyní v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Eva Fialová. Pan poslanec Bendl se odhlásil, to znamená, že se připraví pan poslanec Pavel Jelínek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezké poledne. Já bych vám ráda představila své tři pozměňovací návrhy, které se s mojí osobou pojí vždy nějakým způsobem s ochranou životního prostředí a navazují na některá ustanovení, která přijal hospodářský výbor, a mají za cíl převážně ochránit krajinu a rozšiřování do volné krajiny anebo případně některé chráněné lokality.

Prvním návrhem je pozměňovací návrh pod číslem 7601. V § 39 jsou v komplexním pozměňujícím návrhu oproti vládnímu návrhu doplněny úkoly územního plánování explicitně požadující vymezení rozvojových ploch pro průmysl a zemědělství, přičemž úkolem územního plánování je zajistit soulad veřejných a soukromých zájmů ve smyslu trvale udržitelného rozvoje území. Upřednostnění hospodářského rozvoje a zabezpečení dostatečných ploch pro průmysl a zemědělství představuje nevyžádané rozdělení rozložení úkolů územního plánování a považuji ho tímto případem za nadbytečné.

Dalším pozměňovacím návrhem pod číslem 7603 je vypuštění pouze písmene E, které uvádí novou definici v § 116, kde vymezuje pozemky zahrnuté do zastavěného území, kdy oproti vládnímu návrhu stavebního zákona nově vloženo písmeno C, které zařazuje do zastavěného území i další oplocené proluky mezi zastavěnými stavebními pozemky. Zdá se toto navržení velice logické, ale co se může stát v praxi, hlavně v rámci chráněných území, že proluka přitom není stavebním zákonem jednoznačně definována a není určena a není maximální vzdálenost mezi zastavěnými stavebními pozemky, tedy může být jakákoli. V praxi to bude znamenat, že do zastavěného území bude možné automaticky zařazovat i rozsáhlé přírodní plochy, například louky, pastviny, zatravněné pozemky, které jsou sice například oploceny, ale jedná se o například pastevní oplocení či ohrazení proti vstupu, zejména z rozptýlené horské zástavby ve zvláště chráněných územích tato změna umožní do zastavěného území zařadit plochy, které rozhodně nemají charakter zastavěného území, nejsou to ani plochy v současnosti zastavitelné, a hlavně plní zcela jinou funkci. Navíc může jít o plochy s přírodní hodnotou, louky, pastviny, trvalé travní porosty s výskytem zvláště chráněných druhů rostlin či živočichů. Návrh této úpravy je zcela v rozporu s jedním z cílů rekodifikace, tj. ochranou volné krajiny před neodůvodněným zastavováním.

A poslední z pozměňovacích návrhů se týká § 115 odst. 5, který komplexní pozměňovací návrh oproti vládnímu návrhu odstraňuje při opakovaném posuzování územněplánovací dokumentace nezbytnost stanoviska orgánů ochrany přírody, kterým bude vyloučen vliv nadřazené a navazující územněplánovací dokumentace nebo její změny na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti.

Zamezení opakovanému posouzení územněplánovací dokumentace na různých úrovních hierarchie je nástroj směrnice 2001/42 Evropského společenství o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí, takzvaná SEA, nikoli

směrnice 9343 Evropského hospodářství o ochraně přírodních stanovišť volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, která naopak výslovně uvádí povinnost posouzení jakéhokoli plánu, který může významný vliv mít. Tedy znění § 115 odst. 5 obsažené v komplexním pozměňovacím návrhu představuje rozpor se směrnicí o stanovištích, neposouzení plánů, neodůvodnitelnost možných vyloučených vlivů o územněplánovací dokumentace navazující, neboť ten obsahuje větší detail. Toto znění nadto odporuje logice postupného upřesňování jak využití ploch, koridorů, tak vlivů, které s sebou přináší, a tedy nemůže získat relevantní informace.

Ke svým pozměňovacím návrhům se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Pavla Jelínka a připraví se pan poslanec Petr Dolínek.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, projednáváme zákon, který je opravdu náročný a po občanském zákoníku možná druhý legislativně nejsložitější zákon v naší zemi. Podle studie Světové banky Doing Business z roku 2019 je proces povolování staveb v ČR jeden z nejpomalejších na světě. Podle délky standardizovaného stavebního řízení se Česká republika umístila na 156. místě ze 190 posuzovaných zemí s délkou 246 dnů. Tady opravdu nemáme být vůbec na co hrdí. Řadíme se mezi africké státy v rychlosti vyřizování stavebních povolení, což si myslím, že pro středoevropskou demokracii je absolutně nepřijatelné místo.

Samozřejmě že nejen Česká republika řeší problémy ve složitosti právní úpravy veřejného stavebního práva a délky povolovacích procesů. Většina evropských států zápolí obdobně jako my s vysokou mírou fragmentace a resortní předurčenosti veřejné správy, nerovnoměrností veřejné správy na úrovni obce, regionu, států. Tyto státy hledaly složitě stále a hledají cestu, jak učinit tento systém účinnější a účelnější. V tomto vládním návrhu je mnoho těchto věcí řešeno.

Při práci v pracovní skupině k této zákonné normě jsme za SPD kladli důraz, aby vznikl zákon, který nejen urychlí stavební řízení, ale přinese velkou míru digitalizace a transparentnosti. Část zákona se věnuje průběhu stavebního řízení a organizační struktuře stavebních úřadů. V této části zákona SPD požaduje jasný a pragmatický popis procesů u jednotlivých úkonů stavebního řízení. Tak jak jsou stanovené různé druhy stavebních řízení, tak my požadujeme, aby bylo jasně popsáno, jak tato stavební řízení budou procesně probíhat, jakým způsobem se k nim budou jaké složky stavebních úřadů a dalších dotčených orgánů vyjadřovat, v jakých termínech a s jakými výstupy.

Je samozřejmě, že dosáhnout zrychlení stavebního řízení bez jasně popsaných procesů stavebního řízení v informačním systému evidence stavebních postupů je nemožné. Pro občana je důležité zrychlení stavebního řízení a s tím spojené vedlejší pozitivní přínosy, mezi něž patří hlavně zrychlení výstavby s efektem snížení, nebo alespoň zastavení růstu cen bydlení. Pro naše občany je důležité mít možnost získat bydlení, které odpovídá jejich příjmu, bez nehorázného zadlužování prakticky na celý produktivní život.

Dále je konstatováno v důvodové zprávě, že míra vydávání stavebních povolení zůstává pod historickým průměrem a regulační překážky pro novou výstavbu stupňují tlak na cenu nemovitostí. Přetrvávají problémy zejména v souvislosti s vymáháním plnění smluv, se získáním stavebních povolení a se složitostí daňového systému. Česká republika se umístila relativně vysoko na žebříčku zemí, co se týká snadnosti podnikání – 30. místo ze 190 není až tak špatné. Umístila se na 1. místě v kategorii obchodování se zahraničím, avšak oproti tomu v kategorii vymáhání smluv a vyřizování stavebního povolení patříme k nejhorším v Evropské unii – 91. místo ze 127 posuzovaných je neodpovídající naší zemi.

V návaznosti na tyto informace je další velmi důležitou oblastí, na kterou SPD klade důraz, průhlednost stavebního řízení. Maximální mírou digitalizace stavebního řízení je možné posílit transparentnost průběhu stavebního řízení. Stavebník musí mít v každém časovém okamžiku jasný přehled o tom, v jakém stavu je jeho žádost, který úředník na konkrétní části žádosti pracuje a za jak dlouho byla jeho část žádosti vyřízena, včetně informace o zákonných lhůtách vyřízení jednotlivých částí stavebního řízení.

V části desáté zákona, která popisuje přestupky, chceme občany uchránit před přehnanými pokutami v případě občanské výstavby. Rozumíme sice principu jednotnosti pokut podle provedeného přestupku, ale přece jen nemůžeme stanovit pokuty pro velkou developerskou výstavbu na stejné úrovni jako pro výstavbu rodinného domu nebo garáže, takže rozsah pokut musí být upraven nejen podle rozsahu stavby, ale podle toho, kdo je samotným investorem. Pokud je to běžný občan, tak opravdu nemůže být stejná pokuta jako pro velký developerský projekt. Takové likvidační paragrafy musí být upraveny, aby občanům nehrozily při řešení bydlení nepřiměřené pokuty a případné exekuční řízení. Proto podáváme pozměňovací návrh v této části zákona.

Vládní návrh stavebního zákona ve svém navrhovaném znění nerozlišuje výši pokut pro fyzické osoby, podnikající fyzické osoby a právnické osoby v případě dopuštění se přestupku. Je však velmi vhodné rozlišit, o jakou osobu se jedná. Navrhované ustanovení pozměňovacího návrhu zmírňuje dikci zákona v tom smyslu, aby zohledňoval povahu osoby, již se ukládá sankce. Tedy u fyzické osoby by měly být zohledněny její osobní poměry, zejména ve smyslu její celkové finanční situace a podobně, a to z toho důvodu, že nepovažujeme za vhodné ukládat fyzickým osobám podobně vysoké sankce jako právnickým osobám s dostatečným finančním zázemím.

Horní hranice, pokud... jsou v návrhu oproti stávajícímu stavu zvýšeny na dvojnásobek. V mnoha případech tak může být uložena pokuta pro danou fyzickou osobu zcela likvidační a uvrhnout takového stavebníka do neřešitelné situace. Taktéž vzhledem k výchovnému působení trestu je žádoucí, aby stavebník adekvátně pocítil sílu trestu, což je u fyzické či právnické osoby diametrálně rozdílné. Považujeme za žádoucí určit druh správního trestu a stanovit jeho výši podnikající fyzické osoby i právnické osoby s ohledem na to, jakou konkrétní činností se i taková osoba zbývá, zejména proto, že předmět její činnosti může být stavebnictví velmi vzdálený.

Podle § 15 zákona č. 250/2016 Sb. se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Tady lze předpokládat, že daná osoba nemá praktické zkušenosti ve složitě problematické stavebního řízení a je potřeba to zohlednit při udělování sankce v takovémto řízení. Žádám vás o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, jelikož nelze a priori počítat s dostatečnou mírou diferenciací mezi pachateli správních přestupků jakožto právnických osob a OSVČ na jedné straně a fyzických osob na straně druhé pouhou obecnou aplikací zákona č. 250/2016 Sb., takzvaného přestupkového zákona.

Jako nezbytnou úpravu zákona stavebního za SPD navrhujeme také snížit poplatky za povolení bytové výstavby, výstavby rodinných domů a staveb garáží a vinných sklepů. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona, stanoví vysoké správní poplatky. Stavební řízení je samo o sobě velmi administrativně náročné. Těmito vysokými poplatky v žádném případě nelze zlepšovat podíl správních poplatků na celkových nákladech státní správy při výkonu stavebního práva.

Podíl správních poplatků a pokut na celkových nákladech osciluje v průměru od 46,3 v roce 2015 přes 57,1 % v roce 2016 a 42 % v roce 2017. Návrh zákona nemůže počítat s větší mírou pokrytí celkových nákladů, jelikož stavebníci by mohli toto zvýšení vnímat jako další překážku v již tak náročném stavebním řízení. Proto navrhujeme snížit některé poplatky pro ty nejobvyklejší typy trvalého bydlení nebo běžného rekreačního bydlení. Jde vlastně o podporu běžných občanů a jejich rodin při zajištění nebo úpravě jejich bydlení. Snížení těchto poplatků lze chápat jako snížení překážek při realizaci rodinného bydlení a usnadnění realizace takových staveb s konečným důsledkem zvýšení počtu staveb rodinného bydlení.

Jsme za SPD přesvědčeni, že nová stavební norma přinese očekávané přínosy a zrychlí stavební řízení, zprůhlední průběh stavebního řízení a přinese větší komfort stavebníkům při vyřizování stavebního řízení. Za SPD tento zákon podpoříme a pro další vstřícnost ke stavebníkům vás žádám o podporu pozměňovacích návrhů, které jsou v systému vloženy pod čísla 7324 a 7325. Jsou v textu pozměňovacích návrhů dostatečně popsány a zdůvodněny a k těmto pozměňovacím návrhům se ještě přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Petra Dolínka a připraví se pan poslanec Josef Kott. Pan poslanec Petr Dolínek není, tak to ještě neznamená, když není v lavici, třeba je v předsáli, proto jsem dal prostor, ale když už tady slyším ty ohlasy, takže požádám o vystoupení pana poslance Josefa Kotta a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně, já jsem tento svůj pozměňovací návrh nahrál do systému až tento týden, protože jsem uznal, že by se novela zákona o zeměměřičství nemusela v tomto volebním období dokončit, a protože tento můj pozměňovací návrh je v souladu nebo souvisí se stavebním zákonem, tak jsem si ho dovolil načíst právě k tomuto sněmovnímu tisku.

A velice krátké odůvodnění. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je zahrnutí ověřování výsledků zeměměřičské činnosti mezi vybrané činnosti ve výstavbě, a to z důvodu provázanosti této činnosti s činnostmi, které se týkají stavebního zákona. Cílem není omezení autorizovaných osob, ale jistota pro stavebníka, protože zeměměřičský inženýr je na základě zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství, v platném znění, garantem údajů o prostorové poloze stavby včetně majetkových vztahů v území a průběhu podzemní technické infrastruktury, což je nezbytné pro prokázání realizace v souladu s povolením vedení digitální technické mapy, ale také pro budoucí přicházející výzvy, jako je datové modelování, digitalizace stavebního řízení, informační modelování staveb a vystavěné prostředí, kde jsou garantovaná veta základním předpokladem. Ověřování

výsledků zeměměřických činností ve výstavbě je proto navrhováno jako nová vybraná činnost ve výstavbě s odvoláním na jejich definované (definování?) v zákoně o zeměměřictví.

A v krátkosti ještě vyjádření gestora zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví. Český úřad zeměměřický a katastrální opakovaně jednal s Ministerstvem pro místní rozvoj o potřebnosti propojení právní úpravy zeměměřictví s vybranými činnostmi ve výstavbě upravenými stavebním zákonem. Zeměměřické činnosti ve výstavbě, jejichž výsledky podléhají ověření podle § 13 odstavce 1 písm. c) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví, zcela naplňují obecnou charakteristiku vybraných činností ve výstavbě, neboť jejich výsledkem bezpochyby ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě. Proto považuji návrh na doplnění § 155 o písmeno c), který zní ověřování výsledků zeměměřických činností ve výstavbě, a doplnění odkazu na zákon o zeměměřictví za vhodné řešení. K tomuto se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Kateřina Valachová a připraví se pan poslanec Ondřej Profant. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, vážená paní ministryně, dovoluji mi, abych také já se vyjádřila ke stavebnímu zákonu a změnách, od kterých si slibujeme změny k lepšímu. Chtěla bych říct, že samozřejmě stavební zákon takový, aby zjednodušil život občanům, ale zároveň znamenal zrychlení výstavby nejenom klíčových staveb v zemi, ale například i bytové výstavby, což mi leží opravdu na srdci, je velký úkol.

Myslím si, že to je úkol, který je samozřejmě hoden především vládního návrhu, proto nebudu jako právnička a legislativkyně zapírat tady na plénu Sněmovny a notabene před paní ministryní, že nejsem nijak šťastná ze změn pozměňovacích návrhů a komplexních pozměňovacích návrhů tady ve Sněmovně. Jakkoliv si vážím zpravodaje a kolegy Kolovratníka a bezpochyby jeho schopnosti jsou mimořádné, takovéto věci nemají vznikat na koleně a mají být opravdu vládní legislativou od A do Z.

Chtěla bych také vzpomenout, protože si myslím, že je to namístě, doktora Kadečku, který se podílel na původním návrhu a snažil se o to, spojit jako profesionál to, co jsem poznamenala, takřka to nespojitelné, to znamená zjednodušení věci pro občana z hlediska stavebních povolení, zrychlení významných dopravních staveb v zemi, a zároveň také to, aby nová bytová výstavba šlapala v naší zemi tak, jak si to zasloužíme jako občané, abychom měli šanci na to, že všichni budeme mít možnost na dosažitelné bydlení, dostupné bydlení. Dopadlo to, jak to dopadlo. Jsme v situaci, kdy se načítají desítky pozměňovacích návrhů, komplexní pozměňovací návrhy, je otázkou, co nakonec Sněmovna schválí. To samo o sobě je samozřejmě mimořádně riskantní.

Za největší slabinu jako člověk, který se dlouhodobě pohybuje v oblasti veřejné správy, a v této roli se dlouhodobě známe i s paní kolegyní Dostálovou a mockrát jsme v minulých letech nebo desítky let měly možnost profesionálně a odborně spolupracovat na významných tématech veřejné správy, tak já osobně za velkou chybu pokládám to, že tímto zákonem, touto změnou padají kraje. Padá jejich role v oblasti stavebního práva a jsou to samozřejmě také kraje, jejichž hlas byl nejméně vyslyšen či spíše oslyšen. A nalijme si čistého vína, dámy a pánové, tohle je i pád smíšeného modelu veřejné

správy. To samo o sobě přesahuje vůbec míru a rozsah debaty a vážnost debaty, která by se jinak týkala v uvozovkách obyčejného stavebního zákona.

U povolování staveb tedy riskujeme s tím nejistým výsledkem, co nakonec vlastně bude schváleno, že nebudou splněny klíčové cíle, které jsme si vytyčili a které jsou ambiciózní, o které ministryně pro místní rozvoj dlouhodobě usiluje, a že naopak dojde k výraznému zpomalení povolování staveb pro běžné občany. Vážíme zde skrze pozměňovací návrhy obrovské množství partikulárních zájmů nejrůznějších vlivových skupin a musíme si také přiznat, že celý systém se proti původnímu návrhu Ministerstva pro místní rozvoj stává velmi nákladným, a jak už jsem několikrát řekla, také riskantním. Musím věřit příslibům paní ministryně pro místní rozvoj, že uřídíme tady ve Sněmovně hlasovací procedury a budeme mít jasný cíl, jak už jsem tady několikrát řekla, zjednodušení života občanů, zrychlení výstavby klíčových infrastruktur včetně dopravních a zrychlení a významné zvýšení bytové výstavby.

Chtěla bych zmínit také otázku změnového zákona. Tady se přiznám, že jsem byla velice rozlícena – postrádám zde kolegy ministra kultury a ministra životního prostředí, zejména kolegu Brabce, je to podezřelé, že zde nečihá. To samo o sobě – nechci spekulovat – znamená, že asi také nebyl úplně spokojen, a rozhodl se, že pokud nemůže chválit, že bude raději mlčet. Nemlčel ministr kultury, to jste měli, kolegyně a kolegové, možnost slyšet. Nicméně abych uklidnila ochránce životního prostředí a ochránce naší památkové péče, naší národní identity, dospěli jsme nakonec k úpravám, které, jak jsem byla informována, poslanec Kolovratník a další skupina poslanců akceptovali, a věřím, že ještě tady na pulťku budeme znovu ujištěni, že otázka ochrany památkové péče a otázka životního prostředí a zájmu se vrátila do podoby původního vládního návrhu a dohod s ministryní pro místní rozvoj, protože na památkovou péči, její ochranu a ochranu životního prostředí nelze rezignovat. A asi nikdo nemohl očekávat, že by tento hlas tak, jak zní dnes a v tuto chvíli, na Sněmovně nezazněl.

Na závěr chci říct, že se jedná o velkou změnu, a myslím si, že více než kdy jindy platí: Méně je více. Vyzývám proto paní ministryni pro místní rozvoj i zpravodaje: Držme se tohoto zadání z hlediska široké politické shody, protože ta má určitě větší cenu pro zachování dlouhodobých nových pravidel stavebního práva, těchto věcí při dalších jednáních ve výborech, ale také při závěrečném hlasování ve Sněmovně, které nás čeká.

Děkuji tedy za to, že památková péče i ochrana životního prostředí bude minimálně v rozsahu dříve vyjednaném ministry životního prostředí a ministra kultury zachována. A prosím alespoň v případě změnového zákona, zachovejme dostatečnou míru rozumnosti, neoslabujme dohodnutou vládní verzi změn jednotlivých složkových zákonů a návrhy, které nám opakovaně podsouvají nikoli občané a jiné skupiny, které ve stavebním zákoně nevidí jako my především ochranu veřejných zájmů, a sladění nejenom zájmu na rychlosti a kvalitě stavebního řízení, ale také samozřejmě ochranu takových veřejných zájmů, jako je ochrana životního prostředí a ochrana památkové péče.

Paní ministryně, pane zpravodaji, budu bedlivě sledovat koncovku stavebního zákona. Ještě jednou bych chtěla poděkovat na půdě pléna Sněmovny doktoru Kadečkoví, který se opravdu zasloužil o sladování nesladitelného. A protože nás bohužel opustil, tak věřím, že i ve smyslu jeho památky si dáme pozor, aby stavební zákon neměl osud, který není zkrátka hoden tohoto jména, a že dokážeme i při té závěrečné proceduře základní principy nového stavebního práva dodržet. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Ondřeje Profanta a připraví se pan poslanec Jan Čížinský. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, vážená veřejnosti, ještě než představím svoje pozměňovací návrhy, tak dovoluji mi říct, ještě upozornit na pravý problém, proč se nám nedaří mít nějaké elegantní stavební řízení, takové, které opravdu bude sloužit občanům, občané budou spokojeni, pokud si zažádám třeba o barák, tak mi úředníci pomohou a na konci budou spokojeni všichni. Pravým důvodem je alibismus plynoucí z resortismu. Problém je, že naše veřejná správa nevystupuje jako jeden celek, který se snaží problémy řešit, namísto toho se každá dílčí část alibisticky schovává v rámci ohrádky své kompetence. Důsledkem je, že se neřeší problémy věcně, nýbrž byrokraticky. No, asi to všichni známe, ale ono je opravdu na to potřeba upozornit, že mnohdy je problém i v rámci jednoho úřadu zvednout telefon a dohodnout se na tom, kde se věc zasekla, jak ji posunout dál.

Mohlo by se zdát, že jeden centrální úřad toto vyřeší, avšak takovou zkušenost s velkými centrálními úřady nemáme. Dovolil bych si zmínit například Generální finanční ředitelství a jeho rozdílnou rozhodovací praxi v různých krajích a podobně. Pokud nebude vůle toto odstranit, tak žádná formální změna nám nepomůže. Můžeme si narýsovat jakýkoli libovolný proces, jakýkoli zákon, ale pokud tam bude strašit resortismus, a ne snaha vyřešit věcné problémy, tak to neurychlíme.

A teď již k těm pozměňovacím návrhům, které předkládám. První je sněmovní dokument 8038, kde v rámci § 131 odst. 1 písm. b) navrhuji redukovat frázi "veškeré kroky" na "kroky", bez toho "veškeré". Jedná se o případ, kdy nelze záměr uskutečnit bez předchozího vydání územněplánovací dokumentace. Z původního znění by mohlo být vyvozeno, že se zavazují zastupitelstva, což je však v hrubém rozporu s autonomií těchto orgánů, konkrétně principem volného výkonu mandátu, kdy je každý člen zastupitelstva nebo rady povinen vykonávat svůj mandát osobně a není přitom vázán žádnými příkazy. A tento závazek nelze zajistit ani vymáhat. Touto frází, tím "veškeré" kroky, bychom toto jenom zmátli a mohlo by dojít právě k takovým úvahám, které by byly až v rozporu s jinými zákony, jak tady říkám.

Můj druhý pozměňovací návrh řeší podobnou věc, je to sněmovní dokument 8039. Jedná se o zrušení pravidla, že obec je vázána plánovací smlouvou, nebude ve správních nebo soudních řízeních uplatňovat svá práva. To znamená opět, i když uzavřu plánovací smlouvu, nemůžu se přece vzdát práva plynoucího – svých práv, to znamená, jako obec samozřejmě musím hájit zájmy občanů, zvláště pokud je ta plánovací smlouva nějaká stará, situace se změnila a podobně, tak přece nemůžu být vázán k tomu, že nemůžu řešit problémy soudní cestou, pokud je situace na to zralá. Tohle prostě nejde, je to v rozporu se Listinou základních práv a svobod, s právem na soudní ochranu a tak dále.

Myslím si, že obě dvě tyto věci jsou jasné. Jedná se o jakési formulační nedorozumění, kde autor se rozepsal do příliš široké šíře, a jenom by to zavedlo nějaké vnitřní rozpory v našem právním řádu, které by nakonec byly judikaturami soudů rozhodnuty, ale vyvolalo by to zbytečnou právní nejistotu.

Pak tu mám pozměňovací návrh 8040. Tento pozměňovací návrh se týká náhrady za změnu v území, tedy případu, kdy je majiteli snížena cena pozemku. V návrhu je, že náhrada se nevyplácí, pokud majitel podá námitku, avšak podle mě to opět nelze. Tato

náhrada není nějaký bonus, ale náhrada skutečně vzniklé škody. To znamená, nemůžeme prostě tady říkat, že ta škoda nevznikla.

Dalším pozměňovacím návrhem je můj pozměňovací návrh 8041, který se týká řešení rozporu mezi orgánem územně samosprávného celku, to znamená zastupitelstvem nebo radou, a dotčeným orgánem z režimu správního řádu na klasický režim soudu, protože ze správního řádu bychom si tady moc nepomohli, protože nejbližší jmenovatel by byla vláda a spory by řešila vláda, což asi není účelem, spíš tady tomu nebyla věnována dostatečná pozornost.

Mým předposledním návrhem je návrh 8042, kde navrhuji, aby se nespojovala činnost pořizovatele územněplánovací dokumentace a jejího zpracovatele. Je naopak vhodné, aby zpracovatel územněplánovací dokumentace byl na pořizovateli nezávislý a nedocházelo tak ke střetu zájmů.

Můj poslední pozměňovací návrh je 8043, který hovoří o stanovení – jednotný datový standard pro digitální zpracování objektu v územně plánovací dokumentaci. To je opravdu důležité, týká se to v Praze metropolitního plánu, který je plně digitalizovaný, a byl by velký problém podle současného znění ho schválit. Takže tady prosím, abychom nebránili digitalizaci. Chápu, že se to třeba netýká mnohých území v České republice, že prostě dneska nemají technické prostředky na to, zpracovat si to plně digitálně, ale jsou zde územněsprávní celky, které opravdu mají územněplánovací dokumentaci plně digitálně, a neohrožujeme to, prosím.

Děkuji za podporu všech pozměňovacích návrhů. Všechny jsou ještě výrazně podrobněji zdůvodněny přímo v tom sněmovním dokumentu, takže kdybyste tápali, tak tam je všechno popsáno zcela přesně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Jan Čížinský, připraví se pan poslanec Petr Dolínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Dámy a pánové, rád bych představil dva sněmovní dokumenty, a sice sněmovní dokument 7605 a 8006. Týkají se zákona o státní památkové péči.

O co tedy jde? Protože se neprovázaly institucionální změny ve stavebním zákoně a ve změnovém zákoně 1009, tak došlo na úseku regulace nemovitostí, které samy o sobě nejsou kulturními památkami, ale nacházejí se v ochranných pásmech nemovitých národních kulturních památek, nemovitých kulturních památek, památkových rezervací nebo památkových zón, ke stavu, který postrádá racionální odůvodnění. Agendu regulace těchto nemovitostí, to znamená ty, které jsou v těch zónách, mají podle návrhu převzít krajské stavební úřady, čímž se ale veřejná správa občanům, kterých se to týká, značně vzdálí. Přitom verze stavebního zákona, která byla předložena do připomínkového řízení, počítala s tím, že tato agenda bude řešena na úrovni obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, byť již nikoliv v přenesené působnosti. Tím by neměla být ohrožena dosažitelnost této agendy pro adresáty veřejné správy. V průběhu dalšího projednávání ale doznal systém integrace dotčených orgánů zásadních změn, které se ale zásadním způsobem neodrazily v doprovodném změnovém zákoně. K tomu je potřeba dodat, že nemalá část úředníků obecních úřadů ORP na úseku státní památkové péče je dnes zařazena v útvech, jejichž pracovní náplní je i působnost stavebních úřadů na úseku

stavebního řádu. Obecní úřady platily vzdělání těchto úředníků a je nesmysl, aby se jich zbavovali, protože je budou potřebovat i v budoucnu.

Další otázkou je nezávislý přezkum případného odvolání. Krajský stavební úřad bude v takovém případě odvolacím stavebním úřadem a současně i prvoinstančním dotčeným orgánem. V rámci odvolacího řízení tedy na úseku dotčeného veřejného zájmu nemůže krajský úřad sám přezkoumávat své vlastní závěry. Moje pozměňovací návrhy proto v případě sněmovního dokumentu 7605 vracejí rozhodování o celé této agendě obecním úřadům v obcích s rozšířenou působností.

Sněmovní dokument 8006 je potom alternativou, která vrací rozhodování o této agendě obecním úřadům ORP, pokud jde o nemovité kulturní památky a pokud jde o pravomoc k vydání opatření obecné povahy o ochranném pásmu národních kulturních památek, památkových rezervací a památkových zón. Tento pozměňovací návrh ji svěřuje krajským úřadům. Lépe by to odpovídalo koncepci zákona o státní památkové péči, podle které jsou věci týkající se národních kulturních památek v působnosti krajského úřadu. Navíc pravomoc krajského úřadu zde sleduje volnou kontinuitu se současným zněním § 17 odst. 3 zákona o památkové péči, podle něhož tato ochranná pásma navrhuje krajský úřad. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Petr Dolínek, připraví se paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, nebudu až tak hodnotit zákon tak, jak byl předložen ministerstvem, to se zde dělo při minulých jednáních. Nicméně bych chtěl na začátku vyjádřit, že vycházím z toho, že Poslanecká sněmovna schválila nějakou verzi, ke které se máme vyjadřovat, a v rámci té verze se snažím nyní dávat pozměňující návrhy. Nepředesílám, že to, co zde budu říkat, je ucelený názor sociální demokracie, ale je to reakce na potřeby některých větších obcí a reakce na další věci, které by bylo vhodné v tomto návrhu změnit. Považuji také za nutné zdůraznit, že například pan hejtman Netolický za sociální demokracii a řada dalších komunálních politiků stále váhá nebo má jiný názor na stavební zákon, ale myslím si, že je dobré, že byl prostor, a kolega Kolovratník o tom často hovoří, že byl prostor a je prostor o tom diskutovat, komunikovat a v rámci většinové vůle poslanců se pokusit pozměnit návrh alespoň tak, aby byl akceptovatelný.

Já mám zhruba 17 nebo 18 pozměňovacích návrhů, které se týkají těchto dvou zákonů, které nyní projednáváme. První série vznikla ve spolupráci s hlavním městem Prahou, potažmo dalšími městy. Jedná se o pozměňovací návrh, který doplňuje § 1 výslovnou podporou integrace rozhodování podle stavebního zákona, vyjádřené jako cíl už ve věcném návrhu, a doplnění odstavce 3 zaměřeného na kvalitativní rozměr v rozhodování v souladu s Davoskou deklarací a dalšími českými a evropskými dokumenty.

Dále pozměňovací návrh pod číslem 7615, kde se jedná o ochranu veřejných zájmů, a v § 2 odst. 1 a 2 rozvíjejí se základní činnosti správních úřadů při integrované ochraně všech chráněných veřejných zájmů. O veřejných zájmech bylo již hovořeno a bude určitě ještě dále hovořeno.

Dále je to pozměňovací návrh 7995. Veřejný zájem doplňuje v § 72 o odst. 1, který formuluje zásadu vyjádření veřejného zájmu na způsobu využití území v územněplánovací dokumentaci. Územněplánovací dokumentace je výsledným rozhodnutím náročného správního procesu zahrnujícího posuzování všech chráněných veřejných zájmů závazných pro další rozhodování v území. Doplnění posiluje právní jistotu pro rozhodování v území na základě přijatých rozhodnutí. Je to velmi důležitá věc právě pro ochranu území a jistotu v procesu.

Potom pozměňovací návrh, který předložila dnes upraveně... nebo jsem předložil společně s paní ministryní pod číslem 8027, a ten se týká modrozelené infrastruktury. Je to víceméně úplně nový pojem, se kterým pracujeme. Reaguje na zásadní věci, které v posledních letech nebyly řešeny zákonem. Modrozelená infrastruktura: pozměňovací návrh doplňuje § 10 o definici modrozelené infrastruktury a jejích prvků a doplňuje možnost stanovení požadavků na modrozelenou infrastrukturu v regulačním plánu podle § 82. Jde o zakotvení obecně užívaného pojmu ve stavebním zákoně a jeho integraci do systému veřejné infrastruktury. Prakticky jde o podporu přizpůsobení se klimatickým změnám v prostředí měst, zachycení dešťové vody a její využití v místě, organizační prvky a přirozené ochlazování, o propojení s péčí o volnou krajinu a v neposlední řadě o nástroj ke zvyšování kvality obytného prostředí českých měst a obcí. Je nutno říci, že právě došlo k doplnění tak, aby se to nevztahovalo pouze na selektivní část území České republiky, ale aby to bylo aplikovatelné na celé území.

Dále máme pozměňovací návrh 7619, což je přiměřenost požadavků. Doplnuje se § 137 o pravidlo upravující přiměřené použití obecných požadavků na výstavbu na základě existujících limitů v území a naplnění obecných požadavků se dostává do konfliktu s jinými chráněnými veřejnými zájmy, typicky například jsou to právě památkově chráněné stavby. Očekávám tedy, že zde bude ještě diskuze, jak to celé bude vyřešeno, který ten návrh a jak budou společně kompatibilní a budou použity.

Potom máme pozměňovací návrh 7620, to je podpora obcí, kde se doplňuje v § 137 obdobným pravidlem pro uplatnění obecných požadavků na vymezení pozemků a umístování staveb odchýlně od obecného předpisu na základě specifických lokálních podmínek v územněplánovací dokumentaci obce. Jde o zásadní úpravu umožnění podrobnějšího řešení územních požadavků s ohledem na charakter, velikost a potřeby konkrétní obce.

Potom máme pozměňovací návrh 7621 – Pěkná města. Zde upravujeme část čtvrtou, stavební právo hmotné, doplněním základních obecných pojmů hmotného práva, jejich ukotvením v zákoně. Jde o zásadní předpoklad pro vytváření kvalitního vystavěného prostředí a volné krajiny a v neposlední řadě jde o nápravu dlouhodobě přetrvávajících ústavně-právních deficitů současně právní úpravy, která neposkytuje podporu zadání a meze pro podrobnou úpravu pojmů hmotného práva podzákoným právním předpisem. Vznikl složitě, ale jde opravdu o to, aby ta výstavba mohla být kvalitní a bylo jisté, že neskončí vše u soudu, ale bude to předvídatelně opět zákonem.

Potom máme pozměňovací návrh 7623 – Dotčený orgán, kde se doplňuje § 175 o postavení obce jako dotčeného orgánu k řízení o povolení záměru na základě práva územního samosprávního celku na samosprávu, včetně vymezení působnosti a úpravu vztahu vyjádřením obce k případným dalším úkonům obce jako účastníka řízení. Jde o zásadní narovnání postavení obcí v řízení o povolení záměru zaručující vyvážení veřejného zájmu chráněného obcí a zároveň i veřejného zájmu, který ochraňuje dotčené orgány na základě složkových zákonů.

Poslední v této sadě je pozměňovací návrh 7624, kde se doplňují chybějící lhůty pořizovatele v části třetí územního plánování.

Pozměňovací návrhy byly zpracovány na základě čtyř městských artikulů, o kterých bylo často již hovořeno, a jsou výsledkem více než dvouleté spolupráce politických reprezentací pěti největších českých měst, českých, moravských, ať se někoho nedotknu, i slezských, to znamená Praha, Brno, Ostrava, Plzeň a Liberec, napříč politickým spektrem jejich odborných institucí a celé řady uznávaných odborníků z oblasti stavebního práva a správního soudnictví, včetně konzultací se zpravodaji Legislativní rady vlády, doktorem Vedralem, doktorem Stašou a doktorem Brožem, a doplňováno to bylo dle jejich připomínek. Tyto pozměňovací návrhy mají také podporu Svazu měst a obcí a obě profesní komory – Komora architektů i ČKAIT – také podporují tyto návrhy.

Potom mám další sérii pozměňovacích návrhů. První z nich je pod číslem 7650. Podle navrhovaného znění stavebního zákona je možné v souladu s § 320 odst. 2 územní plán obce vydaný před 1. lednem 2007 bez náhrady zrušit. Navíc podle § 333 písm. a) toto ustanovení nabývá účinnosti dnem následujícím po vyhlášení zákona. Mohlo by se tedy stát, že v případě rychlého schválení nového stavebního zákona, což zde snaha části Sněmovny je, by dokumentace dosud platná do roku 2022 přestala platit dříve, než je možné spravedlivě očekávat, což je nepřipustná retroaktivita a přináší značnou nejistotu v právních vztazích. Navrhují tedy, aby se v § 333 písm. a) upravila účinnost § 320 odst. 2 stavebního zákona tak, že pravomoc zastupitelstva obcí bez náhrady ukončit opatřením obecné povahy platnost územní plánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny, územního plánu obce a regulačního plánu schválených před 1. lednem 2007 by byla stanovená až dnem účinnosti stavebního zákona jako celku, tedy od 1. července 2023. Obce budou mít nadále možnost postupovat podle § 320 odst. 1 nového stavebního zákona, který je účinný dnem následujícím po dni vyhlášení zákona a který stanoví, že územněplánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny, územní plán obce a regulační plán schválené před dnem 1. ledna 2007 pozbývají platnosti dnem nabytí účinnosti nové územněplánovací dokumentace, které nahrazuje, nejpozději však k 31. prosinci 2025.

Jde o to, že v řadě obcí probíhají různá stavební řízení, a samozřejmě ne vždy zájem majitele pozemku je v souladu se zájmem například stávajícího zastupitelstva, protože například ten proces byl, je velmi dlouhý a jsou nějaké problémy. A mohlo by se stát, že některé obce by se mohly zachovat tak, že jako nechci říct vyřizování účtů, ale jako rychlé řešení by došlo k tomu, že by si to vlastně s tím majitelem pozemku nebo investorem, a to může být i soukromá osoba, nebudeme se o velkých investicích, protože to se netýká Prahy a podobně, to jsou spíš menší obce, tak že by to mohl někdo vyřešit velmi rychle v zásadě jedním hlasováním. A jde o to, aby to bylo vyvážené, aby jak vlastníci a investoři – a bavím se o malých, nebudeme se o velkých – tak i obce měly vyvážené postavení v tomto případě. To znamená, nikdo nebude o nic ukrácen, ale právní jistota bude vyjádřena tímto paragrafem, kdyby byl schválen, nebo těmito změnami.

Dále mám pozměňovací návrh 7992. Ten se týká pozemních staveb energetických sítí technické infrastruktury s výjimkou kolektorů a rozvodného tepelného zařízení. Navrhovaná právní úprava stavebního zákona, stejně jako dosavadní právní úprava, je založena na principu, že jsou některé stavby, které není nutné s ohledem na smysl a účel stavebního zákona a jím chráněné veřejné zájmy kolaudovat a lze je užívat bez kolaudačního rozhodnutí. Jedná se primárně o drobné stavby, které podle navrhované právní úpravy nepodléhají ani povolení. Dále je předpokládáno, že u vybraných jednoduchých staveb taktéž nebude nutné k užívání kolaudačního rozhodnutí. S kolaudací

pak zásadním způsobem souvisí závěrečná kontrolní prohlídka jako jeden z úkolů, které bude stavební úřad v souvislosti s kolaudačním zařízením provádět. To znamená, že se jedná o zjednodušení v této oblasti.

Potom mám pozměňovací návrh pod číslem 7994 týkající se doplnění vlastní telekomunikační sítě k řízení měření zabezpečení automatizace provozu energetické soustavy. Pozměňovací návrh má za cíl rozšířit výčet drobných staveb v příloze číslo 1 zákona o telekomunikační síti, která slouží k obsluze sítí technické infrastruktury. Zde se nejedná o veřejné sítě, o kterých hovořím, ale jsou to například u distributorů ty vnitřní, které ovládají jejich vlastní prvky, takže se to nedotkne zájmu nikoho jiného.

Dále mám pozměňovací návrh 7999, snad jsem neřekl o devítku navíc: V § 14 se doplňuje nové písmeno h), které zní: "h) Dozorem projektanta se rozumí průběžně vykonávaný odborný dozor projektanta, popřípadě osoby jím pověřené, nad souladem prováděné stavby s projektovou dokumentací." Na tomto návrhu jsem spolupracoval s panem prezidentem, nebo jak se jmenuje, předsedou Komory architektů a vysvětlím teď podrobněji, o co se tam jedná. Dozor projektanta, dosud autorský dozor, je specifická forma dohledu nad prováděním stavby, jeli v návrhu zákona nutnost specifikovat dohled nad prováděním jednoduché stavby.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, je 13 hodin, takže budete mít možnost po pauze. Já tedy vyhlašuji pauzu na hodinu a půl. Já se omlouvám panu poslanci Výbornému, protože mezitím to mělo vývoj, protože byla původně navržena hodina, nicméně poslanecký klub Pirátů nesouhlasil s hodinou, takže to bude hodina a půl, takže se tady uvidíme ve 14.30, budeme pokračovat. Jenom upozorňuji, že ve 13 hodin je organizační výbor. Přejí dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.30. Budeme pokračovat v přerušené sloučené obecné rozpravě k oběma bodům. Rozprava byla přerušena v okamžiku vystoupení pana poslance Dolínka. Ptám se pana poslance, zda má zájem o pokračování ve svém příspěvku. Je tomu tak, takže pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Dále bych tedy chtěl představit pozměňující návrh 7276. Ten se týká vlastníka stavby a zřízení. Zopakuji ten začátek a pak řeknu to zdůvodnění. Pardon, omlouvám se, je to tento: 7999. V § 14 se doplňuje nové písmeno h), které zní: "Dozorem projektanta se rozumí průběžně vykonávaný odborný dozor projektanta, popřípadě osoby jím pověřené, nad souladem prováděné stavby s projektovou dokumentací." Jak jsem řekl, bylo to s Komorou architektů připraveno. Jedná se o to, že dozor projektanta, dosud autorský dozor, je specifická forma dohledu nad prováděním stavby. Je-li v návrhu zákona nutno specifikovat dohled nad prováděním jednoduché stavby, stavební dozor, definován v písm. g), pak je mezerou, že dozor projektanta definován není. Návrh souvisí též se základním koncepčním východiskem, kterým je přesné vymezení konkrétní odpovědnosti jednotlivých účastníků procesu výstavby. Pojem autorský dozor není aktuálně definován ani v zákoně č. 360/1992 Sb.,

o výkonu povolání autorizovaných projektantů a o výkonu povolaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů. Ustanovení zákona č. 360/1992 Sb. pouze popisují rozsah profesní kompetence, nikoliv však uspořádání výkonu podle fází. Definování pojmu a doplnění zákona na něj navázané považujeme za mimořádně důležité právě s kolegy, se kterými jsem to připravoval, s ohledem na vymezení osobní odpovědnosti projektanta s přihlédnutím k požadavkům na skutečně účinnou kontrolu stavební činnosti. Jedná se o to, že opravdu projektant něco připraví, stavební dozor potom staví a ve finále ta stavba může pak vypadat úplně jinak, ale jsme svědky v některých případech, že třeba projektant je potom prověřován policií v případě nějaké tragické situace nebo podobně, a přitom projektant v posledních fázích již nebyl přítomen. Takže to řeší tento problém, nicméně já očekávám, že pan architekt Kasl se obrátí na ministerstvo a ještě určitě tento pozměňující návrh prodiskutuje, nakolik by tam případně mohl nebo nemohl být, aby zase nerozbil jiné konotace.

Potom máme pozměňující návrh 8033 v příloze číslo 1, drobné stavby, se vkládá v odst. 1 písm. a) nový bod 22 včetně poznámky pod čarou, přílozek existující stavby dopravní či technické infrastruktury. Cílem navržené právní úpravy je snížení nákladů na budování veřejných komunikačních sítí a urychlení procesu výstavby veřejných komunikačních sítí. Přijetí této právní úpravy by rovněž přispělo k rychlejšímu dosažení digitalizace veřejného sektoru, což by kromě snížení nákladů na veřejnou správu a zvýšení účinnosti služeb poskytovaných občanům přineslo digitální pákový efekt pro všechna odvětví hospodářství.

Potom mám návrh 8004. Ten je o tom, že v případě záměru podle tohoto zákona, který je stavbou sítě technické infrastruktury podle stavebního zákona, stavební úřad může lhůtu pro vydání rozhodnutí podle § 195 stavebního zákona usnesením prodloužit až o 60 dnů, jde-li o řízení s velkým počtem účastníků. My jsme to projednávali již na hospodářském výboru, kde jsme se bavili, že to bylo příliš striktní a nemuselo by se to stíhat. Došlo tam k drobné úpravě v textaci. Uvidíme, nakolik to ještě bude pro úřad akceptovatelné nebo ne. Já to považuji za dobrý krok, protože tak jak je řečeno, že musí každý žadatel stíhat své časové povinnosti, tak že by měl i úřad stíhat. Zde se to vlastně úřadu limituje, že to musí stihnout, ale chápu, že v té diskuzi se možná o tom ještě budeme bavit, zda to je stihnutelné, ale já pevně doufám, že u těch hromadných věcí ano.

Potom mám – tuším – už poslední dva pozměňující návrhy, jeden je 7275, a to je v příloze číslo 1 k vládnímu návrhu stavebního zákona, v odst. 1 písm. a) za bod 20 se vkládá nový bod 21, který zní: "Stavba do 50 m zastavěné plochy a do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím na veřejném prostranství nebo na pozemku veřejné zeleně a parku, sloužící jako sociální nebo jiné hygienické zařízení k užívání veřejností a v jejich souvislosti technické zařízení." Jedná se o to, aby se zjednodušilo povolovací řízení na umístění veřejných toalet a obdobných zařízení v místech, kde je to potřeba. Při diskuzi, kterou jsme vedli, chápu, že se někdo obává, že by mohly být umístěny i nevhodně. Na druhou stranu si myslím, že ve většině ceněných parků, městských a podobně, ještě funguje i dohled samozřejmě odborů životního prostředí, památkářů a podobně, takže se nebojím, že by došlo ke zneužití, protože určitě v tom procesu, i kdyby nešlo o stavební řízení, bude prostor pro ty, kteří ochraňují podobu tradičních parků, nebo krajináři určitě by si na to také dohlédli, takže to zjednodušení, ale nemyslím si, že to (nesrozumitelné).

Poslední 7276, vlastní stavby a zařízení, doplňuje se bod e), který zní: "Zajistit do 1. ledna 2025 instalaci alespoň jedné dobíjecí stanice, a to pokud je vlastníkem jiné stavby než stavby pro bydlení s více než 20 parkovacími stáními, za podmínek

stanovených prováděcím právním předpisem." Já si nejsem jistý, jestli náhodou už si to neosvojil hospodářský výbor, ale pro jistotu to dám raději ještě jednou. Jedná se o to, že jako Poslanecká sněmovna elektromobilitu podporujeme symbolicky, podařilo se to například v zákoně o dálničních známkách, ale bohužel potom v samotné části investiční nebo v těch pobídkových možnostech zákonných už jsme tak nečinili. V některých případech jsem neuspěl a doufám, že zde by to mohlo být, protože opravdu u staveb pro bydlení pro více než 20... s více než 20 parkovacími stáními už by ty dobíjecí stanice měly být standardem a myslím si, že řada investorů to tak činí, ale bylo by dobré, aby to byla povinnost, a nejenom vymoženost. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím paní poslankyni Kovářovou a připraví se pan poslanec Jurečka.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, dovoluji, abych vás seznámila s několika pozměňovacími návrhy. První dva, což je sněmovní dokument 8016 a 8017, jsou podány společně s poslanci Martinem Kupkou, Ivanem Bartošem, Markem Výborným a Dominikem Ferim.

První pozměňovací návrh se týká úpravy provedení opatření k nápravě, kde navrhuje, aby se rozšířil okruh situací, za kterých bude možné přistoupit k zajištění provedení nařízeného opatření k nápravě prostřednictvím třetí osoby, tedy nějaké firmy, o případy nutné údržby a úpravy. Není důvod tyto situace z působnosti ustanovení vylučovat, protože například technický stav stavby může významným způsobem ohrožovat okolí, a tedy i lidi a může tak být nutné opravu provést bezodkladně a právě prostřednictvím třetí osoby, tedy nějaké firmy.

Současně také navrhuje, aby opatření k nápravě prováděné třetí osobou bylo zadáváno v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek, a tím nebude dotčena rychlost, především efektivita takového opatření k nápravě, protože se tak bude dít buď veřejnou zakázkou malého rozsahu, nebo je bude možné pořídit cestou jednacího řízení bez uveřejnění.

Druhým bodem tohoto pozměňovacího návrhu je následující. Původní text nepřiměřeným způsobem zatěžuje třetí osoby, tedy ty firmy, které provádějí opatření k nápravě, tím, že jim zákon nezajišťuje bezprostřední úhradu jejich práce stavebním úřadem, ale ponechává ji vlastníkově stavby či pozemku, na kterém třeba ta zchátralá stavba může stát, a samozřejmě se dá předpokládat, že osoby, které nebudou dobrovolně a včas plnit opatření, to znamená nenapraví ten stav, budou samozřejmě mít velmi sníženou ochotu splnit svůj dluh dobrovolně. Z toho důvodu také navrhuje, aby náklady na provedení nařízeného opatření hradil třetí osobě stavební úřad. Toliko první společný pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh, také podáván s výše jmenovanými poslanci, se týká odstraňování černých staveb. Kdo to zná ze své praxe, ví, že se jedná o velmi komplikovanou proceduru, která navíc zatěžuje právě rozpočty obcí, a to vede k tomu, že samozřejmě odstraňování černých staveb není úplně efektivní. Proto tedy navrhneme a navrhuje, aby stavební úřad byl přímo oprávněn v případě nečinnosti povinného, tedy toho, kdo má tu černou stavbu odstranit, a tedy osobě, které bylo nařízením odstranění stavby nařízeno, zajistit odstranění prostřednictvím třetí osoby, jako je to umožněno právě u toho opatření k nápravě.

Pokud budou zachovány obcím stavební úřady v přenesené působnosti, pak se navrhuje, aby odstranění stavby třetí osobou bylo možné nařídít pouze se souhlasem Nejvyššího stavebního úřadu, a následně bylo hrazeno Nejvyšším stavební úřadem z jeho rozpočtu. To považujeme za velmi důležité a velmi nápomocné, právě co se týče náročnosti na rozpočty obcí. To byly společné pozměňovací návrhy.

A nyní mi dovoluji, abych představila pozměňovací návrh, který podávám, a ten se týká zřízení územních pracovišť. Komplexní pozměňovací návrh zřizuje krajské stavební úřady jako územní správní úřady ve všech věcech stavebního řádu. Ustanovení § 18 odst. 4 počítá se vznikem územních pracovišť krajských stavebních úřadů, která stanoví Nejvyšší stavební úřad vyhláškou, přičemž přihlédne k počtu obyvatel správního obvodu územního pracoviště a k jejich dopravní dostupnosti. Navržené znění předmětného ustanovení však neobsahuje žádné konkrétní pravidlo pro určení hustoty sítě územních pracovišť. V extrémním případě může Nejvyšší stavební úřad stanovit pouze několik málo územních pracovišť v každém kraji. Spekuluje se o zřízení územních pracovišť na území obcí s rozšířenou působností.

Tento krok by ovšem způsobil, že by prvostupňové stavební úřady byly vzdálené občanům menších obcí, což by mohlo způsobit odliv kvalifikovaných pracovních sil z regionů, a samozřejmě tato služba by byla vzdálena od občanů. Nechceme tedy hovořit, že to přímo souvisí s vyhláškou venkova, ale načítá se právě úbytek služeb na venkově, a je jasné, že kde nejsou služby, tam není život. Argumenty pro zhoršení dostupnosti stavebních úřadů při přechodu agendy do režimu plně státní správy přitom prakticky neexistují. Návrh navíc vůbec neřeší personální a logistické souvislosti změny soustavy stavebních úřadů, potřebu personálního i materiálního, zejména prostorového vybavení nových stavebních úřadů, které si změna vyžádá.

Dále také není jasné, zda všichni zaměstnanci z obecních úřadů, kteří dosud vykonávali působnost stavebního úřadu, budou ochotni dojíždět do míst, kde budou tato pracoviště zřízena, a samozřejmě je potřeba pak počítat s náklady na odstupné. Jenom pro zajímavost, možná jste zaznamenali průzkum, který říká, že pracovníci těch stávajících stavebních úřadů projeví ze 40 % ochotu přejít na nová územní pracoviště, popřípadě na jiné pracoviště tohoto typu, ovšem zbývajících téměř 60 % se k tomuto nechystá. Buď z 26 % zůstanou na místě, tedy u svého stávajícího zaměstnavatele na jiné pracovní pozici, anebo z 33 % avizují, že s prací skončí a budou hledat jinou práci, a tam se můžeme skutečně potýkat potom s nedostatkem pracovníků na stavebních úřadech nebo územních pracovištích.

Zároveň je zcela evidentní, že zrušením téměř 400 obecních stavebních úřadů bez jejich náhrady, spadajících do nové soustavy, dojde ke snížení dostupnosti úřadů pro občany. Proto navrhuje, tedy respektive já navrhuji, neponechávat stanovení územních pracovišť krajských stavebních úřadů na libovůli nejvyššího stavebního úřadu, ale zákonem stanovit jejich zřízení v těch obcích, kde existovaly stavební úřady ke dni 31. prosince 2020, a zachovat tak rovněž existující správní obvody. Toť první pozměňovací návrh, který podávám sama.

A pak ještě variantně s kolegou Bartošem, a tam je to ve variantě, že navrhuje neponechat stanovení územních pracovišť krajských stavebních úřadů na libovůli Nejvyššího stavebního úřadu, ale zákonem stanovit jejich zřízení v hlavním městě Praze, v obcích s rozšířenou působností, ve všech obcích s pověřeným obecním úřadem, mezi něž patří také všechny obce, které jsou zároveň obcemi s rozšířenou působností, v obcích, jejichž obecní úřady vykonávaly ke dni 31. prosince působnost obecního úřadu a počet

obyvatel jejich správního stavebního úřadu byl ke dni 31. prosince 2020 vyšší než 8 500, a dále v obcích, které zajišťují dostupnost vedle obecních stavebních úřadů výše stanovených tak, aby v žádném správním obvodu územního pracoviště krajského stavebního úřadu nečinila vzdálenost z kterékoli obce do obce, kde je zřízeno územní pracoviště krajského stavebního úřadu, více než 30 km.

Třetí variantu také podáváme společně s kolegou Bartošem, a to tak, aby se zákonem stanovilo zřízení územních pracovišť ve všech obcích s rozšířenou působností, ve všech obcích s pověřeným obecním úřadem a v hlavním městě Praze. To byly tři návrhy týkající se územních pracovišť.

A nyní přicházejí dva pozměňující návrhy, které se týkají účinnosti, taktéž podávám s kolegou poslancem Ivanem Bartošem. Návrh nového stavebního zákona představuje komplexní rekodifikaci stavebního práva a jako takový vyžaduje dostatečně dlouhou legisvakanční lhůtu, během níž se adresáti právních norem z řad osob soukromého práva i orgánů veřejné moci na nový právní stav adaptují. Pokud materiál úspěšně projde legislativním procesem, bude nový zákon publikován ve sbírce zhruba v polovině roku 2021, kdy by část, týkající se vzniku Nejvyššího stavebního úřadu a celé soustavy nových centrálních úřadů, byla účinná již k 1. 1. 2022, tedy ani ne půl roku od předpokládaného vyhlášení. Z tohoto pohledu je účinnost celého zákona i jeho některých částí stejně překotná a nepřipravená jako celý průběh legislativního procesu tohoto zákona.

Ani ne dva roky trvající legisvakanční lhůta, která vychází z vládního návrhu i komplexního pozměňovacího návrhu, je s ohledem na rozsah a revoluční charakter předpokládaných změn nepřiměřeně krátká. Proto tedy navrhuje posunout účinnost o dva roky, na 1. červenec roku 2025, v případě znění písmene B na 1. července 2024 a v písmenu C na 1. leden 2025. A druhá varianta se týká také posunutí účinnosti, a to na 1. červenec 2024, v případě písmena B na 1. červenec 2023 a v případě písmena C na 1. leden 2024.

Poslední pozměňovací návrh, taktéž podávaný spolu s kolegou poslancem Ivanem Bartošem, se týká toho, kde by byly umístěny krajské stavební úřady, a nikoliv plánované v krajských městech, ale například místo Českých Budějovic by mohly být v Táboře, v Plzni navrhuje, aby byl v Klatovech, místo Karlových Varů navrhuje Cheb a tak dále. Samozřejmě ty důvody jsou zřejmé, chceme, aby takovéto úřady byly rozmístěny nejenom v centrech jednotlivých krajů, ale také v menších, tak aby tam byla možnost skutečně kvalifikované práce, a tento pozměňovací návrh tomu jde vstříc. Děkuji za pozornost a přihlásím se k těmto pozměňovacím návrhům v podrobné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně, a poprosím pana poslance Mariana Jurečku do sloučené obecné rozpravy. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedo, paní ministryně, kolegyně, kolegové, já si dovoluji pár obecných poznámek, i když dneska to bylo řečeno, a potom k jednomu konkrétnímu pozměňujícímu návrhu. Já jsem o tom hovořil už na jednání hospodářského výboru, který u tohoto tisku se stal, řekněme, velmi překvapivě garančním výborem, byť tomu tak v minulosti nebylo, vždycky to byl výbor pro regionální správu. Hospodářský výbor se vyjadřoval k dílčím úpravám legislativy, která se týká stavebního zákona, například u tisku, respektive u zákona 416, o urychlení liniové

výstavby, tam to tak bylo, ale vyloženě stavební zákon – garančním výborem hospodářský výbor nikdy nebyl, což bylo trochu něco nestandardního, ale více jsem poukazoval na to, že když se u takto složité legislativní materie dělá připomínkové řízení, ve kterém se sejde tak obrovské množství pozměňujících návrhů s tak zásadními připomínkami, tak bývá obvyklé, že daný resort toto meziresortní připomínkové řízení po zapracování připomínek ještě jednou zopakuje, aby i ta hlavní připomínková místa viděla způsob zapracování těch připomínek, jak se to promítá do toho legislativního textu, jak se to bude promítat v budoucnu do praxe, a v návaznosti na to případně ještě doplní své připomínky, což mě mrzí, že takto se nestalo. Já chápu ten určitý časový tlak, na druhou stranu Ministerstvo pro místní rozvoj je už osmým rokem v gesci hnutí ANO a byli jsme tady svědky toho, kdy už i paní ministryně, tehdy ještě Věra Jourová, říkala, že už oni připravují nový návrh stavebního zákona. Potom si pamatuji tady, na tomto místě, přímo tehdy paní ministryně Šlechtová říkala, že má v brašně už nachystaný draft konkrétního nového stavebního zákona. Od té doby uplynula spousta vody, my to teď tady doháníme a v posledních měsících tohoto funkčního období to rozhodně není úplně šťastná výchozí pozice pro to, abychom tady dokázali udělat opravdu velmi kvalitní stavební legislativu, která by splnila to, co chceme všichni – aby stavební řízení bylo rychlejší, aby bylo jednodušší, aby bylo digitalizováno, ale zároveň abychom neohrozili klíčové zájmy, které tady máme chránit, které jsou důležité, tedy zájmy v rámci životního prostředí, v rámci kulturní památkové péče, ale i třeba zájmy občanské z hlediska osobního vlastnictví, mezilidských, meziobčanských vztahů a tak dále. Takže tolik na úvod.

Já jsem se osobně klonil k tomu, popsat v systému ta nejužší hrdla, nejužší místa, a říci si. Pojdme tyto věci odstranit nějakou cestou rozumné, dobré evoluce, to znamená, pojdme digitalizovat, plně digitalizovat, co nejdříve to bude možné, pojdme jasně ohraničit lhůty a podmínky, za kterých se lhůty musí dodržet, situace, za kterých lze lhůtu prodloužit, jak ji lze prodloužit a kdo následně potom řeší ta odvolání, případně pojdme cestou opravdu vtypovaných specializovaných náročných staveb, aby tady byla jasně daná kompetence, kvalitní personální zázemí, aby toto dělaly stavební úřady, které opravdu k tomu mají ty potřebné podmínky.

Prostě pojdme opravdu na základě analýzy slabých míst současného procesu, současné legislativy udělat pozitivní evoluci, nikoliv to, co se vlastně děje teď, v tomto návrhu, který máme před sebou, protože to bude velká revoluce, bude nás stát velké finanční prostředky, a to, že přinese to, co všichni očekáváme, není úplně jisté a může to znamenat, že třeba i na rok, dva, tři budeme tady prožívat nějaké mezidobí, kdy naopak stavební řízení se ještě více zpomalí z různých důvodů, z personálních, z organizačních, technických. Uvidíme, jakým způsobem se toto zvládne. Takže mě mrzí, že se nešlo tou spíše cestou evoluční, popsáním těch úzkých hrdel, slepých míst a určitě vychytání těchto problémů, aby se takto legislativa upravila.

Nicméně je to zodpovědnost této vládní koaliční většiny zde ve Sněmovně, že se rozhodla jít tady touto cestou, a my se budeme snažit a snažíme se jako opozice, předložili jsme pozměňovací návrhy. Předložili jsme napřed komplexní, s tím jsme neuspěli, nyní tedy předkládáme sérii konkrétních návrhů. Doufám, že se s některými z nich podaří uspět. Musím říct, že jsem byl třeba i rád za konstruktivní debatu, kdy jsme řešili například otázku ochrany zemědělské půdy v návaznosti na průmyslové zóny, schválené průmyslové zóny, se kterými se roky nic neděje, že tady paní ministryně a její lidé vyšli vstříc, aby tento pozměňovací návrh byl zapracován, což se na hospodářském výboru stalo.

Dovolují si teď přijít ještě s jedním pozměňovacím návrhem, který se týká tisku 1008. Je to pozměňovací návrh, který řeší otázku autorizovaných inspektorů. Když shrnu to odůvodnění, tak se tady snažím tímto pozměňovacím návrhem udělat úpravu výkonu činnosti autorizovaných inspektorů. V novém stavebním zákoně je to zčásti převzato z dosavadní právní úpravy. Nově má být v pravomoci autorizovaného inspektora pouze vydávání odborných posudků pro účely kolaudace staveb, přitom podle současné právní úpravy vykonávají autorizovaní inspektoři široké spektrum činností souvisejících s povolováním staveb jako takových. Pokud existuje skupina odborníků, kteří v současné době provádějí činnosti v režimu povolování staveb, je dle obecného názoru, odborného názoru velmi důležité zachovat tuto odbornost a využít ji co nejefektivněji v novém povolovacím režimu.

Tento návrh tedy jde tady touto cestou, tak abychom dokázali tuto odbornost využít, je tedy žádoucí právě odbornost ze strany autorizovaných inspektorů k tomu, aby při kontrole projektové dokumentace staveb a dokumentace vyjmenovaných jednoduchých staveb, pro které se projektová dokumentace nevypracovává, aby ta jejich odbornost byla využita. Navrhuje se tedy, aby autorizovaní inspektoři vydávali posudky ohledně souladu projektové dokumentace a dokumentace vyjmenovaných jednoduchých staveb s požadavky na výstavbu, popřípadě technickými předpisy a technickými normami. Autorizovaní inspektoři mohou ve větším detailu a rozsahu než stavební úřad pracovat se stavebníkem a projektantem tak, aby výsledná dokumentace, která bude předložena v rámci řízení, odpovídala uvedeným požadavkům. Tento postup přispěje ke zkvalitnění podkladů při rozhodování stavebního úřadu a zároveň pro stavebníka může znamenat zrychlení povolovacího procesu, protože stavební úřad se může spolehnout na právní domněnku v souladu předkládaných podkladů s požadavky na výstavbu, případně technickými předpisy a technickými normami.

Stejně jako u kolaudačních posudků bude platit, že odborný posudek autorizovaného inspektora nemůže být vydán pro stavby sloužící přípravě, otvírce a dobývání ložisek, jakož i úpravě a zušlechťování nerostů prováděné v souvislosti s jejich dobýváním, sklady výbušnin a stavby vodních děl. Dále platí mimo jiné i ustanovení o střetu zájmů, kdy autorizovaný inspektor nesmí svoji činnost vykonávat u staveb, na kterých se podílel, podílet nebo má podílet při jejich přípravě anebo provádění sám nebo osoba jemu blízká.

Takže tolik k odůvodnění tohoto stručného pozměňovacího návrhu, který se snaží, řekněme, zakomponovat a nadále využívat odbornost autorizovaných inspektorů. Je to tedy pozměňovací návrh k sněmovnímu tisku 1008 a v podrobné rozpravě se k němu přihlásím. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Přečtu omluvu. Omlouvá se z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů paní ministryně Schillerová.

Ptám se, zda s ještě někdo hlásí do sloučené rozpravy. Pan poslanec byl o trošičku rychlejší. Tak pan ministr s přednostním právem. (Poznámka pana ministra.) Do podrobné. Tak jestli do obecné sloučené – pan poslanec Černoorský.

Poslanec Lukáš Černoorský: Děkuji za slovo. Já tady budu představovat několik pozměňovacích návrhů s tím, že si osobně nemyslím, že by se tento zákon dal úplně nějak extra opravit, leč pokud se tady najde většina, která si to prohlašuje, bude to na ní. Za

sebe dávám návrh na zamítnutí jak tohoto sněmovního tisku 1008, tak i 1009. V případě, že by to neprošlo při hlasování ve třetím čtení, tak představím pozměňovací návrhy, které jsem připravil a část pozměňovacích návrhů připravovala kolegyně Dana Balcarová, která tady dnes nemohla být.

První z nich je tedy pozměňovací návrh, který najdete pod číslem 7945. Je to návrh, který přináší institut, který známe z § 135 stavebního zákona. Ten dává stavebnímu úřadu pravomoc nařídít vlastníkově stavby neodkladné odstranění stavby a zabezpečit její odstranění, pokud jsou ohroženy životy osob nebo zvířat tím, že předmětná stavba hrozí zřícením. Tento pozměňovací návrh směřuje do oblasti památkové péče, v tomto případě orgány památkové péče chrání veřejný zájem na jiném úseku veřejné správy a v případě tohoto institutu není cílem orgánu památkové péče zničení věci, ale naopak zachování předmětu ochrany. To znamená, tam je upravována pouze ta část, která se dotýká případně nařizování oprav, ať už v případě, že s tím vlastník nesouhlasí, případně se o památku nestará, tak se tam ošetřuje, jakým způsobem by mělo dojít k nápravě a záchraně této památky.

Vzhledem k tomu, že památková péče, orgány vedou řízení v oblasti nejenom památkově chráněných domů, ale jedná se například o sochy, obrazy, gotické madony a další, v rámci kterých může případně taky provádět nějaké zabezpečovací práce, tak tento pozměňovací návrh dále přináší zapojení dotčených orgánů do řízení o uložení nápravného opatření, a to formou závazného stanoviska dle § 149 správního řádu při stanovení zásad koncentrace běžné ve stavebním zákoně.

Ministerstvo kultury by mělo finanční prostředky na zajišťovací práce poskytovat ve shodě s průřezovou dohodou ústředních orgánů státní správy a Kanceláře veřejného ochránce práva, která reaguje na obdobný výše citovaný institut ve stavebním zákoně. Poskytování prostředků k tomuto účelu by mělo být prováděnou formou vratné dotace, to jest Ministerstvo kultury by rozhodnutím o poskytnutí dotace určilo příslušnou obec nebo kraj podle toho, který orgán památkové péče vydal toto rozhodnutí o uložení povinnosti v první instanci jako příjemce prostředků a odeslal je příslušné obci. Obec by tyto prostředky přijímala jako prostředky státního rozpočtu a nakládala adekvátně s nimi.

Dalším bodem toho pozměňovacího návrhu je úprava v již existujícím institutu vyvlastnění kulturní památky. Vyvlastnění kulturní památky je nejzazším a mimořádným nástrojem památkové ochrany. Jde-li o legitimitu vyvlastňování kulturních památek, lze poukázat na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, podle níž je vyvlastnění opatřením, které lze ospravedlnit ochranou kulturního dědictví, a to zejména potřebou jeho zachování a udržitelného využívání. V situaci, kdy není sporu o tom, že určitý statek má kulturní historickou hodnotu, což platí zejména v případě, kdy je statku poskytnuta ochrana jako kulturní památce na národní úrovni, nebo dokonce ochrana na mezinárodní úrovni, a především není možné zajistit zachování statku jinak než vyvlastněním, neodporuje institut vyvlastnění ustanovením Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Konstrukce institutu vyvlastnění umožňuje jeho využití až v případě, že byly orgány památkové péče bezvýsledně podniknuty zákonem předpokládané kroky k ochraně předmětné památky. Vlastníkem vyvlastňované kulturní památky by se tedy následně stal stát.

Zákon o ochraně památkového fondu musí respektovat úpravu nového občanského zákoníku, a proto nesmí nově rozdělovat vlastnictví stavby a pozemku, na které je stavba umístěna. Z toho důvodu bude možné postupem dle ustanovení vyvlastnit i pozemek, který není prohlášen za kulturní památku, pokud bude vyvlastňovaná stavba, která za

kulturní památku prohlášena je a která je součástí tohoto pozemku. Pokud bude postačovat vyvlastnění jen určité části pozemku, která organizační složka nebo státem založený subjekt bude za stát iniciovat vyvlastnění a která zároveň naplní veřejný zájem na ochraně kulturních památek a vyvlastněnou kulturní památku opravit.

S ohledem na různorodost kulturních památek a jejich specifické vlastnosti nelze obecně konstatovat, že by veřejný zájem za stát nutně mohl hájit pouze jediný předem stanovený subjekt, a proto úprava ukládá ministerstvu určit subjekt, který s ohledem na nové úkoly a vlastnosti konkrétní kulturní památky naplní nejlépe zákonem předpokládané účely, které je zachování takové kulturní památky.

Další pozměňovací návrh je pod číslem 8048. Opět se to týká památkové péče s tím, že stávající zákon účast veřejnosti na ochraně architektonického dědictví nepředpokládá, nicméně dle závazku České republiky z Úmluvy o ochraně architektonického dědictví musí Česká republika zřídit na různých stupních rozhodovacího procesu náležité mechanismy pro poskytování informací, konzultace a spolupráci mezi státem, regionálními a místními úřady, kulturními institucemi a spolky, veřejností a tak dále. Tento pozměňovací návrh by tedy měl zakotvit případnou účast odborné veřejnosti v ochraně architektonického dědictví.

Další pozměňovací návrh najdeme pod číslem 7948. Tady jsou změny v části páté, které se provádějí z důvodu sjednocení přestupků právnických podnikajících i nepodnikajících fyzických osob. Dále jsou tam různé úpravy, odstranění formulací nepotřebných v právním prostředí 21. století, například se ruší termín kulturně-politické a mění se na slovo kulturní a tak dále, s tím, že správní tresty jsou v tomto případě podle pozměňovacího návrhu odstupňovány podle závažnosti porušení povinnosti a povahy škodlivého následku, ke kterému může v důsledku porušení povinnosti dojít.

Další pozměňovací návrh najdeme pod číslem 8026. V tomto případě se jedná o pozměňovací návrh, který ošetřuje případné přednostní právo státu na koupi kulturní památky. Aby bylo možné uplatnit případně přednostní právo podle tohoto pozměňovacího návrhu na koupi kulturních památek, musí být toto právo vztaženo k věci tak, jak ji pojímají předpisy soukromého práva. V tomto případě dochází k podrobnějšímu ošetření, jakým způsobem může ministerstvo získat přednostně do svého majetku kulturní památku.

Další pozměňovací návrh najdeme pod čísly 8022 a 8023. V tomto případě už opouštím oblast kulturních památek. Tyto návrhy jsou vůči sobě variantní. Hlavním tématem je samozřejmě rekultivace a úpravy oblastí po případné těžbě, které s budoucí stavbou souvisí, protože po ukončení těžební činnosti lze k rekultivaci území dotčeného těžbou přistoupit několika způsoby. Nejčastěji jsou používány ať už zemědělské, lesnické nebo hydričké rekultivace, což znamená zatopení, které legislativa jasně zvýhodňuje a v určitých případech vyžaduje. Jedná se zpravidla o velmi nákladná opatření, která mohou být ale často v rozporu se zájmy s ochranou životního prostředí. Naproti tomu přírodě blízká obnova je paletou opatření, která kladou důraz na ponechání dotčeného území přirozenému vývoji, popřípadě jeho vhodné usměrňování. Jde tedy o přístup s minimálními náklady na úpravu území nad rámec základního zajištění bezpečnosti a estetických úprav.

Další pozměňovací návrh už je potom výrazně rozsáhlejší. Ten se týká opět oblasti památkové péče. Konkrétně se jedná o pozměňovací návrh, který najdeme pod číslem 8045. V tomto případě se jedná o výrazně větší novelizaci zákona o státní památkové

pěči, protože tento zákon nabyl účinnosti dne 1. 1. 1988. A to i přesto, že procházel několika novelizacemi, tak v tomto případě už neodpovídá požadavkům 21. století. Lze konstatovat, že základní principy zákona zajišťující ochranu kulturních památek, památkových rezervací a památkových zón se v praxi osvědčily, ovšem zvýšené nároky dnešní doby na výkon státní správy vedou i k potřebě zvýšit efektivitu a odbornost orgánů státní památkové péče. Předložený pozměňovací návrh přijímá a uplatňuje části z návrhu zákona o ochraně památkového fondu, který již v minulosti tady byl případně Sněmovně předložen, ale nikdy se nedočkal svého finálního projednání. Navazuje zčásti na již předložené návrhy zákona, které zde předkládalo Ministerstvo kultury. Dotýká se i oblasti archeologického výzkumu, které byly předloženy v roce 2019 do připomínkového řízení k návrhu zákona o ochraně památkového fondu s tím, že vedle památkového zákona pozměňovací návrh upravuje i některé dílčí oblasti i prováděcí předpisy, které se dotýkají vyhlášek Ministerstva kultury, a to s těžejně z toho důvodu, že některé tyto věci přecházejí přímo do návrhu zákonu tak, aby bylo zajištěno... ony vlastně ty instituty svým charakterem spadají spíš do zákonné úpravy, a proto je tedy převádíme radši, zahrnujeme je do té právní úpravy.

Jedním ze základních předpokladů zefektivnění státní památkové péče je změna jejího organizačního uspořádání s tím, že podle stávajícího zákona je odborná část státní památkové péče, která je zajišťována Národním památkovým ústavem, oddělena od výkonné moci orgánů státní památkové péče. Tato takzvaná dvojkoľejnost způsobuje nepřehlednost státní správy, nedodržování důležitých zásad činnosti správních orgánů, a to zásady předvídatelnosti, respektive legitimního očekávání. Tento pozměňovací návrh by měl vlastně rušit tuto dvojkoľejnost přetřansformováním památkového ústavu na památkový úřad.

V tuto chvíli bych tedy ještě představil pozměňovací návrhy, které připravila kolegyně Balcarová, která se tady bohužel dnes nemůže zúčastnit. Je to pozměňovací návrh pod číslem 7609. Tento pozměňovací návrh umožňuje vrácení účasti veřejnosti do zákona o ochraně přírody a krajiny s tím, že Ministerstvo pro místní rozvoj deklarovalo v minulosti zájem zajistit účast veřejnosti v povoloacích řízeních, ale výklad potřebných paragrafů je v tomto případě stále nejasný. Proto kolegyně Balcarová připravila pozměňovací návrh, který by to měl jasněji definovat.

Další pozměňovací návrh najdeme pod číslem 7956. Jedná se o návrat příslušnosti k vydání a vymezení zastavěného území, územních opatření a stavební uzávěry. Cílem tohoto návrhu je zachovat v rukách krajských rad a obecních rad a zastupitelstev rozhodování o vymezení zastavěného území, pokud obec nemá územní plány. Dále se toto týká rozhodnutí o stavební uzávěře a taktéž opatření o sanaci.

Pozměňovací návrh 7957 – zde jsou předkládány dvě změny v úpravě plánovacích smluv. Jedná se o pravidla, která upravují podmíněnost rozhodování uzavřením plánovací smlouvy. Je-li cílem plánovacích smluv, aby nová soukromá výstavba byla povolena jen tehdy, pokud se stavebník plánovací smlouvy zaváže ke spoluúčasti na nezbytné související veřejné výstavbě, pak projednávání návrhu stojí jen zhruba na půli cesty. Proto navrhuje za prvé zrušit časové omezení čtyř let a ponechat podmínku uzavření plánovací smlouvy, je-li dána v územním plánu, v platnosti po celou dobu platnosti tohoto plánu, a za druhé doplnit, že pokud investor předloží návrh smlouvy a obec nebo vlastník infrastruktury se k uzavření smlouvy nemá, tak případně po lhůtě tří měsíců je tam podmínka uzavření plánovací smlouvy, která zaniká.

Dalším pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh 7958. V tomto případě pozměňovací návrh vypouští z návrhu zákona nesystémový zásah do obecné úpravy dané soudním řádem správním, odstraňuje nedůvodné odchylky, jejichž cílem je omezit přístup k ochraně práv osob dotčených činností stavební správy. Konkrétně jde o zkracování lhůt pro podání žaloby, rozšiřování důvodů, kdy je žaloba nepřijatelná, nebo nesystémový zásah do úprav institutu osob zúčastněných na řízení.

Dalším pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh 7959. Při projednávání návrhu územněplánovací dokumentace může kdokoli podat k návrhu připomínky, oprávnění investoři, dotčené obce a majitelé pozemků a zástupci veřejnosti mohou případně podávat námítky. Cílem návrhu je zachovat současnou úpravu, která přiznává těm, kdo mají v území oprávněné zájmy, silnější procesní práva a zastupitelům zaručuje možnost pečlivěji posoudit připomínky například práv majitelů nemovitostí. Připomínky nemají být na jedné hromadě, ale má být víc vidět na ty, které podávají lidé měřitelně dotčení navrhovanými změnami v územním plánu.

Poslední pozměňovací návrh od kolegyně Balcarové je pozměňovací návrh, který najdete pod číslem 7960, kde do výčtu druhu veřejné infrastruktury se doplňuje pojem zelená infrastruktura. Toto doplnění je potřebné zejména proto, aby v rámci územně plánovací dokumentace byla možná prostorová a funkční koordinace s umístěním dopravní infrastruktury a technické infrastruktury tak, aby se zelenou infrastrukturou tvořily fungující celek.

Děkuji za pozornost a poprosím, přihlásím se do podrobné rozpravy u obou dvou sněmovních tisků.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné sloučené rozpravy? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečné slovo? Paní ministryně má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Pokusím se být opravdu co nejlépe stručná, ale několik reakcí bych přece jenom ráda.

Co se týká digitalizace, určitě je to krok správným směrem. Chtěla bych jenom ujistit pana kolegu Bartoše, že rozhodně samozřejmě nebudou obíhat lidé, budou obíhat data. Ale právě ta zastupitelnost úředníků není v tom, že se bude někdo stěhovat na jiný úřad a bude tam něco vyřizovat, ale i v té digitální podobě má jeden úřad výhodu v tom, že si budou moci sdílet čísla jednací, to znamená tu digitální datovou stopu.

Co se týká převádění úředníků, tady bych chtěla jenom říci, že prostě dneska problém je v tom, že úředníci jsou podle zákona o územně samosprávných celcích, do budoucna to budou úředníci státu, to znamená žádní noví úředníci do systému vstupovat nebudou. My opravdu cílíme na to, aby se dodržovaly lhůty tak, aby mohli být jednotliví lidé zastupitelní, ať už z jakéhokoli důvodu, nemoc a tak dále.

Byla tady debata evoluce versus revoluce. Chtěla bych jenom upozornit, že evoluci už jsme zkusili 26krát, prostě bylo 26 novel stavebního zákona. Mohu i souhlasit s některými výtkami, že ty novely se moc nepovedly, byť samozřejmě s sebou nesly nějakou nosnou myšlenku, jako například ta poslední novela z dílny paní ministryně Šlechtové, ta sloučila územní a stavební řízení. Ale tím, že se to nevyřešilo všechno, že

skutečně nedošlo i k těm procesním a institucionálním změnám, tak se vlastně vyrobilo razítko navíc, což tady kritizuje pan poslanec Kupka zcela oprávněně.

Další tady je pozice partnerů. Znova bych chtěla jenom zopakovat, že skutečně ani Svaz měst a obcí není jednotný. Statutární města se spíše přiklonila na stranu hospodářského výboru. Na druhou stranu zase musím říci, že právě Svaz měst a obcí i spolu s velkými městy vyvolaly to jednání o územním plánování v samostatné působnosti a beru to jako za velmi dobrý, vyvážený moment, že pokud se budeme bavit o územním plánování v samostatné působnosti, tak je to potom vyváжено tou čistou státní stavební správou.

Možná ještě jenom jednu poznámku k dotčeným orgánům. Tady pan poslanec Kupka správně říkal, že lhůty v obou návrzích jsou stejné. Debatovalo se tady, když se objeví konflikt na úrovni dotčených orgánů, je potřeba jenom říci, že hospodářský výbor má integrovány dotčené orgány do stavebního úřadu, kdežto v tom druhém návrhu opozičních poslanců nejsou integrovány dotčené orgány. Takže když vznikne konflikt na úrovni dotčených orgánů, je vyvoláno koordinační jednání. Ale samozřejmě to koordinační jednání je vyvoláno až v moment, kdy dotčený orgán dá negativní stanovisko, tak si všichni sednou, což samozřejmě na lhůtách bude nabývat jako časově. Takže naopak my se snažíme ty týmy nerozdělovat, ale sjednocovat.

Ještě možná jenom důležitá poznámka. To koordinační jednání, pokud by dopadl opoziční návrh, tak tam je velký problém v tom, že tam se samozřejmě nesetkají v rámci koordinačního jednání všichni účastníci řízení, ale stavební úřad versus dotčené orgány, takže to rovné postavení účastníků řízení potom by mohlo být ohroženo.

Možná ještě za důležitou poznámku potřebuji sdělit, že obce dneska jsou účastníkem řízení pouze ve fázi územního řízení. Nově po dohodě s obcemi bude obec účastníkem řízení vždy.

A ještě tady mám poznámku, co se týká přechodných ustanovení. Ano, tady dávám za pravdu. My jsme právě i vyhověli Svazu měst a obcí, který upozorňoval na to, že je nutno tam dát přechodná ustanovení tak, aby nový stavební zákon se do reality dostával postupně. Takže tady jsme vyhověli, abychom skutečně zamezili tomu, že by se jakékoli stavební řízení zastavilo.

A teď jestli dovolíte, ještě jenom konkrétně k panu poslanci Šindelářovi z Plzně. Jak už jsem řekla, obec bude účastníkem řízení vždy. A co se týká délky procesu, tak jak on tady obhajoval nebo říkal, jak to dělá Doing Business, tak zjednodušení projektové dokumentace, odstranění ping-pongu a všechny ty další věci návrh zákona obsahuje.

Pan poslanec Výborný taky kritizoval, že jsme strůjci rozdělení modelu státní správy a samosprávy, tak bych chtěla jenom podotknout, že skutečně my nejsme ti první, kdo rozděluje model státní správy a samosprávy. Udělala to Občanská demokratická strana, když oddělila úřady práce.

Pak tady paní poslankyně Valachová, a za to jí moc děkuju, připomněla obrovskou účast pana doktora Kadečky. Jsem skutečně moc vděčná za to, že pan doktor Kadečka s námi procházel celý ten proces, protože velmi intenzivně komunikoval právě se samosprávami, a právě návrh na čistou státní stavební správu je z dílny pana doktora Kadečky, který to doslova přirovnal k tělu a kostem, a pokud samozřejmě tělo nebude mít ty kosti tak, jak má mít, tak se to celé zhroutí. Takže proto on navrhol i tu čistou státní stavební správu, aby stavební řízení fungovalo tak, jak má.

Stejně obrovské poděkování na mikrofon mi dovoluňte ještě panu profesoru Mejstříkovi. Bohužel, ani pan doktor Kadečka, ani pan profesor Mejstřík už mezi námi nejsou, ale pan profesor Mejstřík se podílel a zpracovával RIA, to znamená, my jsme skutečně sázeli na ty největší odborníky, které má Česká republika k dispozici.

K panu poslanci Čížinskému, co se týká územního plánu, tak jenom pro přesnost. Územní plán musí být digitální už dnes, vyplývá to z novely zákona z roku 2017.

A k panu poslanci Jurečkovi jenom poslední poznámku: meziresortní připomínkové řízení opravdu probíhalo opakovaně. První návrh byl rozeslán do MPŘ 28. 11. 2019 a následován daty 28. 2., 6. 3. a 3. 4. To znamená, ty upravené verze byly v meziresortu dokonce třikrát. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. Ptám se, zda některý ze zpravodajů má zájem o závěrečná slova? Pan poslanec Kolovratník, pan poslanec Feri za ÚPV? Koho jsem vynechal? Pan poslanec Bartoš případně za veřejnou správu? Je zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak.

Takže my se teď vrátíme do podrobné rozpravy k bodu

2.

Vládní návrh stavebního zákona /sněmovní tisk 1008/ – druhé čtení

Poprosím všechny, kteří se budou hlásit ke svým pozměňovacím návrhům, vždy se ujistěte, že skutečně dáváte pozměňovací návrh k tomu správnému tisku, takže teď stavební zákon. S přednostním právem? Tak s přednostním právem pan poslanec Feri.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, já se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému jako sněmovní dokument 8019. Jedná se o zrychlené změny pořizování územního plánu. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím paní poslankyni Maříkovou, připraví se pan poslanec Bartoš. Paní poslankyně Maříková není, takže se zařadí na konec. Poprosím pana poslance Bartoše do podrobné rozpravy. Připraví se pan poslanec Kopřiva.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu k tisku 1008 – pozměňovací návrh číslo 8018. Je to ten elektronický stavební deník, jak jsem avizoval, technické parametry.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Kopřiva, připraví se pan poslanec Sadovský. Pan poslanec Kopřiva tu v tuto chvíli také není, nevádí, pan poslanec Sadovský. Připraví se pan poslanec Richter. Pan poslanec Sadovský přítomen je. Máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji, pane předsedající, omlouvám se. (Udýchaně.) Chtěl bych se tímto přihlásit k pozměňovacímu návrhu číslo 7861.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkujeme za sportovní výkon. Teď pan poslanec Richter, připraví se pan poslanec Kalous.

Poslanec Jan Richter: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych se rád přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, číslo sněmovního tisku 7961.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Kalous, připraví se pan poslanec Adamec.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych se chtěl přihlásit ke svým 16 pozměňovacím návrhům, a to 7933 – to je velký komplexní návrh k návrhu hospodářského výboru, dále 7934 – územní studie a přechodná ustanovení, 7935 – zpřesnění zákonné definice obytné místnosti v bytu, 7936 – ochrana proti nečinnosti, 7937 – ochrana proti nečinnosti, to je zpřesnění paušalizované náhrady újmy, 7938 – poučovací povinnost úřadů, 7939 – pražské stavební předpisy, 7940 – hluk a prostupnost, 7942 – realizace odchylek vynucených zákonem bez nutnosti změn regulačního plánu, 7943 – vypuštění vzájemných žalob mezi úřady, 7944 – přístup k pozemkům, 7949 – zkrácený postup, 7951 – územní studie obce, 7966 – stavebník účastníkem řízení u soudu, 7967 – odkladný účinek žaloby a 7997 – mobilní domy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Mně se tady rozsvítila faktická poznámka, pan poslanec Bžoch, ale možná se mu jenom kolega opřel o hlasovací zařízení. (Ano.) Takže rušíme faktickou. Pan poslanec Adamec, připraví se paní poslankyně Fialová.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, budu velmi stručný po té dnešní smrti diskusních příspěvků. Já se chci přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je obsahem sněmovního dokumentu 7962, týká se § 76 - působnost stavebních úřadů, odůvodnění je součástí sněmovního dokumentu 7962. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Svého přednostního práva chce využít pan poslanec Výborný za klub KDU-ČSL, poté paní poslankyně Fialová.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, já bych se rád přihlásil ke třem pozměňovacím návrhům. První se týká územních studií a schvalování zastupitelstvy. Ten je načten pod sněmovním dokumentem číslo 8015, dále k pozměňovacímu návrhu, který upravuje vyvlastnění a zužuje ty možnosti, které zákon dává, který je pod sněmovním dokumentem číslo 8014, a dále k pozměňovacímu návrhu kolegy Jiřího Miholy, který se týká lesních mateřských škol, a ten je v systému pod číslem 7977. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Fialová, připraví se pan poslanec Bauer.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji. Já bych se ráda přihlásila ke svým třem pozměňovacím návrhům. Pod číslem 7601 je návrh týkající se úlohy územního plánování, podrobnou představu jsem přednesla v obecné rozpravě. Další je 7602, který se týká zamezení opakování posuzování územněplánovací dokumentace. A poslední je pod číslem 7603, týkající se vyškrtnutí další oplocené proluky mezi zastavěnými stavebními pozemky. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Jan Bauer, připraví se pan poslanec Radek Holomčík.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedo, já bych se tímto chtěl přihlásit k pozměňovacím návrhům pod čísly 7979, 7980, 7981 a 7982 ke sněmovnímu tisku 1008. Podrobné důvodové zprávy jsou součástí těchto dokumentů. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Holomčík, připraví se pan poslanec Dolínek.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, k tomuto sněmovnímu tisku mám jeden pozměňovací návrh, ke kterému bych se rád přihlásil. V systému je vedený pod číslem 8030. Odůvodnění je součástí textu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Dolínek, připraví se pan poslanec Kott.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. V obecné rozpravě jsem zdůvodnil a v písemných verzích pozměňovacích návrhů také, u pozměňovacích návrhů proto přečtu pouze čísla tisků: je to 7615, 7619, 7620, 7621, 7623, 7624, 7650, 7275, 7276, 7316, 7992, 7994, 7995, 7999, 8027, 8033. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji. Pan poslanec Kott, poté pan poslanec Polanský se připraví.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych se chtěl tímto přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 7964, a zdůvodnil jsem ho v obecné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Polanský, připraví se pan poslanec Profant.

Poslanec Ondřej Polanský: Dobré odpoledne, kolegové, kolegyně. Já bych se rád přihlásil k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 8003. Jedná se o elektronický stavební deník, respektive jeho povinné vedení v případě, že je předmětem stavby veřejná zakázka. Tuto normu jsme schválili v minulém roce, je dnes součástí stavebního zákona. Bohužel, z té rekodifikované verze toto vypadlo, tento pozměňovací návrh se to tam snaží vrátit. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Profant, připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji. Já načtu pozměňovací návrhy, které jsem již odůvodnil v obecné rozpravě. Číslo sněmovních dokumentů jsou 8038, 8039, 8040, 8041, 8042 a 8043.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník, připraví se pan poslanec Holík.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne. Já mám pět pozměňovacích návrhů, ke kterým se hlásím. Jsou to čísla sněmovních dokumentů 7968, to je ona transparentnost a ochrana veřejných zájmů připravená společně s Rekonstrukcí státu. Potom 7983, kde vracím silnice první třídy do vyhrazených staveb, tam asi Ministerstvo dopravy udělalo nějakou chybu, takže to sjednocuji společně s dálnicemi. Dále 8002, to je významové upřesnění s Ministerstvem obchodu, 8008, to je dnes vysvětlená samostatná působnost pro tvorbu územních plánů pro obce i kraje, a konečně 8009, dokončení územněplánovacích dokumentací podle dosavadních předpisů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Holík, připraví se paní poslankyně Dostálová.

Poslanec Jaroslav Holík: Dobrý den. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu 8049, který byl pod tímto číslem nahrán do systému. Jedná se o ještě opakovanou kontrolu statikem pro stavby z předpjatého betonu a oceli.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím paní poslankyni a ministryni.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Já budu velmi stručná. Já jsem se chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu 8027, ale už to udělala za mě paní poslankyně Dolínek. To je ta zelená infrastruktura. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak v tom případě pan poslanec Kupka a připraví se paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Martin Kupka: Dobré odpoledne. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 8013. Jedná se právě o náhradu institucionální integrace variantou procesní integrace, jak jsem o ní mluvil dopoledne. A potom bych se rád přihlásil ještě k pozměňovacímu návrhu komplexnímu s číslem 8021.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Kovářová, připraví se pan... (Poslankyně Kovářová v sále, ale odchází mimo sál...) Takže v tuto chvíli pan poslanec Jelínek, připraví se pan poslanec Jurečka.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo. Tímto se hlásím k pozměňovacímu návrhu číslo 7324, který je v systému zaveden, dostatečně odůvodněn a jedná se o přestupky osob. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Jurečka, připraví se paní poslankyně Maříková, případně tedy, že by za ni někdo načel její návrh. Pan poslanec Jurečka. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedo. Já si dovolím jenom drobnou reakci na závěrečné slovo paní ministryně, když tady hovořila o tom meziresortním připomínkovém řízení. Já jsem měl na mysli to velké meziresortní připomínkové řízení, které probíhalo loni v průběhu ledna–února, na něj navázané velké množství připomínek, včetně těch zásadních. Takže poté mělo proběhnout ještě jedno meziresortní připomínkové řízení, aby bylo tedy jasno, abychom si rozuměli a bylo to jasné a zřejmé.

A nyní se tedy hlásím k pozměňujícímu návrhu – autorizovaným inspektorům, o kterých jsem tady hovořil v obecné rozpravě, odůvodnil jsem ten návrh a hlásím se k dokumentu pod číslem 8047. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Takže pochopil jsem to tak, že paní poslankyně Maříková nevystoupí. (Poslanec Jelínek: poznámka mimo mikrofon.) Tak se, prosím, přihlaste ještě jednou do rozpravy. Já vás беру, že jste se přihlásil. Ale teď je na řadě pan poslanec Kopřiva.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 7978. Jedná se o přesun sporů z Nejvyššího stavebního úřadu na soudy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Výborný už vystoupil (je napsaný na tabuli), takže v tuto chvíli je na řadě paní poslankyně Kovářová, která je zatím nepřítomná. (Poslankyně Kovářová jde k pultu.) Už? (Šum v sále, veselo.) Tak já se omlouvám dvakrát. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych se přihlásit k pozměňovacím návrhům, které jsou vedeny pod sněmovním dokumentem 8016 – týká se provedení opatření k nápravě, pak sněmovní dokument 8017 – a ten se týká černých staveb a nutných opatření na náklady Nejvyššího stavebního úřadu, to podávám společně s kolegy poslanci. A dále sada pozměňovacích návrhů pod sněmovním dokumentem 8050, 8051, 8052, 8053, 8054 a 8055. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Zaorálek do podrobné rozpravy.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu 8046, který se týká nároků, které může uplatnit stavebník v souvislosti s úhradou nákladů vzniklých při archeologické činnosti.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Jelínek se přihlásil, nebo to vzal zpět? Přihlásil se. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Já jenom omlouvám kolegyni Maříkovou, která se chtěla přihlásit ke stejnému pozměňovacímu návrhu, my jsme spoluautoři. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže děkuji. Pan poslanec Černoهورský.

Poslanec Lukáš Černoهورský: Děkuji za slovo. Já se hlásím k pozměňovacím návrhům číslo 7956, 7957, 7958, 7959 a 7960. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přeje si ještě někdo vystoupit v podrobné rozpravě k tisku 1008? Nikoho nevidím. Končím podrobnou rozpravu.

Je zájem o závěrečná slova? Paní ministryně, je zájem o závěrečné slovo? Pánové zpravodajové? Není tomu tak. Nezaznamenal jsem žádný návrh, který by se v tuto chvíli měl hlasovat.

Já tedy končím druhé čtení tohoto návrhu, tohoto tisku.

A otevírám zpět bod

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona /sněmovní tisk 1009/ – druhé čtení

Otevírám podrobnou rozpravu k tisku 1009. První je přihlášená paní poslankyně Maříková, o které už víme, že tu není, já ji tedy prozatím tady odmazávám. Paní poslankyně Balcarová, myslím, byla také omluvena. Pan poslanec Valenta do podrobné rozpravy k souvisejícímu tisku – není přítomen. Pan poslanec Kalous.

Poslanec Adam Kalous: Ano, někdo je tady. (Opakuje poznámky z pléna.) Takže já bych se chtěl přihlásit k celkem šesti pozměňovacím návrhům k tisku 1009, a to je číslo 7954, dobrá víra stavebníka v souvislosti se zrušením územního plánu.

Dále sněmovní... číslo 8007, pardon, zemědělský půdní fond, 8010, gastronomická zařízení, 8011 a 8012, to jsou pozměňovací návrhy týkající se hluku, a 8063, nakládání s vodami. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Paní poslankyně Fialová má slovo, připraví se pan poslanec Dolínek.

Poslankyně Eva Fialová: Dobrý den ještě jednou. Dovolte mi, abych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu pod číslem 7062 za již bývalého kolegu Jana Schillera a který se týká změny zákona o ochraně ovzduší, a protože jsem opomenula ho představit v obecně rozpravě sloučené, tak si dovolím velice krátce říci, čeho se tento pozměňovací návrh týká.

Účelem tohoto pozměňovacího návrhu je vyjasnění záměru stanovení podmínek pro možnost využívání institutu úlev a nevyměření poplatku za znečišťování na legislativní úrovni tak, aby bylo vyhověno výtkám, které v platné legislativě vyslovil Nejvyšší (správní) soud, byly respektovány též zásady platné pro systém daňového práva a konečně byly zároveň zachovány principy ochrany životního prostředí.

To je předběžná opatrnost projevující se tím, že jsou nastaveny omezující podmínky pro možnost uplatňování úlev a nevyměření podmínky musí odpovídat pouze jasně realizovanému jednání na ochranu životního prostředí a minimalizaci zásahů do životního prostředí ze strany provozování stacionárních zdrojů. Dále je též uvedena změna odpovídá aplikaci principu "znečišťovatel platí". Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Slovo má pan poslanec Dolínek, připraví se pan poslanec Holomčík.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já se hlásím tímto ke dvěma pozměňovacím návrhům, 8004 a 7316. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Holomčík, připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, k tomuto sněmovnímu tisku předkládám čtyři pozměňovací návrhy a tři samostatně. Jedná se o návrhy vedené pod čísly 8029, 8031 a 8032, tímto se k nim hlásím. A ten čtvrtý návrh podáváme společně s pány poslanci Birke a Onderkou, je vedený v systému 8035 a taktéž se k němu hlásím. Stejně tak všechny návrhy jsou odůvodněny v těle textu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Kolovratník, připraví se paní poslankyně Dostálová.

Poslanec Martin Kolovratník: Já se do tisku 1009 hlásím s pěti pozměňovací návrhy, číslo 7675, sjednoceně terminologie mezi zákonem o ochraně přírody a liniovým zákonem, 7676, zlepšení § 3b v zákoně liniovém 416, a potom 7984, ten jsme připravili společně s Ministerstvem životního prostředí, posilujeme ochranu přírody u obcí s územním plánem s regulačním plánem v chráněných oblastech, dále 8000, rozšíření výjimky u takzvaného coherence stamp, a konečně 8001, což je zúžení ochranných pásem pro přípolože u energetické a IT infrastruktury. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Dostálová, připraví se pan poslanec Jelínek.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Já bych se chtěla přihlásit k tisku 8028, ke změnovému zákonu. Jde o technické úpravy a sladění návrhu změnového zákona s aktuálními změnami jednotlivých zákonů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Jelínek, připraví se pan poslanec Luzar.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo. K tisku 1009 se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu číslo 7325, což je změna zákona o správních poplatcích. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Luzar, připraví se pan poslanec Čížinský.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Já bych se za omluveného poslance Daniela Pawlase rád přihlásil k návrhu 7587 a podávám svůj návrh 7681, oba dva návrhy jsou zdůvodněny v textu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Čížinský, poté pan poslanec Adamec.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Rád bych se přihlásil ke dvěma pozměňovacím návrhům, 7605 a 8006. A ještě jenom dovolu kratičce zareagovat na závěrečné slovo paní ministryně. Lichotilo mi, že mě zmínila, ale já jsem tady o územních plánech vůbec nehovořil, to hovořil někdo úplně jiný. Já jsem kritizoval to, že tady je zmatení pojmů, že v roli ministerstva funguje hospodářská komora, že ministryně dává ke svému vlastnímu návrhu pozměňovací návrhy, že v roli ministra a premiéra tady vystupuje kolega poslanec. Já jsem kritizoval něco úplně jiného.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedo. K paní ministryni, kolegyně, kolegové, já se omlouvám, já jsem se při minulém tisku přehlédl, takže sněmovní dokument 7962, který obsahuje můj pozměňovací návrh, je k tomuto návrhu zákona, který je pod číslem 1009. A ten sněmovní dokument obsahuje pozměňovací návrh, o kterém jsem tady již hovořil, a odůvodnění je součástí tohoto dokumentu. Takže omlouvám se, nepatřilo to k předešlému bodu, ale k tomuto. Už je pozdě, je čtvrtek, Zelený čtvrtek, je to vidět. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Valenta, ten tu není, myslím, vůbec, takže tím ho ruším. Ptám se, zda se ještě někdo do rozpravy hlásí, pan poslanec Černohorský, poté pan poslanec Bauer.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já bych se přihlásil k pozměňovacím návrhům pod čísly 7945, 8048, 7948, 8045, 8022, 8023, 8026 a 7609. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Bauer do podrobné rozpravy.

Poslanec Jan Bauer: Pane předsedo, já bych se chtěl tímto přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 7980, 7981 a 7982 k sněmovnímu tisku 1009. Já jsem tyto tři také bohužel chybou načel k tomu předešlému tisku, za což se omlouvám. Věřím, že legislativa si s tím poradí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě k tisku 1009? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Paní ministryně? Není zájem. Páni zpravodajové? Není zájem. Vzhledem k tomu, že tady neregistruji žádný návrh, který bychom hlasovali v druhém čtení, končím druhé čtení tohoto návrhu. Všem vám děkuji. Současně sděluji, že jsme vyčerpali program 95. schůze, já končím 95. schůzi a za 10 minut budeme v souladu s pozvánkou pokračovat se schůzí 96., s jedním bodem programu. Tak prosím ještě neodcházejte. (Pobavení v sále.)

(Schůze skončila v 15.47 hodin.)